

Λάρκος Λάρκου

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ ΤΗΣ «ΛΑΜΠΡΗΣ» ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ

**Το 2021 με 31 άρθρα για τις εξελίξεις στο κυπριακό
Ιανουάριος, 2022**

Εισαγωγικά

Το ναυάγιο στο Κραν Μοντάνα επιτείνει τις αμφιβολίες κατά πόσο τα ΗΕ είναι σε θέση να συμβάλουν στην επανεκκίνηση της διαπραγματευτικής διαδικασίας. Το έτος 2021 οι αποστάσεις, (πολιτικές, κοινωνικές, ψυχολογικές) ανάμεσα σε ηγέτες και πολίτες των δύο κοινοτήτων-, μεγαλώνουν. Ο χρόνος πιέζει αφόρητα. Η δοκιμή της «Άτυπης Συνάντησης» στη Γενεύη (27-29/4/2021) ουδέν απέδωσε. Η περιγραφή των γεγονότων καθ' όλη τη διάρκεια του 2021 είναι επιβεβλημένη. Προσφέρει βάθος στο χρόνο και επισημαίνει πιθανές αλλαγές.

Το σημερινό στρατηγικό αδιέξοδο χρειάζεται αλλαγή παραδείγματος, ηγέτες με δυνατότητα να πάρουν αποφάσεις. Οι πολίτες κατανοούν τις δυσκολίες. Με γκάλοπ εισηγούνται τις κατευθύνσεις: το 51% στηρίζει την ΔΔΟ ως τη λύση του βιώσιμου συμβιβασμού. Αυτός ο αριθμός, υπό προϋποθέσεις, θα παίξει καθοριστικό ρόλο στις προεδρικές εκλογές του 2023.

Λάρκος Λάρκου, 7 Ιανουαρίου 2022

Περιεχόμενα:

1. Δημοσκόπηση με βλέμμα στο 2023, 26/12/2021
2. Πυξίδα Μπορέλ, επιλογές Κύπρου!, 19/12/2021
3. Με «Σουπιές» και εξαπτέρυγα, 12/12/2021
4. Γιατί φταίει ο ταχυδρόμος; 28/11/2021
5. Το κυπριακό διδακτορικό: «κατάγγελλε και μη ερεύνα»! 21/11/2021
6. Σάκκος του μποξ, 14/11/2021
7. Αντι-Navtex...μέχρι το 23! 07/11/2021
8. «Χρυσοπράσινο φύλλο» σε περιδίνηση..., 24/10/2021
9. Η Ελλάδα εξερευνά την κυπριακή αυταπάτη, 10/10/2021
10. Τέσσερα χρόνια, τέσσερις περιστροφές, 03/10/2021
11. Το εκκρεμές της «λαμπρής» απομόνωσης, 26/09/2021
12. Διπλωματία σε πήλινα πόδια, 12/09/2021
13. Οδηγίες προς ναυτιλλομένους...05/09/2021
14. Με άξονες και πυροτεχνήματα!, 08/08/2021
15. Ιδεοθύελλα χωρίς πυξίδα!, 01/08/2021
16. Γιατί το Βαρώσι; Γιατί τώρα; 25/07/2021
17. Το δίλημμα στο «και πέντε»..., 18/07/2021
18. Το κεκτημένο του Επιμηθέως! 04/07/2021
19. Είναι εφικτό ένα νέο Ελσίνκι; 27/06/2021
20. Πρώτα τα σταυρόλεξα, ύστερα οι λύσεις, 20/06/2021

21. Νακόρνο, Γάζα, Κύπρος, 23/05/2021
22. Άτυπη, άνω κάτω! 09/05/2021
23. Λωζάνη, Χάγη, Γενεύη , 25/04/2021
24. Με αριθμούς στην ηχώ του εαυτού μας! 04/04/2021
25. Είναι ο χρόνος φίλος μας; 28/03/2021
26. Με συρματοπλεγμα στην «κυριαρχική ισότητα»! 14/03/2021
27. Το ενεργειακό ταγκό σε νέους ρυθμούς, 07/03/2021
28. Άτυπα και «παρά τρίχα»...28/02/2021
29. Στο ίδιο έργο θεατές! 14/02/2021
30. Κυπριακό παράθυρο στην Ευρωτουρκική σχέση, 24/01/2021
31. Ταϊβάν έναντι διαβατηρίων! 17/01/2021

1. Δημοσκόπηση με βλέμμα στο 2023

26/12/2021

Η δημοσκόπηση που δημοσιεύτηκε στην «Καθημερινή» στις 19/12 περιείχε σημαντικά στοιχεία για τις τάσεις ανάμεσα στους Ε/Κ σχετικά με την επιδιωκόμενη λύση στο κυπριακό. Με τίτλο «Αυτοκριτική και επιστροφή σε Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία (ΔΔΟ) από Ε/Κ», η διευθύντρια της εφ/δας Μ. Οικονομίδου σημειώνει «πως για πρώτη φορά επιρρίπτεται ευθύνη στην ε/κ πλευρά για τη μη λύση, ενώ χαμηλές είναι οι προσδοκίες για το φυσικό αέριο».

Ειδικότερα:

Το 51% στηρίζει την ΔΔΟ ως τη λύση του «έντιμου συμβιβασμού». Πρόσθεση «με ισχυρή κεντρική κυβέρνηση».

Το 17% βλέπει «να μείνουμε όπως είμαστε σήμερα».

Το 11% προτιμά «χαλαρή ομοσπονδία με σημαντική αυτονομία των δύο κρατιδίων», το 9% «ενιαίο κράτος», και το 8% «δύο ξεχωριστά κράτη».

Ασφαλώς οι αριθμοί με την πιο ισχυρή βαρύτητα αφορούν το 51 και το 17%. Τον Απρίλιο του 2021 η στήριξη στην ΔΔΟ έπαιρνε 38%, σήμερα 51%. Η στήριξη

στην ερώτηση «να μείνουν τα πράγματα όπως είναι σήμερα» το 25%, σήμερα το 17%».

Προσθέτει η Μ. Οικονομίδου πως «το ποσοστό που στηρίζει ΔΔΟ, είναι το μεγαλύτερο ποσοστό που καταγράφεται, σε σύγκριση με τρεις άλλες έρευνες που διενήργησε η «Κ» τα τελευταία έξι χρόνια. Τη ΔΔΟ στηρίζει το 46% των Συναγερμικών ψηφοφόρων και το 76% των ΑΚΕΛικών. Αποτελεί επίσης την επικρατέστερη τάση στο ΔΗΚΟ, στη ΔΗΠΑ αλλά και στην ΕΔΕΚ, έστω κι αν υπάρχει σημαντική τάση προς το ενιαίο κράτος και την παραμονή του στάτους κβο». Εδώ και τέσσερα χρόνια η κοινή γνώμη βομβαρδίζεται με όλα τα απίστευτα που επέβαλε ως δημόσια ατζέντα ο Ν. Αναστασιάδης. Με τη σειρά:

- Χάθηκαν τα πρακτικά στις συνομιλίες με τον ΟΗΕ για την ΔΔΟ
- «Δύο κράτη» σε συναντήσεις με Τσαβούσογλου και με επιβεβαίωση αρχιεπισκόπου.
- «Αποκεντρωμένη» χωρίς προσδιορισμένο περιεχόμενο.
- Αλλαγή από προεδρικό σε κοινοβουλευτικό σύστημα
- Επιστροφή στο σύνταγμα του 1960

- Μετά την ήττα Ακιντζί, «στήριξη» στη ΔΔΟ!

Επιπρόσθετα στις 20 Δεκεμβρίου ο Ν. Αναστασιάδης ανέφερε στο συνέδριο της Ένωσης Δήμων Κύπρου το εξής: «Να προχωρήσουμε σε κάποια σημαντικά βήματα μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης που θα αρχίσουν να αποκαθιστούν το κλίμα δυσπιστίας, και αυτά δεν είναι άλλα από το να ανατεθεί διοίκηση ή η προστασία του καθεστώτος της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου υπό τα Ηνωμένα Έθνη σε αντάλλαγμα, ναι, το αεροδρόμιο της Τύμπου να τεθεί υπό διοίκηση των Ηνωμένων Εθνών, αρκεί να τηρούνται οι διεθνείς κανονισμοί της ICAO». Η εισήγηση αυτή (Αμμόχωστος έναντι Τύμπου) είναι σαν να μην έγινε, ουδείς ασχολήθηκε μαζί της. Ο ΔΗΣΥ τήρησε εμφανή στάση σιωπής, ίσως στα πλαίσια της ψυχρότητας Προεδρικού-Πινδάρου, εξαιτίας της κάλυψης που παρέχει ο Αναστασιάδης στην προεδρική ατζέντα Ν. Χριστοδουλίδη. Κανένας πλέον δεν τον παίρνει στα σοβαρά καθώς κέρδισε το «παράσημο» της ανυποληψίας με τις εννιάχρονες επιδόσεις του.

Η πολιτική αρίθμηση του 51% κινείται ανάμεσα στην αλλοπρόσαλλη πολιτική Αναστασιάδη (2017-2020) και την καταγιμιστική παραπληροφόρηση από μερίδα των ΜΜΕ. Παραταύτα, το εκλογικό μας σώμα

προβληματίζεται σοβαρά για το μέλλον. Αντιλαμβάνεται τους κινδύνους από την παράταση του αδιεξόδου. Το 51% κατανοεί πως η διάσταση του χρόνου αποκτά μια πιο επείγουσα σημασία.

Ως εκ τούτου, οι προεδρικές εκλογές στη νήσο το 2023 έχουν τα δικά τους ιδιαίτερα χαρακτηριστικά:

Πρώτο, το στρατηγικό τέλμα στο κυπριακό. Απαιτείται σθένος για να κινηθεί μια διαδικασία με ΟΗΕ-ΕΕ σε συνάρτηση με τις ευρωτουρκικές σχέσεις το δεύτερο μισό του 2023- σχεδόν ταυτόχρονα προεδρικές στην Κύπρο, Φεβρουάριο 2023, προεδρικές στην Τουρκία, Ιούνιος, 2023.

Δεύτερο, η εκτεταμένη διαφθορά/διαπλοκή. Η κοινωνία μας βλέπει το σύστημα που κτίστηκε γύρω από τα «χρυσά διαβατήρια» και θέτει ερωτήματα: Ποιος υποψήφιος μπορεί να κτίσει μια άλλη σελίδα με ισχυρές εποπτικές αρχές και διαφάνεια;

Τρίτο, τα ζητήματα της ανάπτυξης (πράσινη οικονομία, εκπαίδευση, ψηφιακός μετασχηματισμός) συνιστούν επίσης τρεις άξονες που η προώθησή τους συναντά τον εκσυγχρονισμό της κυπριακής κοινωνίας.

Κυκλοφορούν διάφορα ονόματα που επιδιώκουν να γίνουν υποψήφιοι το 2023 και είναι να διερωτάσαι: Μερικοί δεν υπέγραφαν μαζί με τον Αναστασιάδη τα «χρυσά διαβατήρια» στο ίδιο Υπουργικό Συμβούλιο; Δεν ήταν μαζί με τον Αναστασιάδη στο Κραν Μοντάνα; Η συγκάλυψη της πορείας προς τη διχοτόμηση και της εκτεταμένης διαφθοράς ήταν βολική για να εμφανίζονται σήμερα ως παράγοντες και να λένε στην κούρσα για το 2023 ότι «εγώ εντζιαι»!

Το 2023 έχει μian ουσιώδη συνάρτηση με το διακύβευμα μιας κορυφαίας συγκυρίας: Ή την διαβάζουμε και την εκφράζουμε με σύγχρονους τρόπους ή πάμε στην ανακύκλωση με ότι σημαίνει «ανακύκλωση σε λάθος ιστορικό σημείο». Γιατί όμως το αυτονόητο απαιτεί σθένος για να γίνει πραγματικότητα; Κανονικά δεν θα έπρεπε. Ωστόσο, ένα καλά οργανωμένο δίκτυο που προτιμά την ακινησία, χρησιμοποιεί μian ακραία ρητορική χαρακτηρίζοντας, με το ένα ή το επίθετο, κάθε σοβαρή προσπάθεια για να ξεκολλήσουμε από το τέλμα. Σκιάχτρα σε κάθε γωνιά. Επί της ουσίας, εκτιμώ πως η επιδίωξη λύσης ΔΔΟ, δεν έχει απέναντί της κάποιον συγκροτημένο, πολιτικό «αντίπαλο»-έχει μόνο συνθήματα ατάχτως ερριμμένα. Ο υποψήφιος στις προεδρικές εκλογές του 2023 που θα μιλήσει στην κοινή

γνώμη με τη γλώσσα του ορθολογισμού, θα πάρει και την εντολή να κάνει την μέγιστη προσπάθεια το καλοκαίρι το 2023.

2. Πυξίδα Μπορέλ, επιλογές Κύπρου!

19/12/2021

Σταδιακά η ΕΕ προσεγγίζει διαφορετικά τα πράγματα. Ο Ύπατος Εκπρόσωπος για την Εξωτερική Πολιτική Ζοζέπ Μπορέλ μέσα στο «έγγραφο επιλογών» σχετικά με την Κύπρο επιχειρεί να βάλει στο τραπέζι τα ουσιώδη. Σημειώνει την ανάγκη για «αποφασιστική δράση της διπλωματίας», ώστε να οδηγήσει στην επανάληψη των συνομιλιών για το Κυπριακό στη βάση της ΔΔΟ (Διζωνικής, Δικοινοτικής Ομοσπονδίας), κάτι που όπως σημειώνει, «θεωρεί ακόμα εφικτή», ενώ στηρίζει την «διατήρηση της δέσμευσης της ΕΕ για μια αμοιβαία επωφελή εταιρική σχέση» με την Τουρκία. Για πρώτη φορά σε αυτό το επίπεδο υπογραμμίζει πως «η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να υποστηρίζει την Τ/κ Κοινότητα και την επανένωση για να διασφαλίσει το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον των Κυπρίων», καλώντας την

κυπριακή κυβέρνηση «να υιοθετήσει συμπεριληπτική πολιτική για την Τ/κ Κοινότητα».

Η Κύπρος μάλλον δεν «διαβάζει» κείμενα ή παραδείγματα που θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα και για την ίδια. Το ιρλανδικό είναι ένα ιδιαίτερα δημοφιλές ζήτημα στη νήσο. Όλοι το παρακολουθούσαν. Πότε όμως η Ιρλανδία πήγε σε Ευρωπαϊκά Συμβούλια για «καταγγελίες» και «κυρώσεις» επί του ιρλανδικού; Οι πρωταγωνιστές της ένοπλης σύγκρουσης για την Βόρεια Ιρλανδία, αφού έθεσαν τις βάσεις-Συμφωνία της «Μεγάλης Παρασκευής», μετά απάντησαν το απλό ερώτημα: από αυτήν την ΕΕ τι αξιοποιώ ώστε να δώσω στη λύση περισσότερη ουσία;

- Πήραν ευρωπαϊκά προγράμματα. Τα αξιοποίησαν. Έβαλαν ειδικούς για να ετοιμάσουν τα κείμενα και στη συνέχεια τα πέρασαν σε δύο κοινοτικούς προϋπολογισμούς
- Αξιοποίησαν δημοσκοπήσεις: ποια σημεία να προσέξουν, ποιες ανησυχίες της κοινής γνώμης να αντιμετωπίσουν καλύτερα. Έτσι η αξιοποίηση της ΕΕ δεν γινόταν του κουτουρού/γινόταν με μελετημένες κινήσεις.

- Προγράμματα συμφιλίωσης, υποδομές που έκτιζαν γέφυρες συνεννόησης.
- Ειδικό πρόγραμμα υποστήριξε την επαγγελματική αποκατάσταση παλιών ανταρτών του IRA/ομαλή προσαρμογή και ένταξή τους στη νέα κατάσταση πραγμάτων.

Οι δύο αντίπαλες πλευρές του ιρλανδικού έκτισαν τις βάσεις, αξιοποίησαν τα εργαλεία που προσφέρει η ΕΕ για να καταστήσουν τη συμφωνία ανθεκτική.

Μακροχρόνιες συγκρούσεις δεν λύνονται «εδώ και τώρα». Το σλόγκαν αυτό είναι το άλλοθι για να μην έρθει η λύση. Χρειάζεται χρόνος, στάδια, μεταβατικές διατάξεις. Από το 2004 τρεις πρόεδροι (Παπαδόπουλος, Χριστόφιας, Αναστασιάδης). Πέρασαν ήδη 17 έτη. Και οι τρεις έφτασαν κοντά σε μια «στρατηγική συμφωνία» στο κυπριακό (2004, 2010, 2017). Ποιος έθεσε το ερώτημα «από αυτήν την ΕΕ τι μπορώ να αξιοποιήσω ώστε να δώσω στη λύση περισσότερη ουσία και ανθεκτικότητα»; Ποιος έθεσε λ.χ. το ζήτημα της ανοικοδόμησης της Αμμοχώστου στον κοινοτικό προϋπολογισμό; Γιατί οι ιρλανδοί πέτυχαν;

Αν εμείς επιμένουμε στο «παρά πέντε», το περιβάλλον αλλάζει, νέα συμφέροντα δημιουργούνται στην

περίμετρο και αυτά δείχνουν πως η αδράνεια έχει κόστος. Η Μόσχα ανακοίνωσε στις 25/11 πως «η Ρωσία υποστηρίζει την ομαλοποίηση των σχέσεων μεταξύ Τουρκίας και Αρμενίας –θα συμβάλει στην περιφερειακή σταθερότητα». Η εκπρόσωπος τύπου του ρωσικού υπεξ Μ. Ζαχάροβα δήλωσε πως «η Αρμενία ζήτησε από τη Ρωσία να βοηθήσει σε αυτή τη διαδικασία. Κάποια βήματα σε αυτή την κατεύθυνση έχουν ήδη ληφθεί». Μιλώντας στην τουρκική εθνοσυνέλευση ο Μ. Τσαβούσογλου ανακοίνωσε πως «Τουρκία και Αρμενία θα διορίσουν πρέσβεις στην προσπάθεια για ομαλοποίηση των σχέσεων τους» («Χουριέτ», 13/12). Επιπλέον, θα επαναρχίσουν οι αεροπορικές πτήσεις μεταξύ Ερεβάν και Κ/πολης σύντομα. Την επομένη ο εκπρόσωπος τύπου του υπεξ Αρμενίας Vahan Hnanyan επιβεβαίωσε την δήλωση Τσαβούσογλου: «ομαλοποίηση χωρίς προϋποθέσεις».

Τουρκία και Αρμενία δεν έχουν διπλωματικές σχέσεις από το 1993. Την απόφαση έλαβε η Τουρκία σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Αζερμπαϊτζάν (διένεξη για το Nagorno-Karabakh)-επίσης έκλεισε την συνοριακή διάβαση για τον ίδιο λόγο. Το 2009 υπέγραψαν συμφωνία για εγκαθίδρυση διπλωματικών σχέσεων αλλά η Τουρκία δεν την επικύρωσε μέχρι να αποχωρήσει η Αρμενία από

το Νακόρνο Καραμπάχ. Ακολούθησε η πριν από ένα χρόνο επανάκτηση μεγάλου μέρους του Νακόρνο Καραμπάχ από το Αζερμπαϊτζάν και η υπογραφή συμφωνίας ειρήνευσης Αρμενίας -Αζερμπαϊτζάν με μεσολάβηση Πούτιν (τα στοιχεία από «Χουρριέτ», 13/12). Θυμίζω πως στις 4 Ιουνίου 2019 διεξήχθη «τριμερής» συνάντηση Κύπρου-Ελλάδας-Αρμενίας στη Λευκωσία με οικοδεσπότη τον Ν. Χριστοδουλίδη. Συμφώνησαν διάφορα. Έκτοτε τίποτε. Με βάση το δόγμα «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου», η Αρμενία είναι ακραίας μορφής φίλος της Κύπρου. Σήμερα ζητά μεσολάβηση από τη Ρωσία για αποκτήσει κανονικές σχέσεις με την Τουρκία! Ασφαλώς κοιτάζει τα συμφέροντά της και προσαρμόζει την πολιτική της-όπως κάνουν όλα τα έθνη. Ίσως μόνο η Κύπρος κατέστη αιχμάλωτη μιας προσέγγισης που αρνείται να δει τα πασιφανή. Τίποτε αθώο σε αυτό. Στο υπεξ και βλέπουν και διαβάζουν αλλά ότι αποσυντονίζει το συστημα της ακινησίας στο κυπριακό, το αγνοούν. Γι' αυτό και η πιο πάνω είδηση χάθηκε στη μέση του Καραμπάχ!

Το έγγραφο επιλογών Μπορέλ έχει σημαντική πολιτική αξία για τις μελλοντικές εξελίξεις γύρω από το κυπριακό. Ο Ζ. Μπορέλ «θεωρεί ακόμα εφικτή» την ΔΔΟ. Προφανώς ο Ε. Τατάρ δεν είναι «θέμα», υπό την

προϋπόθεση βέβαια ότι θα διεξαχθούν σοβαρές συνομιλίες υψηλού επιπέδου ανάμεσα σε Βρυξέλλες-Άγκυρα («θετική ατζέντα» με στόχο την ανανέωση της από 1 Ιανουαρίου 1996 Τελεωνειακής Ένωσης, μεταναστευτικό, κατάργηση θεωρήσεων βίζας, μελλοντική σχέση). Το έγγραφο Μπορέλ δείχνει πως το όλο πακέτο ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με τις επιλογές της ε/κ κοινότητας στις προεδρικές εκλογές του 2023. Εάν δηλαδή με τις αποφάσεις της πλειοψηφίας θα εκλεγεί ηγέτης που θα μπορεί να πάρει μεγάλες αποφάσεις. Αυτό είναι το κύριο θέμα του 2023.

3. Με «Σουπιές» και εξαπτέρυγα! 12/12/2021

Ο Τανζού Μπιλγκίτς, εκπρόσωπος τουρκικού υπεξ, δήλωσε στις 3/12 πως «η ε/κ διοίκηση παραχώρησε μονομερώς άδεια εξερεύνησης φυσικού αερίου στην ExxonMobil – Qatar Petroleum Partnership για το λεγόμενο τεμάχιο 5, αγνοώντας τα δικαιώματα της χώρας μας και των Τ/κ... Η Τουρκία όπως και προηγουμένως, έτσι και τώρα, δεν θα επιτρέψει ποτέ σε καμία ξένη χώρα, εταιρεία ή πλοίο να συμμετάσχει σε δραστηριότητες εξερεύνησης υδρογονανθράκων στις

θαλάσσιες δικαιοδοσίες μας, και θα συνεχίσει να υπερασπίζεται αποφασιστικά τα δικαιώματα της χώρας μας και της τδβκ».

Αμέσως απάντησε το Υπουργείο Εξωτερικών της Κύπρου: «Η εξερεύνηση και αξιοποίηση του τεμαχίου 5 αποτελεί αποκλειστικό και κυρίαρχο δικαίωμα της ΚΔ. Το τεμάχιο ήδη έχει οριοθετηθεί στη βάση του διεθνούς δικαίου μεταξύ των σχετικών παράκτιων κρατών, ειδικότερα της ΚΔ και της Αιγύπτου το 2003. Η ΚΔ θα συνεχίσει με αποφασιστικότητα την πολιτική της στον τομέα των υδρογονανθράκων».

Είναι πραγματικά αξιοπερίεργο πως δεν διεξάγεται καμιά συζήτηση πάνω στο ζήτημα. Όλοι γνωρίζουν ποια τύχη θα έχει η πολιτική που αναφέρει το υπεξ της Κύπρου. Αυτή η πολιτική δοκιμάστηκε και απέτυχε στη θαλάσσια περιοχή «Σουπιά». Γιατί επιμένει η κυβέρνηση σε μια πολιτική που με βεβαιότητα θα πάει ανάποδα; Άγνωστον γιατί. Όλοι σιωπούν, ενώ όλοι γνωρίζουν! Σιωπούμε μπροστά στα πασιφανή γιατί στην κοινή γνώμη πέρασε η εικόνα ότι οι «τριμερείς» ότι είναι κάτι «καλόν», άρα κανένα κόμμα δεν θέτει το απλό ερώτημα. Ποιος πιστεύει ότι η Κύπρος έχει την ισχύ να επιβάλει αυτή την πολιτική που ανακοινώνει το κυπριακό υπεξ; Η

φράση «η εξερεύνηση και αξιοποίηση του τεμαχίου 5 αποτελεί αποκλειστικό και κυρίαρχο δικαίωμα της Κυπριακής Δημοκρατίας» είναι νομικά σωστή, αλλά δεν λειτουργούν έτσι οι διεθνείς σχέσεις- από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Τι έκανε η Κυπριακή Δημοκρατία όταν στις 9/2/18 το ιταλικό ερευνητικό πλοίο SAIPEM 12000, στο στόχο «Σουπιά» της κυπριακής ΑΟΖ, παρεμποδίσθηκε από πλοία του τουρκικού πολεμικού ναυτικού; Απολύτως τίποτα. Σταμάτησαν οι έρευνες. Ολοφάνερα τώρα τα πράγματα είναι πιο πολύπλοκα από το 2018 και αυτό όφειλε να λάβει υπόψη του το υπεξ.

Στις προσεγγίσεις του τύπου «μα, αφού έχουμε δίκαιο», ή «μα, να τα παραιτήσουμε», η απάντηση είναι απλή: Μια μικρή χώρα δεν μπορεί να είναι και απερίσκεπτη. Μπορείς να δίνεις μάχες και να κερδίζεις εκεί που έχεις πλεονεκτήματα, όχι εκεί που χάνεις από χέρι! Γι' αυτό ενταχθήκαμε στην ΕΕ: για να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματά μας- αποχώρηση στρατού κατοχής, ασφάλεια, θεμελιώδεις ελευθερίες, κερκτημένο. Για να επιλύσουμε το κορυφαίο ζήτημα, για να «ανοίξει» η εξωτερική πολιτική της Λευκωσίας, όχι να τρέχει πίσω από τον φαύλο κύκλο κυρώσεων που δεν θα έρθουν και να γεμίζει την κυπριακή ΑΟΖ με τρύπιες «Σουπιές»!

Δεν φτάνει η απερισκεψία. Περισσεύει και η μικροπολιτική στις σχέσεις με τον ΟΗΕ και την ΕΕ. Ο δημοσιογράφος Μ. Δρουσιώτης έγραψε πως «τα έγγραφα που δημοσίευσε «ο Φιλελεύθερος» (για τις συνομιλίες στο Κραν Μοντάνα) προέρχονται από υποκλοπή και η διαρροή έγινε από το Προεδρικό». Καμμία διάψευση-η εφημερίδα είχε μια δημοσιογραφική επιτυχία, αλλά στη συνέχεια κανένας στο λόφο του προεδρικού δεν θέλησε να σχολιάσει κάτι από τη διαπίστωση Δρουσιώτη.

Το ΥΠΕΣ εγκατέστησε κάμερες στη «νεκρή ζώνη» σε συμφωνία με μια ισραηλινή εταιρεία. Επίσης πρόσθεσε πασσάλους και διάφορα συναφή στο «σημείο διέλευσης» στην οδό Λήδρας. Διαβουλευτήθηκε κάποιος με τα ΗΕ που (και) με ε/κ υπογραφή επιτηρούν την «Πράσινη Γραμμή»; Διαβουλευτήθηκε κάποιος με την ΕΕ που (και) με ε/κ υπογραφή είναι σε ισχύ από τις 28 Απριλίου 2004 ο Κανονισμός της «Πράσινης Γραμμής»;

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έστειλε επιστολές στο υπουργείο εξωτερικών σχετικές με τα χρυσά διαβατήρια-«τερματίστε το πρόγραμμα, αντίκειται στους κανόνες μας». Τι έκανε η κυβέρνηση; Στα 6.500 διαβατήρια πρόσθεσε ακόμα 300 μετα τον

«τερματισμό» του προγράμματος! Θυμίζω ότι η Βουλγαρία σε ανάλογη προειδοποίηση έκανε δύο!

Μερικοί στη Λευκωσία έμαθαν να κάνουν διάφορα γνωρίζοντας ότι οι άλλοι (ΟΗΕ, ΕΕ) μιλούν διπλωματικά και, κατά κανόνα, πίσω από κλειστές πόρτες. Αν εκφραστούν διαφωνίες είναι βέβαιοι πως θα τις συγκαλύψουν, δεν θα το μάθει η κοινή γνώμη.

Υπάρχει κόστος από τα πιο πάνω; Ναι, κοστίζει στην Κύπρο-ένα νησί υπό κατοχή, χωρίς αξιοπιστία, με διπλή ατζέντα, με «θράσος» που δεν δικαιολογείται από καμμία από τις επιδόσεις μας. Οι άλλοι αντιδρούν: ψυχρές σχέσεις, κανένας διάδοχος Λουτ, κυρώσεις για το θεαθήναι, μελέτες για αποχώρηση της ΟΥΝΦΥΚΥΠ.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον η Κύπρος ψάχνει να μάθει υποψήφιους και να συγκροτήσει συμμαχίες για τις προεδρικές εκλογές του 2023. Τα παράξενα δεν απουσιάζουν. Υπουργοί του Ν. Αναστασιάδη που μοίραζαν μαζί, στο ίδιο υπουργικό συμβούλιο, αβέρτα «χρυσά διαβατήρια», που γνώριζαν και σιωπούσαν, έρχονταν τώρα να μιλήσουν για «ανανέωση» και «καθαρότητα»! Πρόσωπα που κρατούσαν τα εξαπτέρυγα μιας διεφθαρμένης εξουσίας έκαναν πως

δεν έβλεπαν μόνο και μόνο για να παίξουν, όταν έρθει ο χρόνος, τους υποψήφιους με το «καθαρό κολλάρο».

Αλλά αν δεν υπήρχαν οι σιωπώντες υπουργοί δεν θα γινόταν η Κύπρος διεθνώς ρεζίλι, ούτε θα είχε η Κύπρος δύο διαδικασίες επί παραβάσει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Η κοινή γνώμη κινητοποιείται μαζικά όταν ένας υποψήφιος εκφράσει τα κύρια αιτήματα μιας συγκυρίας-εδώ του 2023. Μπορεί η Κύπρος να ανοίξει έναν δρόμο έξω από τον ίδιο φαύλο κύκλο; Δύσκολη υπόθεση. Ο κανόνας γνωστός, η εξαίρεση επίσης.

4. Γιατί φταίει ο ταχυδρόμος; 28/11/2021

Φταίνε ο ΓΓ του ΟΗΕ και ο απεσταλμένος του για τα αδιέξοδο στο κυπριακό; Ο Ν. Αναστασιάδης για να συγκαλύψει την προειλημμένη απόφασή του να διαλύσει το τοπίο στο Κραν Μοντάνα διέδιδε ότι ο ΓΓ «δεν κατάλαβε καλά», «ότι παράκουσε», «ότι παρανόησε» κλπ. Τα ντοκουμέντα όμως δείχνουν ότι ο ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες και άκουσε και κατάλαβε και κατέγραψε. Το απόσπασμα από τα πρακτικά του δείπνου στο Κραν Μοντάνα, όπως δημοσιεύτηκε στην

εφ/δα «Πολίτης» στις 21/11, αποκαλύπτει τι παίχτηκε πίσω από τις πλάτες της νήσου εκείνο το βράδι:

«Τότε παρενέβη ο ΓΓ και διευκρίνησε ότι «η Τουρκία θα μπορούσε να αποδειχθεί το τέλος του δικαιώματος επέμβασης στο πλαίσιο μιας διευθέτησης όπου όλα τα απαραίτητα στοιχεία θα ήταν στη θέση τους». Ο κ. Αναστασιάδης ρώτησε τον Τσαβούσογλου γιατί η Τουρκία δεν παρουσίασε τη δική της πρόταση. Ο Τσαβούσογλου απάντησε ότι «μόλις την είπε ο ΓΓ, αλλά, δυστυχώς ο κ. Κοτζιάς και ο κ. Αναστασιάδης δεν την πιστεύουν. Ο κ. Αναστασιάδης επέμεινε ότι δεν κατάλαβε τι πρότεινε η Τουρκία».

Πιο κάτω: «Ο ΓΓ απαντώντας στη θέση Αναστασιάδη ότι η πρότασή του για τον Μηχανισμό Παρακολούθησης της λύσης (που θα αντικαθιστούσε την Συνθήκη Εγγύησης), ήταν «διφορούμενη», ο ΓΓ απάντησε «δεν ήταν διφορούμενη, μπορεί να απορριφθεί, αλλά δεν ήταν διφορούμενη».

Οι φράσεις, «δεν κατάλαβα την πρόταση Τσαβούσογλου», ή «ήταν διφορούμενη η πρόταση του ΓΓ», ήταν ο τρόπος για να γλυστρίσει μια και καλή από τις συνομιλίες και έτσι να παρεμποδίσει την ολοκλήρωση του πλαισίου λύσης του ΓΓ που προνοούσε

ομοσπονδιακή λύση. Έτσι μηχανεύεται διάφορους τρόπους με στόχο να αποσύσει τις ιστορικές του ευθύνες για το σημερινό στρατηγικό αδιέξοδο. Το επιχειρεί, ψαρεύοντας στα θολά νερά της παραπληροφόρησης, του φόβου και της κινδυνολογίας. Μερικές ερμηνείες γύρω από τις αποκαλύψεις στο Κραν Μοντάνα.

- Ο Α. Νεοφύτου, πρόεδρος του ΔΗΣΥ, θεωρεί ότι «το Κραν Μοντανά υπήρξε μια μεγάλη επιτυχία του Προέδρου Αναστασιάδη». Βέβαια, ήταν εκεί και γνωρίζει πολύ καλά τι έγινε, αλλά δεν θέλει να υστερήσει σε πλειοδοσία συνθημάτων από τον υπεξ, στο πλαίσιο του ιδιότυπου ανταγωνισμού ανάμεσά τους ενόψει του 2023.
- Ο Υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης ομιλεί στα ασήμαντα και σιωπά στα δύσκολα. Με κάθε άνεση υπηρετεί με «ευελιξία» την πορεία προς τα «δύο κράτη». Ήταν μαζί με τον Αναστασιάδη σε όλες τις τραγικές αποφάσεις σε Λευκωσία, Μον Πελεράν, Γενεύη, Κραν Μοντάνα. Αυτός είπε ότι στο Κραν Μοντάνα «φτάσαμε στο παρά πέντε της λύσης»! Τεσσεράμιση χρόνια μετά την απόφαση για

καθόλου συνομιλίες, θέλει ο ίδιος να φτιάξει προεδρικό κοστούμι. Αλλά ο Abraham Lincoln είναι επίκαιρος: «Μπορείς να τους ξεγελάς όλους για λίγο καιρό, λίγους όλο τον καιρό, αλλά όχι όλους όλο τον καιρό». Ενώ για όλους εκείνους που βάζουν την προσωπική τους φιλοδοξία πάνω από το συμφέρον της χώρας, ο Γ. Βλάχος αφιερώνει την φράση:

– «Φύγε απ’ εδώ. Άνθρωπε μικρέ, που περιμένεις να κατασκευάσεις φράκον από τα ράκη».

Δεν κατάλαβε ο Γκουτέρες, δεν κατάλαβε ο Έιντε. Αλλά υπάρχει κανένας ΓΓ και κάποιος απεσταλμένος «που να κατάλαβε»; Η μέθοδος «καταστρέψτε τη διαδικασία, πυροβολώντας τον ταχυδρόμο» έχει βαθιές ρίζες στην διαχείριση του κυπριακού από ε/κ ηγέτες.

Οι διαρροές εγγράφων «σφραγίζουν» την επόμενη ημέρα: ποιος θα ασχοληθεί ξανά μαζί μας; Τα έγγραφα του ΟΗΕ είναι εμπιστευτικά, θεωρητικά όλα τα μέρη δεσμεύονται να σεβαστούν το πλαίσιο αυτό. Οι διαρροές καταστρέφουν την εγκυρότητα μιας διαδικασίας και προφανώς στρώνουν το δρόμο για καθόλου συνομιλίες-ο πραγματικός στόχος εκείνους που έδωσε την εντολή για τις διαρροές. Αλλά διαρροές σημαίνει πλήρης αναξιοπιστία απέναντι στον μηχανισμό

που (υποτίθεται) θέλουμε να στείλει (και) εκπρόσωπό του στις συνομιλίες που δεν υπάρχουν! Η αδιαφορία ισούται με τη συνάντηση με την προσέγγιση «γαία πυρίμιχθήτω». Τα στοιχεία δείχνουν ότι ο Ν. Αναστασιάδης δεν ενδιαφέρεται για τι θα αφήσει πίσω του. Κορυφαίο παράδειγμα: στις 24/11, η προεδρία της δημοκρατίας, η νομική υπηρεσία και η ΜΟΚΑΣ θεώρησαν καλό να μην παραστούν στη συζήτηση στην Επιτροπή Θεσμών της βουλής για τα Pandora Papers! Ο πρόεδρος της Επιτροπής Δ. Δημητρίου ανέφερε ότι «η Προεδρία τηλεφώνησε την Τρίτη στην Γραμματεία της Βουλής και δήλωσε πως θα έρθει όταν ακουστούν όλες οι απόψεις», ενώ η «ΜΟΚΑΣ λέει πως δεν έχει λάβει το οποιοδήποτε ερώτημα, οπότε δεν κρίνει σκόπιμο να παρευρεθεί. Επιπρόσθετα «η Γενική Εισαγγελία λέει πως η δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα της 29ης του Οκτώβρη, την οποία επισυνάπτει στην Επιστολή, καλύπτει πλήρως το ζήτημα, δεν έχουν να προσθέσουν κάτι άλλο στη συνεδρίαση» (πηγή: ρεπορτάζ, «Διάλογος, 24/11).

Η Γενική Εισαγγελία με την χθεσινή απουσία της στέλλει ένα ηχηρό μήνυμα ότι η συζήτηση για τα Pandora Papers δεν θα φτάσει πουθενά. Ένας σημαντικός θεσμός στη συζήτηση, πώς κρίνει μόνος του «σκόπιμο» να μην παρευρεθεί; Η Α. Ατταλίδου, βουλευτίνα των

Οικολόγων, ανέφερε πως «η ΜΟΚΑΣ μας απείλησε κιόλας ότι δεν θα ξανά έρθει γιατί δε άρεσαν της προϊσταμένης οι ερωτήσεις που κάναμε»!

Η ευκολία με την οποία απουσιάσαν οι τρεις, η παντελής αδιαφορία τους για τις εντυπώσεις που δημιουργούνται στην κοινή γνώμη δείχνουν ότι η λειτουργία του κράτους δικαίου στη νήσο πάσχει. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν μπορεί να είναι «απούσες» και να υποτιμούν τόσο πολύ την νοημοσύνη των πολιτών! Όλα στο πλαίσιο της προσπάθειας για διατήρηση κεκτημένων και της πρόσκαιρης εξουσίας!

5. Το κυπριακό διδακτορικό: «κατάγγελλε και μη ερεύνα»!

21/11/2021

Η τουρκική διπλωματία διαθέτει παράδοση, υποδομές, συγκρότηση, στόχους. Κάνει, μεταξύ άλλων, και λάθη! Η απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 1983 για ανακήρυξη της «τδβκ» ήταν μόνο ζημιογόνα για όσους την εμπνεύστηκαν. Η επίμονη παρέμβαση του Ρ. Ντενκτάς στην κεμαλική στρατογραφειοκρατία, έφερε αυτή την εξέλιξη. Έκτοτε κανένα κράτος δεν αναγνώρισε το σχήμα της «τδβκ». Αυτό συνέβη, κυρίως χάρις στην γραμμή του

ΣΑ του ΟΗΕ, και στη συνέχεια από την ΕΕ, που «δέσμευαν» την μη αναγνώριση με την επιστροφή στο τραπέζι των συνομιλιών για επίτευξη λύσης δδο.

Με αφορμή αυτή την επέτειο, τίθεται εκ νέου το ερώτημα: Μπορεί να αλλάξουν οι όροι διεξαγωγής του παιχνιδιού με την Τουρκία;

Μερικοί λένε ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με διαρκή καταγγελία, με κυρώσεις, με πρόκληση κόστους και με αναφορές στο δίκαιό μας-«που κάποτε θα επικρατήσει».

Μερικοί ονειρεύονται διαμελισμούς της Τουρκίας μέσα από ξανθιές προφητείες-«που κάποτε θα επισυμβούν».

Τι δείχνει μια διαφορετική ανάγνωση των πραγμάτων;

- Ότι οι «βερμπαλισμοί» και οι «αφορισμοί» αφήνουν τα πράγματα ακίνητα
- Ότι μόνο με μια ευρύτερη κινητοποίηση συμμαχιών αυξάνονται οι ελπίδες
- Ότι μόνο τα κίνητρα, τα αμοιβαία κέρδη, παράγουν πρόοδο
- Ότι οι διασυνδέσεις των συμφερόντων αλλάζουν τα δεδομένα και οικοδομούν λύσεις με επίκεντρο το ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Η μελέτη των δύο μεγάλων σταθμών που έκτισαν την ένταξη στην νήσου στην ΕΕ, (η συμφωνία της 6ης Μαρτίου 1995 και το Ελσίνκι στις 11 Δεκεμβρίου 1999), φέρουν την σφραγίδα της επιτυχίας αυτής της στρατηγικής. Οι επετειακές αναφορές έχουν αξία εφόσον τις διασυνδέουμε με μια προοπτική. Εφόσον αξιοποιούμε την μόνη κορυφαία επιτυχία του χθες για να κτίσουμε (σε άλλες συνθήκες) ανάλογες δυνατότητες σήμερα.

Ελάχιστα, όμως, μαθαίνουμε από την ιστορική διαδρομή του κυπριακού. Καθώς η Κύπρος βουλιάζει στο βάλτο της διχοτόμησης, το κυπριακό «διδασκτορικό» απογειώνεται: «κατάγγελλε και μη ερεύνα»! Όταν καταγγέλλεις θα έχεις το κεφάλι σου ήσυχο. Αντίθετα, οι λύσεις απαιτούν γενναιότητα, οι λύσεις απαιτούν προσπάθειες, κάποιος πρέπει να το αναλάβει και να δείξει ηγετικότητα. Όμως το «διδασκτορικό» ενισχύει καριέρες, η δημοφιλία απογειώνεται, όποιος «καταγγέλλει», ίσως να έχει κάποιο μερίδιο δημοσιότητας για λίγες ώρες. Αυτό συμβαίνει τις τελευταίες Κυριακές στο νησί.

Την μια Κυριακή (7/11) διαρρέει η πρόταση για «αποκεντρωμένη», ένα ακριβώς χρόνο από την ήττα Ακιντζί. Την επόμενη Κυριακή (14/7) διαρρέουν έγγραφα

γύρω από τις συνομιλίες στο Κραν Μοντάνα. Έγγραφα που δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική, καθώς κάθε κείμενο έχει αξία μόνο στο χρονικό του πλαίσιο που εξελίσσεται- τι προηγήθηκε, τι ακολούθησε, τι διαφοροποιήθηκε στη συνέχεια. Αυτό που έχει πραγματική αξία είναι το τελικό έγγραφο-γνωστό ως «Πλαίσιο Γκουτέρες από Έξι Σημεία»-μακράν το καλύτερο από την εισβολή στα ζητήματα ασφάλειας. Από την στιγμή που ο ΓΓ του ΟΗΕ εισηγείται «τον τερματισμό του μονομερούς επεμβατικού δικαιώματος και της Συνθήκης Εγγυήσεως» γαντζώνεσαι γύρω από αυτό. Αλλά, είναι ο Ν. Αναστασιάδης που απέρριψε την πρόταση Ακιντζί για να γίνει το Πλαίσιο Γκουτέρες «Στρατηγική Συμφωνία» για την λύση. Τώρα θέλει συνομιλίες από εκεί που έμειναν στο Κραν Μοντάνα, ενώ όταν ήταν εκεί σηκώθηκε και έφυγε!

Οι εκ των υστέρων εφευρέσεις δεν έχουν κανένα πρακτικό αντίκρουσμα. Στις 16/11 ο Ν. Αναστασιάδης δήλωσε πως «οι απειλές οπωσδήποτε από πλευράς Τουρκίας και λαμβάνονται υπόψη και θα αντιμετωπιστούν με τον καλύτερο διπλωματικό τρόπο». Αλλά είναι ο ίδιος που έκανε δημόσια την απίστευτη «εισήγηση» στην Τουρκία πως «εάν, επιλέγουν να προστατεύσουν τα δικαιώματα των Τ/κ σε μια

ξεχωριστή, ανεξάρτητη οντότητα, τότε θα πρέπει να περιοριστούν εις όσα αναλογούν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της εν λόγω παρανόμου οντότητας. Και συνεπώς δεν έχουν λόγο να αμφισβητούν τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας», -3/1/18.

Η στροφή προς τα ανάποδα, έφερε, δυστυχώς, άλλα αποτελέσματα. Η εφ/δα «Γενί Σαμπάχ», (9/11/21) δημοσιεύει είδηση κάτω από τον τίτλο «το καλύτερο του κόσμου» και ενημερώνει ότι η Τουρκία αγόρασε το γεωτρύπανο βαθέων υδάτων «West Cobalt». Τα τρία (Φατίχ, Κανουνί, Γιαβούζ) είναι 6ης γενιάς το West Cobalt, πλοίο 7ης γενιάς».

Δεν είναι νομοτελειακά όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας, προκύπτουν από τη διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου και τη μεταφορά κινήσεων στο θαλάσσιο γήπεδο στο οποίο η νήσος δεν διαθέτει ούτε αποβάθρα. Θυμίζω ότι η προσπάθεια για αναζήτηση λύσης, μπήκε στο ψυγείο το 2017 και ξαναβγήκε μόλις κέρδισε την ψηφοφορία ο Ε. Τατάρ. Για τα 4 χρόνια που μεσαλάβησαν πολλοί προτιμούν τη σιωπή. Παριστάνουν πως ενδιάμεσα δεν συνέβη απολύτως τίποτε. Αλλά εδώ βρίσκεται η δυνατότητα να κατανοήσουμε την μεγάλη εικόνα. Η εφ/δα «Καθημερινή» (12.12.2018) μάς ενημερώνει για την εξέλιξη του ΚΕΠ με τα «χρυσά

διαβατήρια»: «Το 2013 77 αιτήσεις από ξένους επενδυτές, ενώ το 2014 οι αιτήσεις έφτασαν τις 306. Το 2015 με 286. Το 2016 οι αιτήσεις ανέβηκαν στις 503 και το 2017 σκαρφάλωσαν στις 696. Εντός του 2018 η Κυβέρνηση αποφάσισε να θέσει όριο στις πολιτογραφήσεις, δίνοντας ανώτατο αριθμό τις 700»

Στη χρονιά που γκρεμίστηκε η διαδικασία των συνομιλιών, ο αριθμός 696 μιλά από μόνος του. Χρονιά ρεκόρ στις πολιτογραφήσεις, σε έτσι βαθμό που αμέσως μετά μπήκε η ταρίφα-700 σε ετήσια βάση! Η διασύνδεση εξηγεί τα ουσιώδη. Κραν Μοντάνα και διαβατήρια είναι συγκοινωνούντα δοχεία: συνομιλίες στο ναδίρ, χρυσά διαβατήρια στο ζενίθ!

6. Σάκκος του μποξ, 14/11/2021

Η συμφωνία μεταξύ Κύπρου και Ισραήλ για την ηλεκτρονική επιτήρηση της «Πράσινης Γραμμής» αποτελεί μια κοντόφθαλμη απάντηση στη λάθος κατεύθυνση.

Πρώτο, η συμφωνία παραβιάζει τον «Κανονισμό της Πράσινης Γραμμής»- 29.4.2004. Η πρόνοια του Κανονισμού είναι σαφής: «Οι αλλαγές, προτού τεθούν σε ισχύ, θα πρέπει να γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή».

Δεύτερο, είναι γνωστή η υπόθεση με το ισραηλινό, κατασκοπευτικό BAN. Γνωστή και η υπόθεση με το δίκτυο κατασκοπείας από την ισραηλινή εταιρεία NSO Group που διαθέτει εμπορικά το λογισμικό Pegasus- (19.7.21).

Τρίτο, η Αστυνομία ακολουθώντας πολιτικές οδηγίες, εφαρμόζει στα οδοφράγματα, νέες πρακτικές αστυνομικού ελέγχου για τους ε/κ πολίτες που μεταβαίνουν στην κατεχόμενη περιοχή, όπως συμβαίνει σε ένα «εξωτερικό» σύνορο. Η μετατροπή της «Πράσινης Γραμμής» σε «εξωτερικό» σύνορο συντελείται με μαεστρική χυδαιότητα με ανομολόγητο στόχο τις μη συνομιλίες (2017) μέχρι να ολοκληρωθεί η θητεία Αναστασιάδη (2023).

Τέταρτο, επί της ουσίας η προεδρία Ν. Αναστασιάδη εκχωρεί τομείς που συνδέονται με την κυριαρχία και την ασφάλεια του κράτους, σε μια ξένη εταιρεία πάνω στην οποία δεν είναι σε θέση να έχει την παραμικρή

εποπτεία. Η μετατροπή της νήσου σε σάκκο του μποξ ανάμεσα σε Τουρκία και Ισραήλ μόνο ζημιογόνα μπορεί να είναι. Στο Λευκόνοικο βάση για drones αφορά (κυρίως) το Ισραήλ, ενώ δημοσιεύματα κάνουν λόγο για σχέδια για ναυτική βάση στη βόρεια πλευρά της Καρπασίας, κάτι που συνδέεται με τις κινήσεις επιρροής στην Ανατολική Μεσόγειο ανάμεσα σε Ισραήλ και Τουρκία. Μέσα σε αυτό το ασφυκτικό περιβάλλον, σε αποκαλυπτικό δημοσίευμα της εφ/δας «Καθημερινή», (8/11) μάθαμε ενδιαφέροντα πράγματα. Ότι «Η ε/κ ετοίμασε έγγραφο από έξι σελίδες και που εξηγεί την πρόταση της για την αποκεντρωμένη ομοσπονδία». Ένα έγγραφο που «έχει συνταχθεί τον Απρίλιο του 2021, πριν από τη διάσκεψη στη Γενεύη, καθώς στόχος της κυβέρνησης ήταν να καμφθεί η εντύπωση που έχει καλλιεργηθεί στον διεθνή παράγοντα, ότι η ε/κ πλευρά δεν θέλει λύση. Το έγγραφο έχει ήδη αποσταλεί στα Ηνωμένα Έθνη, στην Ε.Ε αλλά και στο Ηνωμένο Βασίλειο για μελέτη». Ωστόσο, από τον ΓΓ του ΑΚΕΛ Σ. Στεφάνου μάθαμε επίσης ότι στη τελευταία συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου στις 4/10/21, ο Ν. Αναστασιάδης ενημέρωσε τα μέλη πως «είχε ετοιμαστεί ένα έγγραφο εργασίας το οποίο μας είχε δώσει όντως». Η πρόταση

περί αποκεντρωμένης έχει τη μικρή της ενδιαφέρουσα ιστορία:

Επί προεδρίας Δ. Χριστόφια οι αρμοδιότητες της κεντρικής κυβέρνησης συμφωνήθηκε με τον τότε τ/κ ηγέτη Μ Α. Ταλάτ να είναι 18. Ο Ν. Αναστασιάδης τις ανέβασε στις 28. Αφού αποδέχθηκε τις 28, μετά ανακάλυψε πως ήταν «πολλές».

Ας υποθέσουμε πως στη συνέχεια αναθεώρησε τις απόψεις του. Τι πιο απλό να συζητήσει με τον Μ. Ακιντζί (χωρίς δημοσιότητα) τη μέθοδο του περιορισμού τους, για να γίνουν λ.χ. 20 ή 17. Αν ήταν μια ειλικρινής αναθεώρηση, η συμφωνία θα έκλεινε σε μια μέρα. Τι λόγους θα είχε ο Ακιντζί να διαφωνήσει;

Τώρα, (σύνταξη του εγγράφου, Απρίλιος του 2021) η Ε/Κ πλευρά υποβάλλει πρόταση για «αποκεντρωμένη», γνωρίζοντας με βεβαιότητα το (αρνητικό) αποτέλεσμα, καθώς είναι πολύ καλά οι απόψεις του (ντενκτασικού) Ε. Τατάρ!

Στόχος του εγγράφου δεν ήταν η ουσία, αλλά οι εντυπώσεις, ως συνήθως.

Πρώτο, σύμφωνα με το δημοσίευμα της «Καθημερινής» στόχος της κυβέρνησης ήταν «να καμφθεί η εντύπωση

που έχει καλλιεργηθεί στον διεθνή παράγοντα, ότι η ε/κ πλευρά δεν θέλει λύση».

Δεύτερο, η διακίνησή του εγγράφου να δώσει την εντύπωση σε μέρος της κοινής γνώμης πως «δεν είναι όλα ακίνητα, κάτι κινείται και ιδού η απόδειξη-και αν δεν προχωρούν τα πράγματα, δεν ευθύνεται ο ίδιος».

Τρίτο, κάθε κίνηση εξελίσσεται σε ένα χρονικό πλαίσιο, κινείται, ή όχι, αν διαβάζεις σωστά πρόσωπα, πολιτικές και συσχετισμούς. Αν δεν τα διαβάζεις, επίσης είναι πολιτική-πετυγχάνεις το στόχο των μη συνομιλιών με άλλα μέσα.

Τέταρτο, εν τέλει είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί πως με Ακιντζί ο Ν. Αναστασιάδης ανακοίνωσε ότι ήθελε αποκεντρωμένη, αλλά πρόταση έδωσε μόνο επί Τατάρ!

Ταυτόχρονα ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης επιδίδεται σε ένα κρεσέντο παρεμβάσεων που ουδείς κύπριος υπεξ εμφάνισε για πολλά χρόνια. Μίλησε ξανά (1/11) για την Κύπρο που την βλέπει ως παράγοντα «σταθερότητας» και «ασφάλειας» σε αποσύνδεση με την επίλυση.

Υπάρχει όμως «σταθερότητα» με άλυτο το κυπριακό; Υπάρχει «ασφάλεια» στο 63% της νήσου; Η κατοχή είναι ο κυριότερος παράγοντας αποσταθεροποίησης και η

σταθερότητα ταυτίζεται με την επίλυση μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο

Εξωτερική πολιτική σημαίνει μετρήσιμο αποτέλεσμα: Πού ήταν το κυπριακό το 2017; Πού είναι σήμερα; Ποια ήταν η συμβολή του Υπεξ στην πορεία προς την κατρακύλα; Ποιος εμφάνιζε πλήρη ταύτιση απόψεων με κάθε απόφαση Αναστασιάδη για διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου; Ο υπεξ μίλησε ξανά για «περιφερειακές συμμαχίες», ενώ αποφεύγει να πει σε ποιον τομέα κερδίσαμε, έστω, μισό πόντο ισχύος και πού ακριβώς βελτίωσε η Κύπρος τη διαπραγματευτική της θέση.

Επί προεδρίας Αναστασιάδη και επί υπουργίας Χριστοδουλίδη, το κυπριακό έφτασε στη χειρότερη στιγμή του από την εισβολή. Και οι δύο μαζί αφού διέλυσαν το διαπραγματευτικό τοπίο επί τριετίαν (2017-2020), μετέτρεψαν την ΕΕ σε κουτί παραπόνων και ανέδειξαν τις «τριμερείς συναντήσεις» σε κυρίαρχο εργαλείο παραπλάνησης της κοινής γνώμης σε βάρος των μακροπρόθεσμων συμφερόντων της νήσου.

7. Αντι-Navtex...μέχρι το 23!

07/11/2021

Στις 29/10 με σχετική ανακοίνωση η Κυπριακή Δημοκρατία αναφέρει πως «με δύο αντι-Navtex ακυρώνει τις δύο Navtex της Τουρκίας, η οποία δέσμευσε περιοχές στα ανοιχτά του κόλπου της Αμμοχώστου και γύρω από το Ακρωτήριο του Απ. Ανδρέα για ασκήσεις τον Νοέμβριο. Το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (ΚΣΕΔ), χαρακτηρίζει τις δύο Navtex της Τουρκίας «παράνομες αφού παραβιάζουν τα χωρικά ύδατα, την κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Δημοκρατίας». Τι σημαίνει τις «ακύρωσε»; Ποια μέσα διαθέτει η Κυπριακή Δημοκρατία για να τις ακυρώσει; Στο διεθνοπολιτικό πεδίο όλοι μάς διαβάζουν και σίγουρα κουνούν το κεφάλι για τον τρόπο που ενεργεί το υπό τον Χριστοδουλίδη κυπριακό υπεξ.

Ο Ν. Αναστασιάδης με τους βοηθούς του, θριαμβεύουν στην πολιτική της παραμυθίας (παρηγοριά, παραμύθι, παρά- μύθος). Στις δυσκολίες η καταγγελία. Στις δύο Navtex με δύο αντι-Navtex. Η εικονική πραγματικότητα να δώσει την παρηγορία πως «έχουμε ισχύ» στη διάρκεια των δελτίων ειδήσεων των «8».

Ο, κατά δήλωση Αναστασιάδη, μέντοράς του, Γ. Κληρίδης, εκτιμούσε πως όσο είναι άλυτο το κυπριακό, ο φακελος «φυσικό αέριο», θα βρίσκεται στο ντουλάπι. Ο διάδοχός του κατόρθωσε το ακριβώς αντίθετο: ακινητοποίησε το ρόλο ΕΕ-ΟΗΕ, διέλυσε το διαπραγματευτικό τοπίο, κατέστρεψε τις πολλές δυνατότητες του ενεργειακού προγράμματος εμφανίζοντας στους κυπρίους ποικίλες τριμερείς με Σίσι και Νετανιάχου, ή και ενέργειες που δεν έχουν την απαιτούμενη πολιτική βάση για να αποδώσουν- East-Med, Navtex, αντι-Navtex, Nautical Geo.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ της εφ/δας «Καθημερινή» «το ερευνητικό σκάφος Nautical Geo κινείται από τις 21/10 εντός του τεμαχίου 1 της κυπριακής ΑΟΖ και παρακολουθείται από μακρινή απόσταση από ένα τουρκικό πολεμικό πλοίο. Τον Σεπτέμβριο ανατολικά της Κρήτης δέχθηκε τουρκικές προκλήσεις. Στην κυπριακή ΑΟΖ εισήλθε αρχές Οκτωβρίου. Δυο τουρκικές φρεγάτες το παρενόχλησαν με αποτέλεσμα να αγκυροβολήσει ανοιχτά του λιμανιού της Λάρνακας» (Α. Τομαράς, 22/10).

Η υπουργός Ενέργειας Ν. Πηλίδου μίλησε για γεωτρήσεις «Νοέμβριο με Δεκέμβριο το πολλή» (29/6). Στις 4/11 προσέθεσε πως «ο νέος γύρος ερευνητικών

γεωτρήσεων ο οποίος αναμένεται να ξεκινήσει τέλος του χρόνου με τη γεώτρηση ExxonMobil και της Qatar Petroleum στο τεμάχιο 10...θα προσδιορίσουν σε μεγάλο βαθμό την ταχύτητα και τον τρόπο με τον οποίο θα αξιοποιηθούν οι υδρογονάνθρακες στην κυπριακή ΑΟΖ». Ο Τ. Μπιλγκίτς, εκπρόσωπος του τουρκικού ΥΠΕΞ απάντησε στην Ν. Πειλίδου πως «η ε/κ πλευρά ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει νέα γεώτρηση τον Νοέμβριο. Εάν συμβεί αυτό, εμείς ως Τουρκία θα συνεχίσουμε να δίνουμε τις απαραίτητες απαντήσεις σε τέτοιες προκλήσεις προκειμένου να προστατεύσουμε τα δικαιώματα των Τ/Κ» (21/10).

Έχουμε ήδη αρκετά δεδομένα επί της θαλάσσης για να δούμε τις βασικές πτυχές του θέματος. Ο αγωγός EastMed είναι πολιτικό κατασκεύασμα, όχι ένα βιώσιμο, ενεργειακό project. Ποια εταιρεία θα επενδύσει πάνω από 7δισ σε μια περιοχή αστάθειας; Η ΕΕ κάνει στροφή στις ΑΠΕ. Το ρωσικό φυσικό αέριο έχει το απάνω χέρι στις τιμές. Επιπρόσθετα, απόσπασμα από την ομιλία Κ. Μητσοτάκη στη ΓΣ του ΟΗΕ δείχνει στροφή της Αθήνας σε κάποιον άλλο δρόμο: «Έχω ένα όραμα για την Ανατολική Μεσόγειο: Αντί να συνεχίσουμε τις διαμάχες του προηγούμενου αιώνα για τους υδρογονάνθρακες - ένα αγαθό που χάνει την αξία του- θα πρέπει να

ενώσουμε τις δυνάμεις μας (με την Τουρκία) και να συνεργαστούμε ενάντια στους νέους κοινούς εχθρούς- κλιματική κρίση, απειλή της παράνομης μετανάστευσης» (25/9).

Το Ισραήλ με την πρωθυπουργία Ν. Μπένετ, δεν δίνει την ίδια βαρύτητα στο ζήτημα με τις «τριμερείς» ή στα δίκτυα που δίνει το παρόν της η Κύπρος. Ο Νετανιάχου ήταν πεπεισμένος πως η μη λύση του κυπριακού εξυπηρετεί το Ισραήλ γι' αυτό και ο παρεμβατικός ρόλος του στη Λευκωσία έφερε αποτελέσματα.

Ποια εξήγηση υπάρχει για τις κινήσεις του Nautical Geo αυτή την περίοδο; Γιατί ο Ν. Αναστασιάδης θεωρεί ότι θα προχωρήσει κάτι, όταν όλα τα άλλα είναι διαλυμένα; Ποια πολιτική ή και στρατιωτική στήριξη διαθέτει; Πιθανώς να επιλέγει να αποστέλλει το Nautical Geo λίγο έξω από τη Λεμεσό για να δείξει στην κοινή γνώμη ότι το πρόγραμμα «υπάρχει» και «κάτι κινείται».

Κανένας φορέας στη νήσο δεν αντιδρά στην πολιτική των κενών λόγων και της παραμυθίας. Έχουμε εκπαιδευτεί σε αυτήν, αριστεύουμε από συνήθεια. Από την ανακοίνωση του Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (ΚΣΕΔ) διαβάζω τις εκφράσεις: «παράνομες, παραβιάζουν τα χωρικά ύδατα, την κυριαρχία και τα

κυριαρχικά δικαιώματα της Δημοκρατίας». Γιατί πιστεύουμε πως όσο πιο πολλές φορές γράψουμε το «παράνομο» και «τα κυριαρχικά μας δικαιώματα», τα τουρκικά πολεμικά θα φύγουν μίαν ώρα ενωρίτερα; Διότι εμφανίζουμε την κενολογία ως «αντίδραση», ενώ τις ανακοινώσεις ως «δράση»!

Μέσα σε μια χαοτική περίοδο λίγες φωνές διείδαν τις εξελίξεις και προέβλεψαν το συνολικό σκηνικό σε όλες τις διαστάσεις του. Ο πρώην πρωθυπουργός της Ελλάδας Κ. Σημίτης με μια δήλωση- «τορπίλλη» έδειξε πως το να βλέπεις πέρα από το συγκυριακό, είναι ένα σπάνιο πλεονέκτημα που δεν το βρίσκεις εύκολα στο σημερινό γιουσουρούμ της μικροπολιτικής.

Σε ομιλία του στη Λευκωσία ο Κ. Σημίτης στις 30/11/13 σημείωσε πως,

«η σημερινή στιγμή, είναι μια στιγμή με δυνατότητες. Η ανεύρεση κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου δημιουργούν προϋποθέσεις συνεργασίας, αλλά και ενέχουν τον κίνδυνο οριστικών ρήξεων».

8. «Χρυσοπράσινο φύλλο» σε περιδίνηση...

24/10/2021

Πόσες Αφρικάνικες χώρες έχει επισκεφθεί ο Τ. Ερτογάν;

Απάντηση: 28. Πόσες φορές έγιναν «τριμερείς»,

«τετραμερείς», «πενταμερείς» με κυπριακή πατέντα;

Απάντηση: Χάσαμε το λογαριασμό! Τα πράγματα σε μια σειρά:

Α. Μητσοτάκης, Αναστασιάδης, Σίσι στις 19/10 στην Αθήνα συνέχισαν την άνευ ουσίας περιοδική συνάντηση, καλούμενη «τριμερή». Τόσα χρόνια τι άλλαξε; Ποιο χειροπιαστό όφελος είχε η Κύπρος; Η Αθήνα αναπροσαρμόζει την πολιτική της -αγωγός ΦΑ από την Αίγυπτο στην Ελλάδα μέσω Λιβύης. Η εσωτερική κατανάλωση βύθισε στον γκρεμό το ενεργειακό πρόγραμμα της νήσου. Γιατί τότε τριμερείς; Επειδή δεν αποδέχεσαι την αρχή «πρώτα οι λύσεις, ύστερα οι ρυθμίσεις!». Πρώτα επίλυση στο κυπριακό με κεντρικούς παίκτες ΟΗΕ-ΕΕ, ύστερα ΑΟΖ, ρυθμίσεις, Χάγη. Πρώτα συνυποσχετικό Αθήνας- Άγκυρας για ΔΔ για Χάγη, ύστερα έρευνες σε οριοθετημένες θαλάσσιες ζώνες με βούλα Χάγης, όχι με βούλα Δένδια, ή Ακάρ. Τι κάνουν Μητσοτάκης και Αναστασιάδης; Επειδή δεν

θέλουν να παν στο μύλο, κοσκινίζουν με Σίσι. Ακόμα χειρότερα: φανατίζουν την κοινή γνώμη, πράγμα ιδιαιτέρως επικίνδυνο γιατί οδηγεί στο ανεξέλεγκτο και το τυχαίο. Το τελευταίο παράδειγμα συνδέεται με το ερευνητικό σκάφος Nautical Geo που κάνει έρευνες για λογαριασμό της Κύπρου και της Ελλάδας.

Παρεμποδίστηκε, ως γνωστόν, από τουρκικά πολεμικά στις έρευνες που επεχείρησε πέρα από τα 6nm που συνιστούν τα ελληνικά χωρικά ύδατα-επεισόδιο στα ανατολικά της Κρήτης. Έφτασε σε 4 μέρες σε θαλάσσια ζώνη στα δυτικά της Πάφου. Τουρκικά πολεμικά πλοία το οδήγησαν στη Λάρνακα. Η Κύπρος δεν διαθέτει ναυτικό. Η Ελλάδα έχει. Τι έκανε ο λαλίστατος Μητσοτάκης στο πρώτο επεισόδιο; Απολύτως τίποτε. Προσπάθησε να μην το μάθουν «πολύ», οι ιθαγενείς κινητοποιώντας ανάλογα τα ελεγχόμενα Μέσα!

Μπροστά σε Σίσι-Αναστασιάδη (19/10) κατάγγειλε την συμπεριφορά της Τουρκίας ανοικτά της Πάφου, αλλά ξέχασε να πει τι έκανε ο ίδιος για το επεισόδιο ανοικτά της Κρήτης!

B. Σύμπτωση; Ίσως. Την ίδια ημέρα της αθηναϊκής τριμερούς, ο Τ. Ερτογάν από τις 17/10 πραγματοποίησε 4ήμερη περιοδεία σε 3 Αφρικάνικες χώρες-Αγκόλα, Νιγηρία, Τόγκο. Συνολικά έχει επισκεφθεί 28

Αφρικάνικες χώρες. Οι αριθμοί ομιλούν αφεαυτών: το 2002 η Τουρκία είχε 12 πρεσβείες στην Αφρικάνικη Ήπειρο, τώρα 43. Το 2003 οι εμπορικές συναλλαγές Τουρκίας-Αφρικής έφταναν τα 5.4 δισ δολ, το 2020 έφτασαν στα 25.3 δις δολ (στοιχεία από «Χουρριέτ», 16/10).

Γ. Στις 16/10 η καγκελάρια Μέρκελ πραγματοποίησε την τελευταία της επίσκεψη στην Τουρκία. Όλα τα ζητήματα ήταν στην ατζέντα-διμερή, περιφερειακά, Λιβύη, Συρία, Αφχανιστάν, Ευρωτουρκικές σχέσεις. Θεωρώ ότι η απόφαση Μέρκελ να κλείσει τον κύκλο της στην καγκελαρία και με επίσκεψη στην Τουρκία, ενείχε ιδιαίτερο συμβολισμό:

Για το σύνολο της Γερμανοτουρκικής σχέσης-εμπόριο, βιομηχανία, τουρισμός, μικτές επιχειρήσεις, τουρκική κοινότητα στη Γερμανία κλπ

Για το μεταναστευτικό: η Μέρκελ γνωρίζει πως αν η Τουρκία δεν αναλάμβανε την ευθύνη της φιλοξενίας 3.5 εκατομμυρίων προσφύγων, -κυρίως από τη Συρία, -η ΕΕ δεν θα άντεχε την πίεση με άγνωστες τις συνέπειες για την εσωτερική της συνοχή. Η συνεργασία της Μέρκελ με τον Ερτογάν πέτυχε να φέρει καλό αποτέλεσμα και αυτό

το αναγνώρισε η Καγκελάριος μπροστά στον τουρκικό λαό.

Η Γερμανία, ως γνωστόν, αποτελεί κινητήρια δύναμη στην ΕΕ αλλά το κυπριακό βρισκόταν εκτός της ατζέντας της συνάντησης Μέρκελ-Ερτογάν. Τα μηνύματα Αναστασιάδη σε Ερτογάν μέσω Μερκελ έχουν μηδενική αξία- όσο η γενικότερη αξιοπιστία του. Όταν ένα ρεαλιστικό σχέδιο αντικαταστήσει τη γκρίνια τότε θα βρίσκεται στην ατζέντα: με ανασυγκρότηση της ευρωτουρκικής σχέσης με το κυπριακό στον πυρήνα της. Με κίνητρα, με αμοιβαία συμφέροντα, με συμμαχίες, άρα με σύγχρονο ηγέτη στη Λευκωσία. Τότε ο Σολτς θα μπορούσε. Όπως μπόρεσε ο Σρέτερ. Όπως μπόρεσε ο Φίσερ.

Δ. Λοιπόν, πολιτική σημαίνει να βάζεις στόχους, να παρακολουθείς την πορεία της εξέλιξής τους και έτσι να κρίνεσαι πάνω σε μετρήσιμα αποτελέσματα. Διακινείται γενικά η εντύπωση ότι το δίκαιο, η διαμαρτυρία ή η καταγγελία συνιστούν «πολιτική». Η παγκόσμια ιστορία βεβαιώνει ότι πολιτική ίσον συμφέροντα, συσχετισμοί δύναμης, συμμαχίες, συγκυρίες, δίκαιο- άρα ορισμός της «ως τέχνης του εφικτού». Επιτρέπουν οι συσχετισμοί δύναμης αλλαγές ή ένας μικρός τόπος, όπως η Κύπρος, είναι καταδικασμένος στο μαρασμό όπως πολλοί

συμπατριώτες μας πιστεύουν; Το παράδειγμα του 2004 μιλά από μόνο του: Η Κύπρος ήταν μπροστά, η Τουρκία ακολουθούσε. Ένταξη της νήσου στην ΕΕ, έναρξη ενταξιακών Τουρκίας-ΕΕ, κλειδί για όλα η «ταυτόχρονη» επίλυση του κυπριακού, 2004/2006. Η win win, ή kazan kazan, ή «αμοιβαίως επωφελής πολιτική», έφερε την στήριξη της Τουρκίας σε σχέδιο λύσης του κυπριακού με σφραγίδα ΟΗΕ-ΕΕ για πρώτη φορά από το 1974. Όταν λειτουργούσε ο καταλύτης, ο τότε ε/κ ηγέτης ανακάλυπτε πως ο πλανήτης συνωμοτούσε για να αφανίσει το «χρυσοπράσινο φύλλο». Όταν το 2017 η συστηματική δουλειά του ΟΗΕ και της ΕΕ έφερε πρόταση με σφραγίδα Γκουτέρες για τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων με την υπογραφή του κειμένου της συμφωνίας, ο ε/κ ηγέτης ανακάλυπτε πως η Λεμεσός «πετά». Όχι, ένας μικρός τόπος δεν είναι καταδικασμένος στο μαρασμό. Οι κοινωνίες πείθονται, πλειοψηφίες σχηματίζονται, οι ηγέτες φτιάχνουν τις συγκυρίες. Η Κύπρος καλείται να σκεφθεί με ελικρίνεια, συζητώντας με τον εαυτό της, το τι δέον γενέσθαι. Οι ζυμώσεις για «Προεδρικές 2023» μεγαλώνουν και αυτό δίνει ελπίδες ότι η προοδευτική αλλαγή είναι μια υπόθεση στα χέρια των πολιτών..

9. Η Ελλάδα εξερευνά την κυπριακή αυταπάτη...

10/10/2021

Το ερευνητικό πλοίο «Nautical Geo» με σημαία Μάλτας επεχείρησε έρευνες στα ανατολικά της Κρήτης. Όταν έβγαινε έξω από τα ελληνικά χωρικά ύδατα των 6νμ, τουρκικά πολεμικά το παρεμπόδιζαν ώστε να παραμένει εντός των 6.

Την Κυριακή (3/10) επανελήφθη το ίδιο σκηνικό ανοικτά της Πάφου. Τουρκικά πολεμικά ακύρωσαν τις έρευνες και το πλοίο κατέπλευσε στη Λάρνακα.

Οι παλαιοί πρωθυπουργοί της Ελλάδας (Κ.Καραμανλής, Γ. Ράλλης, Α. Παπανδρέου, Κ. Μητσοτάκης, Κ. Σημίτης) είχαν κοινή βασική κατεύθυνση: διμερείς συνομιλίες για διευθέτηση διαφορών, αν αποτύχουν, συνυποσχετικό για το ΔΔ της Χάγης-υφαλοκρηπίδα, προϋπόθεση για οριοθέτηση ΑΟΖ. Έγιναν σοβαρά βήματα προς το σκοπό αυτό, οι δύο χώρες έφτασαν σε ακτίνα συμφωνίας την οποία ακύρωσε το δίδυμο Καραμανλή-Μολυβιάτη το 2004.

Τι άλλαξε έκτοτε; Η επικυριαρχία της κυπριακής αυταπάτης στην ελληνική πολιτική σκηνή. Τόσο η

εγκατάλειψη της γραμμής που διαμόρφωσε ο παλαιός Καραμανλής, όσο και η εγκατάλειψη της «στρατηγικής του Ελσίνκι» που διαμόρφωσε ο Κ. Σημίτης, είναι, σήμερα, ιδιαιτέρως φανερή. Ειδικότερα: αδιαφορία για τη διασύνδεση λύσεων με ευρωπαϊκές πολιτικές, φόβος απέναντι σε «Νέο Ελσίνκι» από φόβο απέναντι στη Χάγη, κατανάλωση Eastmed, φανφάρες, κενολογίες σε τριμερείς βόλτες. Το ουσιώδες είναι πως η Ελλάδα δεν έχει οριοθετημένη ΑΟΖ στο Αιγαίο, καθώς μονομερείς συμφωνίες δεν παράγουν διεθνώς αποδεκτό αποτέλεσμα. Η Τουρκία δεν έχει οριοθετημένη ΑΟΖ και προφανώς να προβαίνει σε έρευνες σε μη οριοθετημένες θαλάσσιες ζώνες. Όμως το παιχνίδι άλλαξε συνθήκες διεξαγωγής: καθημερινές δηλώσεις, εσωτερική κοινή γνώμη, κομματικοί συσχετισμοί, γόητρο. Επίσης:

- Ο ανταγωνισμός Μητσοτάκη-Δένδια επιβεβαιώνει τον κανόνα οι Έλληνες μεταπολιτευτικοί πρωθυπουργοί (με εξαιρέσεις) δεν έβλεπαν πέρα από τη μύτη τους όταν επέλεγαν ΥΠΕΞ..
- Η στροφή της τουρκικής πολιτικής μετά το Κραν Μοντάνα
- Η συγκρότηση συνασπισμών ενόψει των προεδρικών εκλογών στην Τουρκία το 2023 καθώς

στο επίπεδο της συνταγματικής μεταρρύθμισης Νταβούτογλου και Μπαμπατζιάν συνομιλούν με τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Η 63η συνάντηση διερευνητικού χαρακτήρα ανάμεσα στις Ελλάδα και Τουρκία, η δεύτερη μετά τις 16 Μαρτίου λέει πολλά. Η Κυπριακή αυταπάτη, την οποία εξερευνά η Ελλάδα έχει περιεχόμενο και υπογραφές. Κλειδί για να κατανοήσουμε τις σημερινές αυταπάτες η ερμηνεία που αποδίδει η τουρκική διπλωματία στην κατάρρευση των συνομιλιών για το κυπριακό στο Κραν Μοντάνα.

Σύμφωνα με τις πηγές του τουρκολόγου Ν. Στέλγια «η τουρκική ηγεσία βρέθηκε αντιμέτωπη με Ε/Κ ηγεσίες, οι οποίες ενώ δεν στόχευαν στην λύση του Κυπριακού, μας καλλιεργούσαν την ψευδαίσθηση ότι δεν σκέφτονταν τίποτα άλλο παρά την άμεση επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Η ψευδαίσθηση κατέρρευσε για τους Τούρκους διπλωμάτες τη νύχτα της 7ης Ιουλίου 2017».

Είναι άξιον σημειώσεως το γεγονός πως ο Ν.

Αναστασιάδης μίλησε στη ΓΣ του ΟΗΕ μπροστά σε άδεια αίθουσα, ενώ παρέθεσε γεύμα στους Μόνιμους Αντιπροσώπους των 5 Μονίμων Μελών του ΣΑ», στις 24/9 χωρίς να αναφέρεται ποιοι έλαβαν μέρος στο γεύμα. Στη συνάντηση στη Νέα Υόρκη με τον Ανώτερο Αντιπρόεδρο της ExxonMobil Mike Cousins, ο

αντιπρόεδρος απέφυγε κάθε δήλωση, ενώ σύμφωνα με την Υπουργό Ενέργειας Ν. Πηλείδου (29/6) αρχίζουν επιβεβαιωτικές γεωτρήσεις τον Νοέμβριο...

Ο Ν. Αναστασιάδης μιλώντας στο ΡΙΚ στις 4/10 «καταλόγισε στον ΓΓ επιτήδεια ουδετερότητα στο Κυπριακό... ενοχλεί η μη έκδοση ανακοίνωσης από τα Ηνωμένα Έθνη μετά την άτυπη τριμερή». Ο Εκπρόσωπος του ΓΓ Στεφάν Ντουζαρίκ την επομένη απάντησε στον Ν Αναστασιάδη πως «δεν γνωρίζει ότι ο ΓΓ άλλαξε την απόφασή του, αφού δεν υπήρξε ποτέ κάποια απόφαση». Βέβαια είναι ο ίδιος Αναστασιάδης που πυροβόλούσε τον τέως ειδικό απεσταλμένο των ΗΕ Έσπεν Μπαρθ Άιντε «ότι είναι αυτός που φέρει την ευθύνη για διάδοση του αφηγήματος ότι ο Νίκος Αναστασιάδης υποστηρίζει λύση δύο κρατών»- Πηγή «Ο Φιλελεύθερος», 1/1/21. Για να υποστηρίξει τη θέση του είπε πως «δεν έκανα ποτέ brainstorming για δύο κράτη και ποτέ δεν είπα κάτι τέτοιο ο κ. Μαυρογιάννης». Αλλά ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης ήταν πέρα από σαφής: «Μπορεί ο Πρόεδρος, όπως λέτε, εμπιστευτικά να μίλησε με πολλούς ανθρώπους (για δύο κράτη), εν είδει ιδεοθύελλας, εκφράζοντας την απόγνωση και τον σκεπτικισμό του και αναζητώντας διεξόδους»- Πηγή «Πολίτης» 25/7. Ο αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ήταν

επίσης πολύ αποκαλυπτικός: «ο Πρόεδρος σε συζητήσεις που είχαμε, μου έλεγε πως έβλεπε τη λύση δύο κρατών» Πηγή: «Πολίτης» 27/12/20.

Ο Θουκυδίδης προέβλεψε με ακρίβεια την κυπριακή αυταπάτη: «άλλαζαν την καθιερωμένη σημασία των λέξεων ώστε να ταιριάζει με τις πράξεις τους».

Η ανυποληψία Αναστασιάδη μετατράπηκε σε μάχη κατά της «τουρκικής αδιαλλαξίας». Η γελοιοποίηση του ονόματος της Κύπρου σε «αφήγημα» για «επενδυτικά προγράμματα».

Τα «Pandora Papers περιέχουν αναφορές στο δικηγορικό γραφείο «Νίκος Αναστασιάδης», ότι παρουσίαζε «εικονικούς» ιδιοκτήτες προκειμένου να αποκρύψει τους πραγματικούς κατόχους μιας σειράς από offshore εταιρείες». Με «εγκάρδια» προσωπική σχέση με τον Λεμπέντεφ, του οποίου «το προσωπικό αεροσκάφος χρησιμοποίησε το 2013 για ένα ταξίδι στην Γαλλία, όπου συναντήθηκε με τον Φρανσουά Ολάντ» (Πηγή: εφ/δα Πολίτης, 4/10)

Το Al Jazeera αποκαλύπτει πως ο Keith Hunter μιλά για την περίπτωση Ρώσου που πήρε κυπριακό διαβατήριο, ενώ καταζητείτο από την Ιντερπόλ- «Κύπριος υπουργός πήγε στο Λονδίνο για να διευθετήσει την όλη διαδικασία

χωρίς να χρειαστεί ο πελάτης τους να ταξιδέψει στην Κύπρο». (Πηγή: «Διάλογος» 11/8).

Επί προεδρίας Αναστασιάδη έκλεισαν 6.500 «χρυσά διαβατήρια». Ο πρόεδρος της Ερευνητικής Επιτροπής, Μ. Νικολάτος, ότι δήλωσε πως «με βάση τα στατιστικά στοιχεία το 51,81% του συνόλου των πολιτογραφήσεων (6.779 αιτήσεις) παραχωρήθηκαν καθ' υπέρβαση του εξουσιοδοτικού νόμου..», (Πηγή: «Πολίτης» 17/4/21)

10. Τέσσερα χρόνια, τέσσερις περιστροφές

03/10/2021

Μέρες μετά τη συνάντηση Γκουτέρες-Αναστασιάδη-Τατάρ (27/9) η γραμματεία του ΟΗΕ αδυνατεί να εκδόσει κοινό ανακοινωθέν-δείγμα γραφής για το πού έχουν φτάσει τα πράγματα. Η διαφωνία (ειδικός απεσταλμένος ή ειδικός αντιπρόσωπος) αφορά την ουσία, καθώς πλέον η τ/κ πλευρά ζητά να διαμορφωθούν «κατευθύνσεις» για την αποστολή του ειδικού απεσταλμένου με κυριότερη την αναγνώριση με πράξεις της περί της «κυριαρχικής ισότητας» έννοιας.

Ο πρόεδρος Αναστασιάδης μετά τη συνάντηση με Γκουτέρες-Τατάρ δήλωσε πως «ήταν μια δημιουργική συνάντηση. Βεβαίως οι διαφορές καταγράφηκαν. Ανέπτυξε τις θέσεις περί κυριαρχικής ισότητας και περί δύο ανεξαρτήτων κρατών ο κ. Τατάρ». Ωστόσο, ο Ε. Τατάρ δεν ανέπτυξε τις θέσεις αυτές μόλις στις 27/9/21. Ο ίδιος Τατάρ μίλησε δημόσια σε προεκλογική συγκέντρωση στις 27/02/2020 και είπε πως «η βάση της λύσης θα είναι η πολιτική ισότητα με δύο κυρίαρχα κράτη που θα υπάρχουν δίπλα-δίπλα». Παρ' όλο που ο Ν. Αναστασιάδης γνώριζε πολύ καλά τι σημαίνει αλλαγή στην Τ/Κ ηγεσία, συνέχισε με συστηματικό τρόπο την πολιτική του «κλαδέματος» Ακιντζί με τους εξής τρόπους:

- Αποχώρησε από τη Σύνοδο για την Κύπρο στο Μον Πελεράν στις 20 Νοεμβρίου 2016 λέγοντας ψευδώς πως του το ζήτησε ο τότε ΓΓ του ΑΚΕΛ Α. Κυπριανού.
- Συνάντησε τον Μ. Τσαβούσογλου στο Κραν Μοντάνα στις 6 Ιουλίου 2017 και του μίλησε για λύση από «δύο κράτη».
- Απέρριψε τη πρόταση Ακιντζί για μετατροπή του Πλαισίου Γκουτέρες σε «Στρατηγική Συμφωνία για τη λύση» στις 2 Μαΐου 2018.

- Οργάνωσε «μυστικό δείπνο» με τον τότε «υπεξ» της «τδβκ» Κ. Όζερσάου στις 4 Ιουνίου 2019
- Δεν έκανε δεκτή πρόταση Ακιντζί για βοήθεια για αντιμετώπιση της πυρκαγιάς στην Κακοπετριά στις 16 Ιουνίου 2016
- Έκλεισε τα οδοφράγματα χωρίς καμιά διαβούλευση με τον τ/κ ηγέτη στις 28/2/2020.
- Σε συνεννόηση με το ΕΛΑΜ πέρασε τροπολογία στη Βουλή για «αναβάθμιση» του εορτασμού στα σχολεία του «ενωτικού δημοψηφίσματος» της 15ης Ιανουαρίου 1950 στις 10/2/2017
- Βγήκε από την αίθουσα της συνάντησης με τον Μ. Ακιντζί στο αεροδρόμιο Λευκωσίας για να καπνίσει για 40 λεπτά στις 17/2/2017
- Αποχώρησε από το δείπνο που θα δινόταν στους συμμετέχοντες στην Παγκόσμια Σύνοδο του ΟΗΕ για την Ανθρωπιστική Βοήθεια στην Κ/πολη, επειδή θα παρευρισκόταν και ο Μ. Ακιντζί στις 24 Μαΐου 2016
- Καμιά συνεργασία στη μάχη για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορονοϊού με βάση την έκκληση Γκουτέρες στις 27 Μαρτίου 2020
- Απ' ευθείας στήριξη στον Τατάρ με την ανοικτή κάλυψη στις δύο «αντικατοχικές» εκδηλώσεις στο οδόφραγμα στη Δερύνεια στις παραμονές της

ψηφοφορίας ανάμεσα στους Τ/Κ την Κυριακή 11/10/2020 και το Σάββατο 17/10/2020

- Είχε πλήρη γνώση για την μετωπική σύγκρουση στη συνάντηση Ακιντζί (ΔΔΟ)-Τσαβούσογλου («δύο κράτη»), καθώς σχετικό ρεπορτάζ δημοσιεύτηκε στην Gaktv στις 20/4/2018

Ο Ν. Αναστασιάδης είπε επίσης στη ΓΣ του ΟΗΕ «πως έχω απευθύνει πρόσκληση στους Τ/Κ να επανέλθουν στους κρατικούς θεσμούς που θεσπίστηκαν με το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας του 1960, εφαρμόζοντας έτσι πλήρως, τηρουμένων των αναλογιών, τις σχετικές πρόνοιές του». Ο καθηγητής Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστήμιου Κύπρου Κώστας Μ. Κωνσταντίνου αναλύει το θέμα ως εξής: «Οι πρόσφατες αμφιταλαντεύσεις από την διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία στην «ιδεοθύελλα» των δύο κρατών και ακολούθως στην πρόταση για επιστροφή στο Σύνταγμα του 1960 – με όλες τις αντιφάσεις και αναιρέσεις των βασικών μας θέσεων – πλήττουν περαιτέρω την αξιοπιστία μας. Αν έχει λίγη διπλωματική φαντασία η Τουρκία θα μας αποδομήσει πλήρως. Θα δεχθεί να συζητήσει και την επιλογή επιστροφής στο Σύνταγμα του 1960 με όλες τις πρόνοιες του, επιμένοντας στο βέτο του Τ/Κ αντιπροέδρου σε θέματα εξωτερικής πολιτικής,

άμυνας και ασφάλειας, και στο μονομερές επεμβατικό της δικαίωμα και διατήρησης στρατού εσαεί, που κατοχυρώνονται από το άρθρο 181 του Συντάγματος», (εφ/δα Πολίτης, συνέντευξη, 13/09/2021).

Οι φράσεις «εφαρμόζοντας πλήρως, το σύνταγμα του 1960» και «τηρουμένων των αναλογιών», περισσότερο αποσκοπούν στη δημιουργία περαιτέρω σύγχυσης ανάμεσα στους Ε/Κ παρά προσθέτουν οτιδήποτε. Η μεγάλη εικόνα μάς αποκαλύπτει τη διαδρομή από το 2017 μέχρι το σημερινό στρατηγικό αδιέξοδο. Μέσα σε τέσσερα χρόνια (2017-2021) ο Ν. Αναστασιάδης εμφάνισε τέσσερις διαφορετικές περιστροφές γύρω από άξονα της ακινησίας:

- Υποστήριζε ως βάση για παρακάτω το «Πλαίσιο Γκουτέρες», όχι όμως το πραγματικό (30/6/17) αλλά το ανύπαρκτο με ημερομηνία 4/7/17.
- Μετά υποστήριζε συνομιλίες «από εκεί που μείναμε στο Κραν Μοντάνα».
- Μετά υποστήριζε μια μη προσδιορισμένη «αποκεντρωμένη» ομοσπονδία
- Μετά υποστήριξε επιστροφή στο σύνταγμα του 1960.

Οι στροφές δείχνουν πως δεν τον ενδιαφέρει η ουσία, η πρόοδος, η επίλυση. Τον ενδιαφέρουν όμως οι στροφές μόνο και μόνο για να διαχειρίζεται την Ε/Κ κοινή γνώμη, εφευρίσκοντας προφάσεις και κάθε είδους τεχνάσματα μέχρι να εξαντλήσει την θητεία του. Ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης είπε πως στη Σύνοδο για την Κύπρο στο Κραν Μοντάνα φτάσαμε «παρά τρίχα στη λύση», ενώ ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης ότι φτάσαμε στο «παρά πέντε» της λύσης. Πού είμαστε τώρα; Ο μεν Ν. Αναστασιάδης ζήτησε από του βήματος της ΓΣ του ΟΗΕ «να διερευνηθούν ΜΟΕ, αλλά και η πιθανότητα εξεύρεσης κοινού εδάφους για μια μελλοντική προοπτική επανέναρξης του διαλόγου», ο δε Ε. Τατάρ πως «τα πράγματα έφθασαν σε ένα επιθυμητό σημείο, προτάσσεται το κράτος και η κυριαρχία εξ ονόματος του Τ/Κ λαού» (29/9)...

11. Το εκκρεμές της «λαμπρής» απομόνωσης

26/09/2021

Ξεχωριστά θέματα, που όμως το ένα κτυπά πάνω στο άλλο και δείχνουν πως Λευκωσία και Αθήνα αντιγράφουν η μια την άλλη στο δρόμο της «λαμπρής» απομόνωσης. Έτσι, ο Ν. Αναστασιάδης ακύρωσε

συνάντησή του με τον αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ελπιδοφόρο στις 22/9, ο ίδιος που συνάντησε τον Μ. Τσαβούσογλου στον Κραν Μοντάνα και του πρότεινε λύση από «δύο κράτη»! Η ακύρωση βασίστηκε στο γεγονός ότι ο Ελπιδοφόρος έλαβε μέρος στα εγκαίνια του «Σπιτιού της Τουρκίας» στη Νέα Υόρκη τα οποία τέλεσε ο ΓΓ του ΟΗΕ. Για την ακύρωση επικαλέστηκε ένα ψέμα- «βεβαρημένο πρόγραμμα»! Διέρρευσε τη φράση: «Δεν μπορώ να τον συναντήσω όταν μια μέρα πριν ήταν σε φιέστα με τον επικεφαλής των κατοχικών δυνάμεων». Ενώ, όταν απέρριπτε την πρόταση Ακιντζί για να γίνει το Πλαίσιο Γκουτέρες «στρατηγική συμφωνία για την επίλυση», προφανώς αυτό ήταν στα πλαίσια του αντικατοχικού αγώνα!

Οι αποφάσεις συνδέονται με τις περιστάσεις, τις συνθήκες, τις «αποχρώσεις» που τις συνοδεύουν. Αν δεν μιλάς με αυτούς που έχεις τα προβλήματα με ποιους θα μιλάς; Αν δεν αξιοποιείς κάθε βήμα για να θέσεις ένα ζήτημα, να πετύχεις ένα στόχο, γιατί είσαι στη δημόσια σφαίρα; Όλοι γνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες μέσα στις οποίες λειτουργεί το Πατριαρχείο στην Κ/πολη. Αρνήθηκαν τη συνάντηση, αυτοί που δεν θέλουν να αλλάξει κάτι στο κυπριακό, αυτοί που προσποιούνται ότι διαφωνούν με τον Τατάρ! Ασκούν πίεση μέσα από τους

χαρακτηρισμούς. Είναι ηλίου φαινότερον ότι ντύνουν την κρυφή ατζέντα τους με κορόνες για να πάρουν πόντους μέσα από την πολιτική της περιχαράκωσης: μόνοι, στο καβούκι μας, με εξαγωγή μιζέριας, καταγγελίας και υποκρισίας!

Ο Ελπιδοφόρος έγραψε στο Twitter κάτι που θα έπρεπε να ήταν ειδικός κωδικός ευαισθησίας για κάθε ε/κ ηγεσία: «Όπως πάντα, επιμένω στη σημασία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και την υποστήριξη των δικαιωμάτων των θρησκευτικών μειονοτήτων της Τουρκίας». Μια ημέρα πριν, στις 21/9, ο Έλληνας Υπεξ, Ν. Δένδιας δήλωσε πως «ερευνητικό σκάφος με σημαία Μάλτας βρισκόταν μόλις 10 νμ ανατολικά της Κρήτης σε μια θαλάσσια περιοχή που είναι οριοθετημένη από την ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία της 6ης Αυγούστου 2020. Το τουρκικό πολεμικό πλοίο, παρενόχλησε σκάφος που διεξήγαγε επιστημονικές έρευνες εντός της οριοθετημένης ελληνικής υφαλοκρηπίδας». Η διμερής, ωστόσο, ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία δεν παράγει διεθνώς αποδεκτό αποτέλεσμα επειδή έχει αποσταλεί στον ΟΗΕ. Υπάρχουν διαφορετικές και επικαλυπτόμενες διεκδικήσεις. Το τουρκικό υπουργείο Άμυνας, από την άλλη, ανακοίνωσε πως «η αντι-NAVTEX που εκδόθηκε

δηλώνει ότι μέρος των δραστηριοτήτων αυτών είναι στην τουρκική υφαλοκρηπίδα και ότι θα πρέπει να υπάρχει συντονισμός με τις τουρκικές αρχές». Η τουρκική υφαλοκρηπίδα, ωστόσο, δεν προκύπτει από μονομερείς δηλώσεις ή διμερείς συμφωνίες καθώς υπάρχουν διαφορετικές και επικαλυπτόμενες διεκδικήσεις.

Συνολικά το αδιέξοδο στο Αιγαίο είναι πασιφανές. Οι διερευνητικού χαρακτήρα συνομιλίες έχουν ναυαγήσει πριν βγουν στην ακτή. Οι μονομερείς δηλώσεις ή η επίκληση της ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας ή του τουρκολιβυκού συμφώνου δεν επιλύουν τα ζητήματα. Χρειάζεται να προηγηθεί συμφωνία ανάμεσα στα παράκτια κράτη ή σχετική απόφαση του ΔΔ της Χάγης μετά από κοινού προσφυγή των ενδιαφερομένων χωρών. Ούτε η Ελλάδα διαθέτει οριοθετημένη ΑΟΖ, ούτε η Τουρκία δικαιούται να προβαίνει σε έρευνες σε μη οριοθετημένες ζώνες.

Η πιο κάτω είδηση έρχεται από το μακρινό 2019 και μάς πάει πίσω στο 2002. Άκρως επίκαιρη, για όσους θεωρούν ότι η λύση στο ΔΔ της Χάγης είναι προτιμότερη από τη διαρκή καταγγελία:

«Η Ελλάδα τασσόταν υπέρ μιας κλιμακωτής επέκτασης (6, 8, 9 και 12), ώστε να μην εμποδίζεται η διεθνής ναυσιπλοΐα, ενώ η τουρκική πλευρά είχε μια διαφορετική ερμηνεία, καθώς εξέφραζε ενστάσεις για την κλιμακωτή επέκταση, τασσόμενη αλλού υπέρ των 6 και αλλού υπέρ των 12 ν.μ. Σε περίπτωση συμφωνίας, αναλόγως θα προσαρμοζόταν και ο εναέριος χώρος (ως γνωστόν η Ελλάδα έχει παντού εναέριο χώρο 10 ν.μ.).

Παρά τις διαφορές που υπήρχαν, το 2003 είχε διαμορφωθεί μια εικόνα πιθανής συμφωνίας, ώστε να κλείσει για τα χωρικά ύδατα, αλλά και να γίνει από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Όπως υπολογίζουν πηγές με γνώση των συζητήσεων, η Ελλάδα από περίπου 40% του Αιγαίου το οποίο υπάγεται στην εθνική επικράτεια (χωρικά ύδατα), θα πήγαινε περίπου στο 60%, με την Τουρκία να κινείται, αντιστοίχως, από το περίπου 6% στο 8%-9%. Προφανώς, η υπόλοιπη έκταση θα αποτελούσε τα διεθνή ύδατα». (Πηγή: Εφ/δα «Καθημερινή», ρεπορταζ Β. Νέδος, 16 Ιουνίου 2019). Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η Αθήνα «κυπροποιεί» την εξωτερική της πολιτική, αντιγράφοντας με τον πιο χοντροκομμένο τρόπο πρακτικές του Ν. Αναστασιάδη. Ο Κ. Μητσοτάκης δεν έχει κανένα πλάνο για την ελληνική εξωτερική πολιτική,

καθ' ότι δεν συνιστά εξωτερική πολιτική το να καταγγέλλει την «τουρκική παραβατικότητα» από πρωίας μέχρι νυχτός. Ο Κ. Μητσοτάκης γνωρίζει ποιος εγκατέλειψε τις συνομιλίες στο Κραν Μοντάνα. Γνωρίζει επίσης ποιος αξιοποίησε τις «τριμερείς» ως εργαλείο διαχείρισης της κοινής γνώμης για να μπορεί να συντονίζει την υπόθεση «χρυσά διαβατήρια»- με τζίρο στα 9δισ ευρώ.

Το ερώτημα είναι με ποια κίνητρα συμμετέχει ο Κ. Μητσοτάκης στην όλη υπόθεση. Κάθε επιλογή, ωστόσο, κρίνεται εκ του αποτελέσματός της: η κυπριακή ΑΟΖ άλλαξε επόπτη και το κυπριακό διολισθαίνει στην κλίματα του τραγικού: χερσαία σύνορα με την Τουρκία, στο τέρμα της οδού Λήδρας, στην καρδιά της Λευκωσίας.

12. Διπλωματία σε πήλινα πόδια

12/09/2021

Εξελίξεις γύρω μας με αρίθμηση:

1. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Αιγύπτου Χ. Λόζα επισκέφθηκε την Άγκυρα (7 και 8/9) για συνομιλίες εφ'

όλης της ύλης με τον Υφυπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας Σ. Ονάλ. Συμφώνησαν «να συνεχίσουν τις διαβουλεύσεις» και σημείωσαν την «ανάγκη για περισσότερα βήματα που θα διευκολύνουν την ομαλοποίηση των σχέσεων τους». Προηγήθηκε συνάντηση των δύο στο Κάιρο στις 5 και 6/5.

2. Ο Τ. Ερτογάν στις 30/8 μίλησε τηλεφωνικά με τον ηγέτη των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων Mohammed bin Zayed Al Nahyan, δύο εβδομάδες μετά που συνάντησε τον σύμβουλο εθνικής ασφαλείας της χώρας αυτής στην Άγκυρα. Τα ΗΑΕ χαρακτήρισαν την τηλεφωνική επαφή «θετική και φιλική» (31/8)

3. Στις 3/9 ο Ρώσος ΥΠΕΞ Σ. Λαβρόφ δήλωσε πως «το τέλος της διαμάχης στο Νακόρνο-Καραμπάχ ανοίγει το δρόμο για τη βελτίωση των σχέσεων Τουρκίας-Αρμενίας. Η Ρωσία είναι έτοιμη για στηρίξει ενεργά αυτή τη διαδικασία». Η εκπρόσωπος του ρωσικού ΥΠΕΞ Μ. Ζαχάροβα συμπλήρωσε: «χωρίς προϋποθέσεις».

4. Ο Αμερικανός ΥΠΕΞ Ά. Μπλίνκεν στις 2/9 «δηλώνει ότι εργαζόμαστε στενά με τους εταίρους μας Κατάρ και Τουρκία για να βοηθήσουν στην επαναλειτουργία του αεροδρομίου της Καμπούλ το συντομότερο δυνατό».

Η γεωπολιτική στην περιοχή μας αλλάζει. Παίχτες παίρνουν πρωτοβουλίες, διορθώνουν παλιά λάθη τους, επανασυγκολλούν δεσμούς και διαμορφώνουν νέα συμφέροντα. Τα πάντα ρει. Σε πλήρη αντίθεση με τα πραγματικά δεδομένα στην περιοχή, ο ΥΠΕΞ Ν. Χριστοδουλίδης σε συζήτηση με θέμα «Μεσόγειος: Μια Γεωστρατηγική Σκακιέρα» (Bled Strategic Forum στη Σλοβενία- 2/9) υποστήριξε ότι «πνέει ένας άνεμος αλλαγής στην περιοχή μας καθώς χώρες με αποκλειστικά θετική ατζέντα συνεργάζονται για να προωθήσουν τη συνεργασία, την ειρήνη και την σταθερότητα». Ίσως, μόνο αυτός βλέπει «τον άνεμο αλλαγής». Γιατί όλοι οι άλλοι βλέπουμε ότι το ερευνητικό πρόγραμμα της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει καεί και τα τουρκικά πλοία περιπλέουν της «ΑΟΖ μας». Ο ΥΠΕΞ κάλεσε την ΕΕ «να υποστηρίξει αυτές τις προσπάθειες, να συμμετέχει πιο ενεργά στην περιοχή και όχι απλώς να παρακολουθεί και να αντιδρά στις εξελίξεις». Προφανώς δεν έχει πείσει ούτε τον Ευρωπαίο ΥΠΕΞ Ζοζέ Μπορέλ, ούτε βέβαια κάποιον άλλο ομόλογο του και αυτό μάλλον δεν τον έχει προβληματίζει επαρκώς. Στο αποκορύφωμα των διαπιστώσεών του ο Κύπριος ΥΠΕΞ τόνισε πως «από το 2014, η Κύπρος, η Ελλάδα, το Ισραήλ, η Αίγυπτος, η Ιορδανία, ο Λίβανος, η

Παλαιστίνη, τα ΗΑΕ και άλλες χώρες δημιούργησαν μηχανισμούς συνεργασίας, ενώ επεκτάθηκαν και σε τομείς όπως η ασφάλεια, το περιβάλλον, η κλιματική αλλαγή, η εκπαίδευση και η καινοτομία». Η Κύπρος εδώ και τρία χρόνια ακούει την ίδια, κενή περιεχομένου, φράση αμέσως μετά από κάθε διμερή, τριμερή, τετραμερή κλπ. Θυμίζω πως «στις 9 Φεβρουαρίου 2018 «το SAIPEM 12000 της ιταλικής ENI, το οποίο βρισκόταν καθ' οδόν προς το τεμάχιο 3 και τον στόχο «Σουπιά», παρεμποδίσθηκε από πλοία του τουρκικού πολεμικού ναυτικού που έκαναν άσκηση στην περιοχή με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να σταματήσει», (ΚΥΠΕ, 10/2/2018).

Η υπουργός Ενέργειας Ν. Πηλείδου δήλωσε στις 29/6 πως «τέλη Νοεμβρίου, αρχές Δεκεμβρίου, επαναρχίζει το γεωτρητικό πρόγραμμα της ExxonMobil και η νέα γεώτρησή της στο οικόπεδο 10 της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Πρόκειται για νέα γεώτρηση, αφού η ExxonMobil θα επιχειρήσει να εντοπίσει νέο στόχο στο τεμάχιο 10».

Στις 4/9 ο Αντιπρόεδρος της Τουρκίας Φουάτ Οκτάι απάντησε: «Υπάρχει επίσης μια δήλωση από την Ε/κ πλευρά ότι μια γεώτρηση μπορεί ή θα γίνει στο οικόπεδο 10 στην Κύπρο. Το έχουμε ήδη δηλώσει με

σαφήνεια. Αυτό σημαίνει ότι θα ξεκινήσουμε κι εμείς εργασίες γεώτρησης. Δεν μπορούμε να σκεφτούμε άλλη απάντηση. Είναι αδιανόητο η Τουρκία και οι Τ/Κ να μείνουν με δεμένα τα χέρια αν η Ε/κ πλευρά ξεκινήσει γεώτρηση στο οικόπεδο 10».

Τι ακριβώς σημαίνει η δήλωση Πειλίδου; Έχει την αυταπάτη ότι με το κυπριακό διαλυμένο σε χίλια κομμάτια μπορεί να κάνει γεωτρήσεις αβρόχοις ποσίν; Μπορεί η επί τετραετίαν διάλυση του διαπραγματευτικού πλαισίου να δίνει άνεση στη Λευκωσία να προχωρά το γεωτρητικό της πρόγραμμα χωρίς να λαμβάνει υπόψη της τις κινήσεις της Άγκυρας; Κάθε σώφρων πολιτικός δίνει μια μάχη εκεί που διαθέτει πλεονεκτήματα για να είναι σε θέση κερδίσει πόντους. Οι δηλώσεις Πειλίδου δείχνουν επικίνδυνη αφέλεια. Εκτός και αν στόχος της δήλωσης Πειλίδου είναι η εφαρμογή στην πράξη του «δόγματος Αναστασιάδη» όπως το δήλωσε στις 31 Ιανουαρίου 2018: «Αν η Τουρκία επιλεγεί να προστατεύσει τα δικαιώματα των Τ/κ σε μια ξεχωριστή, ανεξάρτητη οντότητα, τότε θα πρέπει να περιοριστεί εις όσα αναλογούν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της εν λόγω παρανόμου οντότητας. Και συνεπώς δεν έχει λόγο

να αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας» (!).

Το Αφχανιστάν κυριαρχεί στη διεθνή ατζέντα και το κυπριακό δεν υπάρχει πουθενά. Η κα Λουτ δεν έρχεται στο νησί, αλλά διακινείται δεξιά-αριστερά ως λόγος ακύρωσης του ταξιδιού της το «Αφχανιστάν».

«Τριμερής» συνάντηση στη Νέα Υόρκη στο τέλος του μήνα ανάμεσα σε Γκουτέρες- Αναστασιάδη-Τατάρ δεν προκύπτει.

Η Λευκωσία με αιχμές της την μεμψιμοιρία και τις κατά παραγγελίαν ειδήσεις, παρουσιάζει την εικονική πραγματικότητα ως διπλωματία. Εμφανίζει την αδυναμία επιρροής στις εξελίξεις ως συμμετοχή σε «σκακιέρα».

Τα σενάρια που οικοδόμησε το δίδυμο Αναστασιάδη-Χριστοδουλίδη στο κυπριακό και στην Ανατολική Μεσόγειο στέκουν σε πήλινα ποδάρια. Όλα θυσία στο βωμό της επιβίωσης μιας διαλυμένης ομάδας μέχρι το 2023...

13. Οδηγίες προς ναυτιλλομένους...

05/09/2021

Ο Ν. Αναστασιάδης πραγματοποίησε σύσκεψη της διαπραγματευτικής ομάδας στις 31 Αυγούστου και του Εθνικού Συμβουλίου την 1 Σεπτεμβρίου σε σχέση με την «πρόταση που υπέβαλε στον κ. Τατάρ». Για να είναι σε όλους σαφής η ατζέντα, έγραψε ο ίδιος την σχετική ανακοίνωση ότι «η Ε/Κ κοινότητα είναι απόλυτα έτοιμη να αποδεχτεί την αποκατάσταση της συνταγματικής τάξης με την επάνοδο των Τ/Κ, τόσο στην εκτελεστική, τη νομοθετική, τη δικαστική εξουσία όσο και στις υπόλοιπες των Υπηρεσιών, με βάση τις διατάξεις του Συντάγματος του 1960». Ταυτόχρονα εξέδωσε οδηγίες προς ναυτιλλομένους ώστε (προ της συνεδρίασης) «να αποφύγουν τις όποιες δηλώσεις προ της πλήρους ενημέρωσης τους για το τι επακριβώς περιλαμβάνει η εν λόγω πρόταση...προς αποφυγή αχρείαστων αντιπαραθέσεων» (!!!). Σε τι αποσκοπεί η νέα ευφάνταστη πρωτοβουλία Αναστασιάδη; Θεωρώ ότι αυτή η πρωτοβουλία έχει ως κύριο στόχο τον εξοβελισμό της έννοιας της πολιτικής ισότητας όπως προνοείται στα κείμενα του ΟΗΕ και στις συμφωνημένες

συγκλίσεις. Από μια μιλά για «αποκεντρωμένη» ομοσπονδία, από την άλλη κάνει πρόταση για επιστροφή στο σύνταγμα του 1960. Από τη μια ζητά να τερματιστούν τα επεμβατικά δικαιώματα, από την άλλη ζητά επιστροφή σε αυτά. Πίσω από τις συνεχείς αλλαγές θέσεων, βρίσκεται η αποφασιστική στάση μιας Ε/Κ μειοψηφικής ελίτ που θέλει να μονοπωλεί την εξουσία και τα προνόμιά της στη μισή Κύπρο-από τα τραπεζικά μέχρι τα διαβατήρια, από τις αναπτύξεις γης μέχρι το μονοπώλιο των διορισμών. Οι Τ/Κ να διοικούνται «δίπλα», να μην έχουν παρουσία στο ομοσπονδιακό κράτος και γι' αυτό η πρόταση Αναστασιάδη (για επιστροφή στο 1960) περιλαμβάνει τη φράση «με ταυτόχρονη έναρξη συνομιλιών για καθορισμό των περιοχών που η κάθε μια των κοινοτήτων θα έχει την ευθύνη διοίκησης, σύμφωνα και με βάση τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών». Έτσι εξηγείται το γιατί σηκώθηκε και έφυγε από το Κραν Μοντάνα (2017). Γιατί η συνολική λύση ήταν εκεί, πάνω στο τραπέζι και προνοούσε ένα ενωμένο κράτος, με μια κυριαρχία, μια ιθαγένεια, μια διεθνή προσωπικότητα, με βάση την διζωνική/δικοινοτική ομοσπονδία, με πολιτική ισότητα. Τι έκανε ο Ν. Αναστασιάδης από το 2017 μέχρι σήμερα; Μια σύντομη επανάληψη των κινήσεων του αυτής της

περιόδου είναι αρκούντως αποκαλυπτική των επιδιώξεών του:

- Ψευδώς ισχυρίστηκε ότι ο ΟΗΕ έχασε τα πρακτικά των συνομιλιών.
- Ψευδώς ισχυριζόταν ότι υπήρχαν δύο Πλαίσια Γκουτέρες.
- Ψευδώς συμπάθησε την «αποκεντρωμένη ομοσπονδία»-στην οποία ομοσπονδία ο ίδιος πρόσθεσε ακόμα 10 αρμοδιότητες.
- Αληθώς συνάντησε τον Μ. Τσαβούσογλου στον Κραν Μοντάνα για μια ώρα και 15 λεπτά προτείνοντας του «δύο κράτη».
- Αληθώς σε Ε/Κ συνομιλητές του μιλούσε για δύο κράτη και τον έδωσε στην δημοσιότητα ο αρχιεπίσκοπος.
- Αληθώς στη διάρκεια της βόλτας με τα δύο κράτη, απέρριπτε κάθε διαβούλευση με τον Ακιντζί, για τριάμιση χρόνια.

Τώρα θυμήθηκε την «επιστροφή στο σύνταγμα του 1960» και πολλοί απορούν γιατί την ανακάλυψε τώρα. Οι συσκέψεις στις 31/8 και 1/9 δεν είχαν απολύτως κανένα νόημα. Πρακτικά συνιστούν ένα ακόμα παιχνίδι με τον χρόνο, ένα ακόμα παιχνίδι για παραπλάνηση της

κοινής γνώμης. Ο Υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης θεώρησε την πρόταση Αναστασιάδη ως «σχήμα λόγου», κάτι που διέψευσε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος λέγοντας ότι «είναι πρόταση/απάντηση προς τον κ. Τατάρ» και σύμφωνα με τον ίδιο «η πρόταση συνδέεται απόλυτα με τις Συμφωνίες Κορυφής, τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και το ευρωπαϊκό κεκτημένο». Ο ΔΗΣΥ άλλαξε το τροπάρι υποστηρίζοντας ότι «το ζητούμενο είναι συνεχίσουμε τις προσπάθειες για να βρεθεί τρόπος επανέναρξης των διαπραγματεύσεων για την επίλυση του κυπριακού, εντός του πλαισίου που καθορίζουν τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και της συμφωνημένης βάσης λύσης». Αλλά βέβαια ο ΔΗΣΥ δεν μάς εξήγησε από ποιους θα γίνουν οι «προσπάθειες» και πώς θα «συνεχίσουμε». Με την πρόταση Αναστασιάδη για επιστροφή στο 1960; Με το «σχήμα λόγου» του Χριστοδουλίδη; Ή με το «κεκτημένο» της μηδενικής διαπραγμάτευσης επί τετραετίαν;

Η απόφαση Αναστασιάδη μετά το Κραν Μοντάνα ήταν καθαρή: δεν θα πάει ξανά σε συνομιλίες με βάση την ΔΔΟ, παραπλανώντας, κατά φάση, την κοινή γνώμη, με αναφορές στα πιο πάνω επτά σημεία. Αλλά είχε δύο ζητήματα προς επίλυση: πρώτο να φύγει ο Ακιντζί από τη μέση, και, δεύτερο πώς να διαχειρίζεται την Ε/Κ κοινή

γνώμη, κάτι για το οποίο βρέθηκε η «λύση», καθώς έχει πρόθυμους βοηθούς μερικούς ιδιοκτήτες ΜΜΕ.

Η αναφορά για επιστροφή στο σύνταγμα του 1960 διαβάστηκε με ευκρίνεια από την Γραμματεία του ΟΗΕ και γι' αυτό ακυρώθηκε η έλευση Λουτ στο νησί. Είναι ιδιαιτέρως απογοητευτικό πως έβαλε τη Διαπραγματευτική Ομάδα να συζητά επί 2μισυ ώρες και το Εθνικό Συμβούλιο άλλες τόσες για ένα τίποτα! Όλα είναι πεταμένος χρόνος γιατί δεν έχει καμιά πρόθεση να πάει ούτε στο σύνταγμα του 1960, ούτε στην αποκεντρωμένη, ούτε να συνεχίσει την διαπραγμάτευση «από εκεί που μείναμε στο Κραν Μοντάνα». Όλα είναι «ενορχηστρωμένα» στο βωμό της διάλυσης της διαπραγματευτικής βάσης, ώστε να καταστήσει με τους χειρισμούς του την μη λύση ως «αναπόφευκτη» λύση, την οποία θα αποδίδει στον βολικό (γι' αυτόν) Τατάρ.

Η γραμμή του είναι εξαιρετικά επικίνδυνη και ο χρόνος για να ηττηθεί δεν είναι απεριόριστος. Πρακτικά όλα γυρίζουν γύρω από μια συγκυρία!

14. Με άξονες και πυροτεχνήματα!

08/08/2021

Η Υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, αρμόδια για Πολιτικές Υποθέσεις, Β. Νούλαντ, ομιλεί στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας και αναλύει τις αμερικανοτουρκικές σχέσεις. Σε τρία επίπεδα:

Στα θέματα που «μοιραζόμαστε κοινές απόψεις και συνεργαζόμαστε». Εξηγεί: ΝΑΤΟ, αποστολές ΝΑΤΟ σε διάφορες περιοχές του κόσμου, οικονομική συνεργασία-ο όγκος του διμερούς εμπορίου ξεπερνά τα 20δισ δολ, καταπολέμηση τρομοκρατίας, παρεμπόδιση επιρροής της Ρωσίας και του Ιράν στην Μέση Ανατολή, στήριξη στην εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας και Γεωργίας και η ένταξή τους στο ΝΑΤΟ. Κάλυψη στο αεροδρόμιο της Καμπούλ. Προστασία 4 εκ προσφύγων στο έδαφός της.

Σε θέματα που δεν έχουμε την ίδια προσέγγιση αλλά «επιχειρούμε να βρούμε λύσεις». Λιβύη: ταυτόχρονη αποχώρηση των μισθοφόρων απο Τουρκία και Ρωσία. Επίλυση διαφορών μέσω διπλωματίας, όχι μέσω προκλητικών ενεργειων ή ρητορικής. Υπενθύμισε την

καταδίκη των δηλώσεων Ερτογάν «σχετικές με το άνοιγμα κάποιων περιοχών των Βαρωσίων».

Σε θέματα που οι ΗΠΑ έχουν «βαθείς διαφορές» με την τουρκική κυβέρνηση. Στην κορυφή S400-«συνεχίζουμε να διαφωνούμε για την αγορά και αναπτυξή τους. Συζητούμε διάφορες διεξόδους».

Η ουσία από την ανάλυση Νούλαντ: «Κυρίαρχη ιδέα να κρατήσουμε την Τουρκία στο δυτικό μπλοκ εναντίον της Ρωσίας. Να ενδυναμώσουμε τη θέση της Τουρκίας στη διατλαντική οικογένεια». Πηγή:

<https://www.hurriyetdailynews.com/.../us-messages-to-keep...>

Είναι σημαντικό να έχουμε μια συνολική εικόνα για τις αμερικανοτουρκικές σχέσεις. Έτσι εξηγούμε καλύτερα την παραπλανητική διπλωματία που αναπτύσσεται εδώ και καιρό ότι αμερικανοτουρκικές σχέσεις βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση και επομένως η Κύπρος μπορεί να γίνει ο νέος παίκτης μιας «νέας σταθερότητας» στην Α.

Μεσόγειο. Είτε με τρίγωνα με Ελλάδα, Ισραήλ. Είτε με τετράγωνα με Αίγυπτο, Ιορδανία. Ενίοτε και με πεντάγωνα με την προσθήκη των ΗΑΕ. Αυτή η παραπλανητική διπλωματία περί της καταρρευσης ενός

άξονα και της δημιουργίας ενός άλλου στην περιοχή, συνιστά λαθρανάγνωση της γεωπολιτικής της περιοχής.

Η ε/κ ηγεσία μετέτρεψε την ΕΕ σε «κουτί παραπόνων» και ανέδειξε τη λαθρανάγνωση σε δήθεν εναλλακτική διπλωματία. Η «ανάγνωση» Νούλαντ, όμως, ομιλεί αφεαυτής: ότι η Κύπρος μόνο με ευρηματική σύμπλευση με την ΕΕ έχει σημαντικές δυνατότητες. Αλλιώς, θα γυρίζει γύρω από τον εαυτό της, οδηγώντας τα πάντα σε ακόμα πιο μεγάλα αδιέξοδα.

Ο Ν. Αναστασιάδης στο Euronews (27/7) μίλησε για βέτο ή μέτρα κατά Τουρκίας: «Θα πρέπει να είμαστε αρκετά προσεκτικοί γιατί και στην Ευρώπη δυστυχώς υπάρχουν υπεράνω των αρχών και των αξιών τα συμφέροντα».

Λίγες μέρες πιο πίσω, ο δήμαρχος Αμμοχώστου Σ. Ιωάννου ανέφερε πως ο Πρόεδρος Αναστασιάδης είπε στο ΔΣ Αμμοχώστου πως «υπάρχουν χώρες που έχουν μεγάλα συμφέροντα με την Τουρκία και είναι δύσκολο να ασκήσουν πίεση προς την Τουρκία-ΕΕ και ΗΠΑ». 6/7

Βέβαια, είναι οι ίδιες χώρες που ψήφισαν υπέρ της ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ! Τον Ιούνιο του 1999 όλες οι χώρες ήταν εναντίον (πρώτα λύση, μετά ένταξη), πλην μιας. Τον Δεκέμβριο του 1999 και οι 15 ψήφισαν υπέρ της ένταξης της νήσου, με ή χωρίς την επίλυση.

Προφανώς τότε δεν είχαν «συμφέροντα». Δεν μπορούσε λ.χ. ο Γ. Φίσερ να πει «λύστε το πρώτα και μετά ελάτε»; Δεν μπορούσε λ.χ. ο Ρ. Κουκ, ως υπεξ του κακού δαίμονα, να ζητήσει από τη Βουλή των Κοινοτήτων να καταψηφίσει την ένταξη;

Λοιπόν, οι εταίροι έπαιξαν την Κύπρο έντιμα, τήρησαν όλες τις δεσμεύσεις τους και έτσι η νήσος έγινε πλήρες – μέλος, ενώ θα μπορούσαν όλα να μείνουν στη θέση του Ιούνη του 1999. Τα σκληρά αδιέξοδα στο κυπριακό επέφεραν ανατακατάξεις στο εσωτερικό πεδίο. Ήδη ο Ν. Αναστασιάδης ανακοίνωσε τη μη επαναδιεκδίκηση άλλης θητείας, δίνοντας έτσι τροφή για νέες συζητήσεις για τις επόμενες προεδρικές εκλογές. Είναι απολύτως κυπριακό φαινόμενο πως οι δύο πιο πιστοί υπηρέτες της πολιτικής Αναστασιάδη, ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης και ο διαπραγματευτής Α Μαυρογιάννης, δεν λένε όχι στην περίληψή τους σε έναν μακρύ κατάλογο από δυνητικούς υποψήφιους που κυκλοφορεί δεξιά και αριστερά για τις προεδρικές του 2023. Με μια αξιοσημείωτη απουσία αυτογνωσίας και οι δύο φιλοδοξούν να συνεχίσουν την πολιτική Αναστασιάδη από εκεί που θα την αφήσει το 2023! Ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης χαρακτήρισε την ανακοίνωση Κ. Όζερσάι για είσοδο εμπειρογνομένων στην Αμμόχωστο

ως «πυροτέχνημα και κίνηση εντυπωσιασμού στη διπλωματική σκακιέρα», πηγή:

<https://www.ant1.com.cy/news/19/6/2019>

Ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης δήλωσε ότι «η δική μας πλευρά ουδέποτε υπέβαλε ιδέες ή κατέθεσε πρόταση για δύο κράτη. Μπορεί ο Πρόεδρος, όπως λέτε, εμπιστευτικά να μίλησε με πολλούς ανθρώπους, εν είδει ιδεοθύελλας, εκφράζοντας την απόγνωση και τον σκεπτικισμό του και αναζητώντας διεξόδους» (πηγή, «Πολίτης», 25/7).

Οι κριτικές παρατηρήσεις, ωστόσο, είναι αναγκαίες. Κάθε ενδιαφερόμενος για την ηγεσία του κράτους, οφείλει να απαντά στα στοιχειώδη: Ποιος είναι ο απολογισμός ενός έργου που ανέλαβε και αφορά δημόσιες υποθέσεις; Πού βρισκόταν το κυπριακό το 2017 και πού βρίσκεται σήμερα; Πού βρίσκονταν οι προαναφερθέντες δύο, τα τελευταία 4 χρόνια, όταν σκαλί σκαλί οδεύαμε από την ομοσπονδία στα «δύο κράτη»; Προφανώς υπηρετούσαν την πολιτική της «ιδεοθύελλας» χωρίς να διαφωνήσουν σε κάτι. Τώρα, κατά ένα ιδιόζοντα τρόπο, εργάζονται για να κατασκευάσουν προεδρικό κοστούμι πάνω στα συντρίμια. Η σιωπή, τα μισόλογα και τα εκ των υστέρων εφευρήματα δεν διαθέτουν πειστικότητα. Στη δημόσια

σφαίρα μόνο η γνώμη που εκφράζεται δημόσια και στην κατάλληλη στιγμή έχει ουσιαστική αξία.

15. Ιδεοθύελλα χωρίς πυξίδα!

01/08/2021

Ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Πολίτης» (25/7) σημείωσε πως «η διεθνής κοινότητα φέρει ευθύνη, διότι σηκώνει τα χέρια. Είναι άνω ποταμών το να παραιτείσαι από την ευθύνη σου για τη διαφύλαξη της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας». Χωρίς αμφιβολία ο πρέσβης γνωρίζει πολύ καλά το πλαίσιο λειτουργίας του ΟΗΕ (όρια, μηχανισμοί, δομικές ισορροπίες) και είναι πραγματικά εντυπωσιακό πως πρόσωπα με εμπειρίες και επαφές με την διεθνή κοινότητα, αντί να βελτιώνουν την γενικότερη πληροφόρησή μας, την δυσκολεύουν περαιτέρω. Ο ίδιος πρέσβης πρόσθεσε δε πως «η δική μας πλευρά ουδέποτε υπέβαλε ιδέες ή κατέθεσε πρόταση για δύο κράτη. Μπορεί ο Πρόεδρος, όπως λέτε, εμπιστευτικά να μίλησε με πολλούς ανθρώπους, εν είδει ιδεοθύελλας, εκφράζοντας την απόγνωση και τον σκεπτικισμό του και αναζητώντας διεξόδους». Τα πιο πάνω προφανώς δεν ακούγονται ως σοβαρά, αν δεν προκαλούν και θυμηδία.

Οι παράγοντες που ασχολούνται με το κυπριακό, έχουν σχηματίσει την άποψη πως είναι η ε/κ πλευρά που φέρει τις κύριες ευθύνες για το ναυάγιο των συνομιλιών, και, μεταξύ άλλων, χρεώνουν στον Ν. Αναστασιάδη την πρωτοβουλία να μιλήσει στον Μ. Τσαβούσογλου περί της «ιδεοθύελλας» των δύο κρατών. Έτσι η φράση του προέδρου Αναστασιάδη την επομένη (26/1) ότι «επαναλαμβάνω την αποφασιστικότητα, ετοιμότητα και πολιτική βούληση να συμμετάσχω σε ένα διάλογο που θα επαναρχίσει από το σημείο που σταματήσαμε στον Κραν Μοντανά» δεν είναι σε θέση να βελτιώσει οτιδήποτε.

Τα γραπτά μένουν και εξηγούν συμπεριφορές και επιλογές. Ο Μ. Ακιντζί στις 2 Μαΐου 2018 δήλωσε πως «αν η ε/κ πλευρά αποδεχτεί το Πλαίσιο Γκουτέρες χωρίς να το διαλύσει, αυτό θα ανακοινωθεί ως στρατηγική συμφωνία». Την ίδια ημέρα ο Ν. Αναστασιάδης απάντησε πως «εάν ο κ. Ακιντζί αποδέχεται το Πλαίσιο Γκουτέρες όπως αυτό διαμορφώθηκε οριστικά στις 4 Ιουλίου 2017, αυτό αποτελεί θετική εξέλιξη». Βέβαια, ο ΟΗΕ βεβαίωσε επανειλημμένως πως κανένα «Πλαίσιο Γκουτέρες» με ημ. 4 Ιουλίου δεν υπήρχε, αλλά μόνο ένα με ημ. 30 Ιουνίου 2017. Η αναφορά Αναστασιάδη για επιδίωξη «επανεναρχής του διαλόγου με κοινό έδαφος

τα ψηφίσματα των ΗΕ» δεν προσφέρει κάτι πειστικό, κάτι που να διαφοροποιεί την κατάσταση. Κοινό έδαφος, βέβαια, δεν είναι τα γενικόλογα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Κοινό έδαφος είναι το «παράγωγο δίκαιό» τους, το από Έξι Σημεία «Πλαίσιο Γκουτέρες»- αυτό που ο ίδιος ο Ν Αναστασιάδης με τους χειρισμούς του ακύρωσε, πρώτα εγκαταλείποντας το Κραν Μοντάνα και εν συνεχεία απορρίπτοντας την πρόταση Ακιντζί.

Το ΣΑ του ΟΗΕ, πολύ ορθά πράττοντας, με ειδικό του ψήφισμά του, καταδίκασε τις ενέργειες της Τουρκίας και της τ/κ ηγεσίας σε σχέση με το Βαρώσι, (23/7).

Ταυτόχρονα, κάνοντας σαφή τη θέση απέναντι σε όλους, «επιβεβαίωσε τη δέσμευσή του για μια διαρκή, συνολική και δίκαιη διευθέτηση βασισμένη σε μια δικαιοδική, διζωνική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα, όπως ορίζεται στα σχετικά ψηφίσματα του ΣΑ, και την υποστήριξή του για τις προσπάθειες του ΓΓ».

Μπροστά στο στρατηγικό αυτό αδιέξοδο ο πρόεδρος Αναστασιάδης επαναφέρει στην ατζέντα ζήτημα «βέτο» στην ΕΕ με τη φράση- «τίποτε δεν αποκλείεται σε οτιδήποτε θα προκαλεί κόστος, είτε αυτό είναι βέτο στη θετική ατζέντα, είτε αυτό είναι μέτρα που θα πρέπει να υιοθετηθούν από πλευράς της Ευρώπης», Euronews, 28/7. Τι έχει η Κύπρος στο χέρι για να προκαλέσει

κόστος στην Τουρκία; Σίγουρα ένα ψήφισμα. Τι έχει η Τουρκία στο χέρι; Σίγουρα ότι μπορεί απορροφήσει κάθε κύρωση σε 24 ώρες και να τιμωρήσει πολλαπλάσια την Κύπρο-Βαρώσι, αοζ, στρατιωτική υπεροχή, ισοζύγιο ισχύος. Στην παρούσα φάση, κάθε κύρωση κατά της Τουρκίας ισούται με περισσότερες απώλειες για την ε/κ πλευρά γιατί η Τουρκία θεωρεί ότι στο κυπριακό έκανε σημαντικά βήματα για την επίλυσή του (2004, 2017) και διεθνώς κέρδισε πόντους. Σήμερα αν χάσει κάποιους (Βαρώσι, άνοιγμα της περιφραγμένης πόλης στο 3.5%), είναι σε θέση να θυμίσει σε όλους πόσο αναγκαία τούς είναι, καθώς η ΕΕ άντεξε την μεταναστευτική κρίση, χάρις στην εκτεταμένη συμβολή της Τουρκίας με την φιλοξενία 4εκ προσφύγων.

Ο φαύλος κύκλος έχει όνομα: ζητά η Κύπρος κυρώσεις στην ΕΕ; Την πληρώνει το Βαρώσι για να αχρηστευτεί το «project» Αναστασιάδη. Προχωρούν οι λεγόμενες τριμερείς, τετραμερείς κλπ; Την πληρώνει η «αοζ μας» με τον πλήρη έλεγχο της από τουρκικά πλοία για να αχρηστευτεί το «project» Χριστοδουλίδη. Σε αυτό το πολύπλοκο παζλ, μπροστά στη γενικότερη οπισθοδρόμηση, μπορούμε να αναζητήσουμε τη διέξοδο. Η «διπλωματία των διασυνδέσεων» είναι η μόνη πολιτική που μπορεί να διασφαλίσει πρόοδο και

λύσεις. Η «διπλωματία των διασυνδέσεων» βασίζει την ανάλυσή της στον πολλαπλασιασμό, όχι στην αφαίρεση. Κερδίζω-κερδίζεις, win- win, kazan- kazan σημαίνει πολιτικές που οδηγούν στο αμοιβαίο όφελος. Αυτό σημαίνει να διαμορφώσεις ένα πεδίο συνεννόησης μέσα στο οποίο όλοι οι παίκτες να κερδίζουν:

- Κύπρος, επίλυση, πλαίσιο Γκουτέρες.
- Τουρκία, Τελωνειακή Ένωση, μεταναστευτικό, βίζα, ενταξιακά κεφάλαια στο μέλλον.
- ΕΕ, παράγοντας σταθερότητας και αφάλειας στην Α. Μεσόγειο.

Σε πολλούς φαίνεται ότι έτσι «δίνουμε στην Τουρκία». Στην πραγματικότητα η Κύπρος δεν έχει κάτι να δώσει, μόνο να κερδίσει έχει. Η ΕΕ είναι εκείνη η οποία σε αυτήν την ισορροπία θα «δώσει» και έτσι θα δημιουργήσει το περιβάλλον για να πάρει η Κύπρος. Αυτή η πολιτική εφαρμόστηκε και νίκησε, 1999, 2004. Κατά συνέπεια, η στροφή στη «διπλωματία των διασυνδέσεων» συνιστά τη δική μας θετική ατζέντα με πρώτο ωφελημένο την Κύπρο.

16. Γιατί το Βαρώσι; Γιατί τώρα;

25/07/2021

Με βάση τις συνεννοήσεις του ΓΓ των ΗΕ με τα μέρη, στο Κραν Μοντάνα συμφωνήθηκε λύση στο κυπριακό-μεταξύ άλλων με κατάργηση των επεμβατικών δικαιωμάτων και με αποχώρηση του τουρκικού στρατού-Πλαίσιο Γκουτέρες, 30 Ιουνίου 2017, σημείο 1 και 2. Η ε/κ ηγεσία εγκατέλειψε τη διαδικασία και έδωσε έμφαση στις τριμερείς με Ισραήλ και Αίγυπτο, σε έρευνες για ΦΑ, ασκήσεις της ισραηλινής αεροπορίας στη νήσο, EastMed. Η υπόθεση εξελίχθηκε σε ζήτημα ισχύος, επιρροής και κυρίως γοήτρου ανάμεσα στις περιφερειακές δυνάμεις. Η ε/κ ηγεσία θεώρησε ότι «τώρα είναι η ώρα των κυρώσεων» κατά Τουρκίας-ατελέσφορη συζήτηση για την ανανέωση, ή μη, της Τελωνειακής Ένωσης ΕΕ-Τουρκίας, απειλές για βέτο, κυρώσεις κατά προσώπων κλπ.

Το Βαρώσι είναι το θύμα της περιστροφής της ε/κ ηγεσίας γύρω από τον γκρεμό. Η Τουρκία κάνει ανοίγει την περικλειστή περιοχή του Βαρωσιού σε ποσοστό 3,6% του εδάφους της:

1ον, Ως απάντηση στις κινήσεις αποκλεισμού της από την ενεργειακή σκακιέρα, με πίεση στον πιο αδύναμο κρίκο της αλυσίδας. Καλά ενημερωμένη πηγή δηλώνει στο δημοσιογράφο Ν. Στέλγια ότι «οι Ελληνοκύπριοι πρέπει να πονέσουν. Μέχρι σήμερα η τουρκική πλευρά βρέθηκε αντιμέτωπη με ελληνοκυπριακές ηγεσίες οι οποίες ενώ δεν στόχευαν στην λύση του Κυπριακού, μας καλλιεργούσαν την ψευδαίσθηση ότι δεν σκέφτονταν τίποτα άλλο παρά την άμεση επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Η ψευδαίσθηση κατέρρευσε για τους τούρκους διπλωμάτες τη νύχτα της 7ης Ιουλίου 2017». (ρεπορτάζ, Καθημερινή, 12 Ιουλίου)

2ον, Η Τουρκία για να ελέγχει όλα τα ενδεχόμενα, ποδηγετεί με συστηματικό τρόπο τις εξελίξεις στην τ/κ κοινότητα με την επιβολή Τατάρ στην ηγεσία τους. Παραταύτα υπήρξε ιδιαιτέρως σημαντικό το γεγονός πως οι δύο πρώην τ/κ ηγέτες της (Ακιντζί, Ταλάτ) και τα δύο κόμματα της κεντροαριστεράς (ΡΤΚ, ΚΚΔ) δεν παρέστησαν στην ομιλία Ερτογάν στην «βουλή» των τ/κ.

Οι ελληνοκύπριοι πρωταγωνιστές της μακρόσυρτης πορείας στον γκρεμό, παράγουν σε καθημερινή βάση παραπλανητικές ειδήσεις για να αποφύγουν να απαντήσουν στο απλό ερώτημα: τι έκαναν από τις 7 Ιουλίου 2017 μέχρι τις 18 Οκτωβρίου 2020; Πως τώρα

θέλουν Διζωνική, Δικοινοτική Ομοσπονδία, ενώ με Ακιντζί μιλούσαν για «δύο κράτη»; Μπορεί να αλλάξει η φορά των πραγμάτων μόνο αν αναιρέσουμε τις αιτίες που έφεραν τα πράγματα ως το «και πέντε». Αν επιμένουμε στη λογική του μαχαλλά- politics, η Τουρκία θα επιβάλει τους όρους της και εμείς θα συγκαλούμε καθ' εκάστην το εθνικό συμβούλιο για συσκέψεις.

Ο πρόεδρος που επί την ημερών του συντελείται αυτή η οπισθοδρομηση, γράφει επιστολές και κάνει διαβήματα. Είπε στις 16 Ιουλίου πως «το δίκαιο δεν επιβάλλεται με στρατιωτικά μέσα, αλλά από τον Χάρτη των ΗΕ, από τις αρχές και αξίες της ΕΕ, της οποίας μέλος είναι η Κύπρος». Η Κύπρος, με εμπειρίες από τον ΟΗΕ από το 1964, με σκληρές εμπειρίες μοναδικές στην διεθνή σκηνή, έπρεπε να δίνει μαθήματα σε άλλους για τα όρια και τις δυνατότητες του ΟΗΕ και όχι να καλλιεργεί ψευδαισθήσεις. Ένας υπεύθυνος πρόεδρος δεν λέει τι «δεν θα κάνω αποδεκτό» αλλά «τι θα κάνω», και «πώς», για να αποφύγουμε τα χειρότερα και να κτίσουμε τα καλύτερα.

Ο υπεύθυνος πρόεδρος έχει ευθύνες για:

- Να προβλέπει να στοιχειώδη, να αποφεύγει τους σκοπέλους. Είναι ευθύνη του να αποτρέπει, όχι να μιλά εκ των υστέρων.
- Να αναλαμβάνει το βάρος της ευθύνης που του αναλογεί, όχι να το μεταφέρει στον ΓΓ του ΟΗΕ ή στην ΕΕ ή σε ξένα κέντρα που δεν υπάκουσαν στις εντολές του.

Οι κινήσεις Ερτογάν-Τατάρ στο Βαρώσι δεν χρειάζονται μόνο καταδίκη. Επείγει η άμεση, «απάντηση» σε επίπεδο ΟΗΕ-ΕΕ. Όπως αποδοχή της πολιτικής ισότητας, όπως την πρότεινε ο Ν. Αναστασιάδης αρχικά στο Κραν Μοντάνα (και μετά την απέσυρε), όπως μορατόριουμ στα γεωτρητικά προγράμματα, όπως επεξεργασία σοβαρής ευρωπαϊκής πολιτικής, όπως ανοίγματα και συνέργειες με την τ/κ κοινότητα. Οι σκληρές επετειακές ημέρες (1974, πραξικόπημα, εισβολή) προκαλούν τη μνήμη: οι πολίτες θυμούνται και οργίζονται. Οι πραγματικοί ηγέτες όμως πάνε μπροστά, οργανώνουν πολιτικές για το αύριο. Με ορθολογισμό, με στάθμιση της σχέσης κόστους-ωφελείας, με πρόβλεψη για το πως θα είναι τα πράγματα σε 5 ή 10 χρόνια. Ο Ελ. Βενιζέλος φτάνει στην Άγκυρα. Ελληνοτουρκικό Σύμφωνο Φιλίας του 1930 με τον Μουσταφά Κεμάλ. Στο αεροπλάνο, κατεβαίνοντας λέει στο βοηθό του: «Να έχεις τα γυαλιά

μου μαζί σου, αν χρειαστεί να τα φορέσω, να μην δει κανένας αν κλάψω».

Ο χρόνος και οι ισορροπίες δεν μένουν στο ράφι, αν σου ξεφύγουν, τότε θα τρέχουμε πίσω από τα γεγονότα. Το δίλημμα για όλη την Κύπρο έχει καθαρό περιεχόμενο: κόστος, κυρώσεις, ρεβάνς ή στρατηγική «τύπου Ελσίνκι» απέναντι στην Τουρκία; Το πρώτο σκέλος του διλήμματος απευθύνεται στο θυμικό, το δεύτερο στα πραγματικά δεδομένα που αλλάζουν τους συσχετισμούς και οδηγούν σε λύσεις, όπως λ.χ. στην ένταξη στην ΕΕ. Μια ανάλογη πρόταση με τα σημερινά της περιεχόμενα έχει περιθώρια επιτυχίας (2023) εφόσον κινηθούμε πάνω στις ράγιες της Κρανιδιωτικής «σχολής». Ένας κύπριος Βενιζέλος «διαβάζει» τις μνήμες και τις λυρικές παραδόσεις του λαού μας. Αυτές τις μετατρέπει σε πολιτική διεκδίκηση, σε μάχιμη πρόταση για την ενωμένη, ομοσπονδιακή, ελεύθερη Κύπρο όπως διαγράφεται από τα κείμενα του ΟΗΕ.

17. Το δίλημμα στο «και πέντε»...18/07/2021

Με μια φράση του, ο ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες είπε όλα τα σημαντικά- 10 Ιουλίου, έκθεση για την αποστολή των

καλών του υπηρεσιών στην Κύπρο, 19 Δεκεμβρίου 2020 και μέχρι τις 18 Ιουνίου 2021: «Η πάροδος του χρόνου από την ιστορική ευκαιρία στο Crans-Montana περιπλέκει τις προσπάθειες εξεύρεσης αμοιβαία αποδεκτής λύσης στην Κύπρο». Ο ίδιος ΓΓ είπε στις 30 Σεπτεμβρίου 2017 ότι «στο Κραν Μοντάνα χάθηκε μια «ιστορική ευκαιρία» προσθέτοντας πως «το Κυπριακό είχε φτάσει πολύ κοντά στη λύση και ότι αυτό δεν επιτεύχθηκε λόγω έλλειψης πολιτικής βούλησης από τα μέρη». Ο ΓΓ του ΟΗΕ έκανε ακόμα ένα βήμα. Μετά την κατάρρευση των συνομιλιών συνάντησε τον Τ. Ερτογάν στο Αμβούργο και επαίνεσε την «ισχυρή στήριξη της Τουρκίας στη διαδικασία»!

Οι σημερινές εξελίξεις τρέχουν μέσα σε απόλυτο διαπραγματευτικό κενό. Στις 11 Ιουλίου 2021 ο Ν. Αναστασιάδης δήλωσε ότι «θα ήθελα τον ΓΓ των ΗΕ, όσον αφορά τα θέματα της Αμμοχώστου και γενικότερα, σαφέστερο». Σημειώνω ότι ο ΓΓ παρουσίασε στις 30 Ιουνίου 2017 ένα ιδιαιτέρως σημαντικό Πλαίσιο για τη συνολική επίλυση και είναι η ε/κ ηγεσία που έκανε τα πάντα για να μείνει στο ράφι. Τα ΗΕ έκαναν λάθη- από μίαν άλλη, όμως, οπτική. Τα ΗΕ άφησαν εκκρεμή τη διαδικασία με Αναστασιάδη-Ακιντζί (7 Ιουλίου 2017) και την επανέλαβαν μετά από σχεδόν 4 χρόνια (30 Απριλίου

2021) αφήνοντας, έτσι, εκτεθειμένο τον πιο συνεπή υποστηρικτή της προσπάθειας, Μ Ακιντζί.

Σε σχέση με το Βαρώσι, στις 14 /7 ο Ν. Αναστασιάδης είπε πως «οι προσπάθειες μας έχουν στόχο να αποτραπούν τα όποια τετελεσμένα θα επιδιώξει η Τουρκία με την παρουσία του Τούρκου Προέδρου στα κατεχόμενα ή με τις όποιες εξαγγελίες του για την Αμμόχωστο. Σίγουρα γίνονται διαβήματα και αυτό που αναμένω είναι τόσο από τα ΗΕ όσο και από την ΕΕ να αντιδράσουν αναλόγως των συμπεριφορών της Τουρκίας».

Τα δεδομένα δείχνουν πως ΟΗΕ και ΕΕ αντιδρούν στο ελάχιστο δυνατό χαμηλό επίπεδο γιατί γνωρίζουν ότι και ο ίδιος ο ε/κ ηγέτης μιλούσε για «δύο κράτη», πριν να παραλάβει τη σκυτάλη ο Ε. Τατάρ. Γνωρίζουν επίσης ότι κλείσαμε τα αυτιά μας σε κάθε λογική εισήγηση-ακόμα χειρότερα τους ανακηρύξαμε «εχθρούς» μας. ΟΗΕ και ΕΕ μάς είπαν να προσέξουμε το σχέδιο λύσης του ΟΗΕ το 2004. Μας είπαν «προχωράτε» με το Πλαισιο Γκουτέρες το 2017. Αδιαφορήσαμε για τις επιπτώσεις από επιλογές ή από προσεγγίσεις ακατανόητες στη διεθνή κοινότητα.

Το Εθνικό Συμβούλιο στις 14 Ιουλίου συνήλθε για να συζητήσει τις εξελίξεις σχετικές με την άφιξη Ερτογάν στην κατεχόμενη Κύπρο. Αλλά ούτε με επιστολές, ούτε με διάχυση της ευθύνης στο Δημοτικό Συμβούλιο Αμμοχώστου, ή στο Εθνικό Συμβούλιο, μπορεί να προκύψει κάτι. Εκείνος που πρέπει να λάβει αποφάσεις στο «και πέντε» είναι μόνο ο πρόεδρος. Είμαστε θεατές ενός εξελισσόμενου, πιθανώς μη αναστρεφόμενου, σκηνικού και αυτό δεν αφορά μόνο το Βαρώσι. Η «Σαμπάχ» έγραψε πως «Αζερμπαϊτζάν, Πακιστάν, Λιβύη, Μπαγκλαντές και Γκάμπια ενδέχεται να αναγνωρίσουν την τδβκ».

Μόνο με αποφάσεις υψηλής ευθύνης μπορεί να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για παρεμπόδιση της πορείας στον γκρεμό. Όπως:

Πρώτο, πρόταση για μορατόριουμ στις έρευνες στην ΑΟΖ με συμβολή ΕΕ-ΟΗΕ.

Δεύτερο, ξεκάθαρη τοποθέτηση για την πολιτική ισότητα και την εκ περιτροπής προεδρία όπως την δέχθηκε στον Κραν Μοντάνα και την διέλυσε την επομένη- Υπουργικό Συμβούλιο 7=4, καθολική ψηφοφορία με στάθμιση της ψήφου στο 20% στην εκλογή προέδρου και αντιπροέδρου.

Τρίτο, προσδιορισμένη με σαφήνεια πρόταση για αποκεντρωμένη ομοσπονδία με βάση την δδο όπως την προδιαγράφει το Πλαίσιο Γκουτέρες.

Τέταρτο, με βάση τα πιο πάνω, πρόταση για επαναφορά της εισήγησης Γκουτέρες για τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων και του χρονοδιαγράμματος για αποχώρηση του τουρκικού στρατού όπως περιγράφονται στα σημεία 1 και 2 του Πλαισίου του.

Πέμπτο, με πολιτικές που να υποστηρίζουν την αναζωογόνηση της ευρωτουρκικής σχέσης-όπως Τελωνειακή Ένωση, ή συναντήσεις κορυφής.

Έκτο, πολιτικές που να στέλλουν θετικά μηνύματα στην τ/κ κοινότητα. Από τη διεύρυνση προνοιών του Κανονισμού της Πράσινης Γραμμής μέχρι την ανάδειξη του έργου της Τεχνικής Επιτροπής για τη Διατήρηση της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Η έρευνα του Κέντρου Ερευνών Μετανάστευσης, Ταυτότητας και Δικαιωμάτων (CMIRS) ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους (εφ/δα «Πολίτης», 12/7) δείχνει ότι μια σαφής πλειοψηφία γέρνει την πλάστιγγα προς την πλευρά της λογικής. Δύο στοιχεία της:

Στο ερώτημα «πρέπει να επαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για λύση», το 24,57% συμφωνεί

οπωσδήποτε και το 46,58% ότι συμφωνεί, το 21,58% δήλωσε ότι δεν συμφωνεί και το 7,28% ότι δεν συμφωνεί οπωσδήποτε».

Στο ερώτημα «τι θα ψήφιζαν σε πιθανό δημοψήφισμα, το 32% απάντησε ότι κατά πάσα πιθανότητα θα ψήφιζαν «ναι», το 34,35% οπωσδήποτε «ναι», το 10,59% οπωσδήποτε «όχι» και το 5,41% κατά πάσα πιθανότητα «όχι», ενώ το 17,65% ότι δεν είναι βέβαιο τι θα ψήφιζε.

Παρά τα συνεχή αδιέξοδα, παρά την αποχώρηση Ακιντζί και την χωριστική πολιτική Τατάρ, η κυρίαρχη τάση στην τ/κ κοινότητα παραμένει καθαρή: η πλειοψηφία προβληματίζεται, και όπως δείχνουν οι αριθμοί αυτής της έρευνας, «βλέπει», ή και «ξαναβλέπει», προς την επίλυση.

Τα δεδομένα (επίλυση, Βαρώσι) είναι τα χειρότερα δυνατά από το 1974. Η αλλαγή στην προσέγγιση των πραγμάτων, η μεταφορά του κέντρου βάρους στη δημιουργική πολιτική είναι το κλειδί για να περισωθεί ότι περισώζεται στο «και πέντε». Ο νυν πρόεδρος με τις κινήσεις του επιβαρύνει διαρκώς την ε/κ θέση. Η αξιοπιστία του βρίσκεται στο ναδίρ. Μια νέα προσέγγιση είναι επιβεβλημένη.

18. Το κεκτημένο του Επιμηθέως!

04/07/2021

Την 1η Ιουλίου 2021 ο Μ. Τσαβούσογλου δήλωσε ότι «το άνοιγμα των Βαρωσίων θα γίνει με τρόπο διαφανή στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου. Δεν παραβιάστηκαν τα ψηφίσματα του ΣΑ, ούτε θα παραβιαστούν. Τα βήματα που έγιναν δεν παραβίασαν ιδιοκτησιακά δικαιώματα». Την ίδια μέρα η «πρεσβεία» της Τουρκίας ανακοίνωσε ότι από το 2011 μέχρι σήμερα μεταβίβασε πόρους πέραν των 7,5 εκατομμυρίων ευρώ σε έργα του «δήμου» Μόρφου. Ας δούμε, όμως, την κανονική ροή των πραγμάτων:

Α. Ο Μ. Ακιντζί στις 2 Μαΐου 2018 δήλωσε πως «αν η ε/κ πλευρά αποδεχτεί το Πλαίσιο Γκουτέρες, αυτό θα ανακοινωθεί ως στρατηγική συμφωνία προηγουμένως. Αν υπάρχει η βούληση, το Πλαίσιο είναι εκεί». Ο Ν. Αναστασιάδης απάντησε πως «άν ο κ. Ακιντζί αποδέχεται το Πλαίσιο Γκουτέρες όπως αυτό διαμορφώθηκε οριστικά στις 4 Ιουλίου 2017, αυτό αποτελεί θετική εξέλιξη». Βέβαια, Πλαίσιο Γκουτερες ένα υπήρχε, αυτό με ημ. 30/6 και κανένα πλαίσιο με ημ. 4/7!

Β. Ρεπορτάζ στην ιστοσελίδα «Gaktn» στις 20/4/2018 σχετικά με τη συνάντηση Μ. Τσαβούσογλου- Μ. Ακιντζί αναφέρει πως ο Μ. Τσαβούσογλου είπε πως «οι ε/κ δεν αποδέχονται την ομοσπονδία. Υπό αυτές τις συνθήκες θα ήταν προτιμητέο ένα μοντέλο σαν την ομοσπονδία ή την λύση δυο κρατών». Ο Μ. Ακιντζί απάντησε πως «εγώ δεν μεταβιβάζω μια πρόταση τέτοιου είδους στο τραπέζι (των συνομιλιών). Δεν τίθεται τέτοιου είδους ζήτημα».

Γ. Ο Ν. Αναστασιάδης και ολόκληρη η ε/κ ηγεσία γνώριζε πολύ καλά τι θα ερχόταν αν έφευγε ο Μ. Ακιντζί. ΟΗΕ και ΕΕ σωστά απορρίπτουν τα «δύο κράτη» όταν τα θέτει ο Ε. Τατάρ, αλλά επίσης ήταν εκτός συζήτησης όταν τα έθετε προηγουμένως σε συνομιλητές του και ο Ν. Αναστασιάδης.

Μέσα σε αυτό το τέλμα έχουν αξία οι δηλώσεις της Προέδρου της Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν ότι «η ΕΕ δεν θα δεχθεί ποτέ λύση δύο κρατών για την Κύπρο». Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (ΕΣ), στο Κείμενο συμπερασμάτων της 26ης Ιουνίου κατέγραψε, μεταξύ άλλων:

- Έναρξη εργασιών σε τεχνικό επίπεδο για εντολή σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της Τελωνειακής Ένωσης ΕΕ-Τουρκίας
- Τρία δις επιπρόσθετη βοήθεια για τους (κυρίως) εκ Συρίας 4 εκ. πρόσφυγες που φιλοξενεί στο έδαφός της η Τουρκία
- Ότι «παραμένει απολύτως προσηλωμένο στη συνολική διευθέτηση του Κυπριακού στη βάση δικοινοτικής, διζωνικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα, σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ζητεί τον πλήρη σεβασμό των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ιδίως των αποφάσεων αριθ. 550, 789 και 1251 για τα Βαρώσια».

Δ. Το τουρκικό υπεξ απάντησε σε σημεία του Κειμένου Συμπερασμάτων ως εξής: «Η ΕΕ αγνόησε για άλλη μια φορά τους Τ/κ και αγνόησε επίσης τα ίσα δικαιώματά τους. Όσο συνεχίζεται αυτή η στάση της ΕΕ δεν είναι δυνατόν να υπάρξει εποικοδομητική συμβολή στο Κυπριακό...». Όποιος θέλει να εξηγήσει τι συμβαίνει στο Βαρώσι ή γενικότερα στο κυπριακό αυτό το διάστημα, δεν έχει παρά να διαβάσει ξανά αυτό το σημείο της ανακοίνωσης του τουρκικού υπεξ. Τα εξηγεί όλα. Από τον Κραν Μοντάνα και εξής το δίδυμο Αναστασιάδης -

Χριστοδουλίδης έθεσε το Πλαίσιο Γκουτέρες στο περιθώριο και έπαιξε με «τριμερείς» και «κυρώσεις», βάζοντας εμπόδια στις ογκώδεις ευρωτουρκικές σχέσεις. Από τη στιγμή που έγινε η στροφή αυτή, η Άγκυρα απαντά ως εξής: «ακινητοποιώ τις διαδικασίες του ΟΗΕ στο κυπριακό, βάζω το βολικό Τατάρ να λέει «δύο κράτη», ανοίγω τμήματα της περικλειστης πόλης των Βαρωσίων και τώρα ας μετρήσουμε ο καθένας τα κέρδη και τις ζημιές του»! Αντί να αναλύσουμε γιατί φτάσαμε στον εκτροχιασμό του κυπριακού, ετοιμάζουμε επιστολές και καταγγελίες για να νομίζει η κοινή γνώμη πως «κάτι κάνουμε», ενώ στην ουσία η μάχη, εν πολλοίς, χάθηκε από την απραξία των ετών 2017-2020.

Σήμερα βλέπουμε το τίμημα της ακρισίας. Όλοι συζητούμε-και δικαίως- τι θα πει ο Ερτογάν όταν θα επισκέπτεται το Βαρώσι στις 20 Ιουλίου-με τη συνοδεία της ΚΕ του ΚΑΔ, όπως δήλωσε ο Ο. Τσελίκ. Θα μπορούσαμε επίσης να συζητούμε και τις δικές μας ευθύνες που μάς άφηναν διαρκώς στο «παρά πέντε». Όπως,

Όταν το 2004 μάς είπε ο ΒΓΓ του ΟΗΕ «εμπιστευτείτε μας, πέστε μας τι θέλετε αλλάξουμε στο σχέδιο λύσης του ΟΗΕ» και, αντί απάντησης, ο τότε πρόεδρος του

απέστειλε έγγραφο από 60 σελίδες, τι καταλαβαίνουν οι άλλοι;

Όταν το 2017 είναι όλος ο πλανήτης εκεί στο Κραν Μοντάνα για την τελική προσπάθεια και σηκώνεσαι και φεύγεις, τι περιμένεις να γίνει; Τι ήθελε να μας πει ο ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες όταν στις 7/7/2017 δήλωνε «εύχομαι ότι καλύτερο στους Κύπριους στο Νότο και στο Βορρά»;

Σήμερα βλέπουμε το τίμημα της ακρισίας. Διγλωσσία, άλλα εδώ, άλλα εκεί. Εκπαιδευτήκαμε στην παρηγορία των καταγγελιών. Τώρα ως Επιμηθείς στέλλουμε επιστολές. Αλλά τίποτε δεν έγινε τυχαία. Ο Ν.

Αναστασιάδης δεν εγκατέλειψε τις συνομιλίες επί τετραετίαν γιατί του «διέφυγε». Γνώριζε πολύ καλά τι έκανε. Το αποτέλεσμα το βλέπουμε! Ο νυν πρόεδρος αλλάζει διαρκώς θέσεις, θέλοντας να ολοκληρώσει τη θητεία του χωρίς να τον ενοχλεί το άλυτο κυπριακό.

Όμως, ένας (σώφρων) ηγέτης μιλά κάθε μέρα, συγκροτεί την επιχειρηματολογία του, πείθει την πλειοψηφία, έχει το σθένος να πει «αυτά μπορούμε, με αυτά αλλάζουμε το πεπρωμένο μας, διεκδικούμε το εφικτό, γι' αυτά προσπαθούμε». Η ελπίδα λιγοστεύει: πάει στο 2023- με προϋποθέσεις, και αυτή, βέβαια.

19. Είναι εφικτό ένα νέο Ελσίνκι;

27/06/2021

Δύο επιλογές παραμένουν ενώπιον της ελληνοκυπριακής ηγεσίας, και κατ' επέκταση της ε/κ κοινωνίας. Η μια λέει «μάχες για να προκαλέσουμε κόστος στην Τουρκία»-στη νεώτερη εκδοχή του λέγεται «κυρώσεις». Αυτή η συνταγή δοκιμάστηκε τα τελευταία χρόνια και απέτυχε πανηγυρικά. Η άλλη πολιτική πρόταση εισηγείται να σχεδιάσουμε στο «γήπεδο ΕΕ» με διπλωματικά εργαλεία που μας προσφέρει η συμμετοχή μας σε αυτήν. Τι λέει η εμπειρία όταν εφαρμόστηκε αυτή η πολιτική; Ότι ήταν η μόνη που άλλαξε συσχετισμούς και έφερε χειροπιαστά κέρδη. Παράδειγμα το Ελσίνκι Νο1, 1995- καθορισμός ημερομηνίας για έναρξη της Τελωνειακής Ένωσης ΕΕ-Τουρκίας από 1 Ιανουαρίου 1996 με αντάλλαγμα τον καθορισμό χρονοδιαγράμματος για έναρξη ενταξιακών συνομιλιών με την Κύπρο. Ύστερα το Ελσίνκι Νο 2, 1999- έναρξη ενταξιακών συνομιλιών ΕΕ-Τουρκίας με αντάλλαγμα την ένταξη της Κύπρο στην ΕΕ, χωρίς η επίλυση να είναι προαπαιτούμενο. Γιατί πέτυχε αυτή η πολιτική; Γιατί οδηγούσε σε μεγιστοποίηση του οφέλους

για όλους του παίκτες της εξίσωσης και γιατί προωθούσε το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον ταυτόχρονα και σε διαφορετικά επίπεδα. Όπως ΤΕ, πρόσδεση της Τουρκίας στο άρμα ΕΕ, ένταξη της νήσου στην ΕΕ ώστε αυτή να καταστεί καταλύτης για την επίλυση.

Οι αριθμοί γύρω από τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ ΕΕ-Τουρκίας ομιλούν αφεαυτών: για το 2020 έφτασαν τα 132.5 δις. Προσθέτω ότι το 41% των εξαγωγών της Τουρκίας πάει σε χώρες-μέλη της ΕΕ. Ταυτόχρονα η ΕΕ είναι η μεγαλύτερη πηγή επενδύσεων στην Τουρκία με 58.5 δις- με στοιχεία του 2018. Αλλά και 80 χιλιάδες γερμανοτουρκικές επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται στην Τουρκία, ενώ η Γερμανία παραμένει ο μεγαλύτερος εισαγωγέας τουρκικών προϊόντων- 16.6 δις για το 2019. Επιπρόσθετα, η Τουρκία κέκτηται ισχυρού γεωπολιτικού εκτοπίσματος. Ειδικότερη αναφορά καλύπτει την κοινή προσπάθεια ΕΕ- Τουρκίας απέναντι στην τρομοκρατία, τη διασύνδεση συμφερόντων για την αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών, τη Συρία, τις εξελίξεις στον Καύκασο, τις ανακατατάξεις στην τριγωνική σχέση Αρμενία-Αζερμπαϊτζάν-Νακόρνο Καραμπάχ. Το Αφχανιστάν επίσης, με ειδικότερο ρόλο στην προστασία του αεροδρομίου της Καμπούλ από τουρκικές δυνάμεις με τη συναίνεση του ΝΑΤΟ. Στις 24

Ιουνίου διεξήχθησαν συνομιλίες ΗΠΑ-Τουρκίας στην Άγκυρα για τους όρους εμπλοκής.

Στη Λευκωσία οι συναντήσεις Λουτ με Αναστασιάδη και Τατάρ στις 22 Ιουνίου είχαν ως σκοπό την «προσπάθεια εξεύρεσης κοινού εδάφους μεταξύ των πλευρών». Η προσπάθεια οδηγείται σε μηδενικό αποτέλεσμα και απομακρύνεται ακόμα περισσότερο και αυτή ακόμα η χλωμή ιδέα για νέαν «άτυπη». Γιατί μηδενικό αποτέλεσμα;

Πρώτον, επειδή οι συγκυρίες παίζουν καθοριστικό ρόλο, αν χαθεί το μομέντουμ, χάνεται η δυναμική για να φτάσει ένα θέμα στην επίλυσή του. Χάθηκε στο Κραν Μοντάνα το μομέντουμ του Πλαισίου Γκουτέρες, μετά άλλαξαν οι συνθήκες, έχουμε νέα δεδομένα.

Δεύτερον, επειδή ο Ν. Αναστασιάδης μίλησε για «αποκεντρωμένη ομοσπονδία» αλλά ουδείς γνωρίζει τι σημαίνει- ποτέ και πουθενά δεν την επεξήγησε.

Διαχειρίζεται με δύο γλώσσες το ζήτημα της πολιτικής ισότητας και ουδείς γνωρίζει τι αποδέχθηκε, τι αποδέχεται και γιατί κάθε λίγο αλλάζει θέση στα γκολπόστ.

Τρίτον, επειδή η διαχείριση Αναστασιάδη στα πιο πάνω σημεία, έφερε τον Τατάρ στην εξουσία, ανεξάρτητα από

τι λένε καθημερινά οι τενόροι των πρωινών ραδιοφώνων.

Τέταρτον, επειδή ο ΟΗΕ μέσω Λουτ επιχειρεί να βρει μέσες λύσεις ανάμεσα στην υποκριτική αποδοχή Αναστασιάση της ΔΔΟ και της απαράδεκτης θέσης Τατάρ για «κυριαρχική ισότητα»- οι δύο πλευρές να δώσουν κάτι από το «περίσσευμα κυριαρχίας», να ξεκινήσουν δηλαδή από κάτω προς τα πάνω για να βρουν νέα συνισταμένη στο ζήτημα της κυριαρχίας που, ίσως, βοηθήσει στη δημιουργία μιας μελλοντικής ομοσπονδιακής δομής.

Πέμπτον, επειδή η επίσκεψη Λουτ επιτρέπει στον Ν. Αναστασιάδη να καταγγέλλει την τουρκική αδιαλλαξία μέχρι την ολοκλήρωση της θητείας του- αφού πρώτα «διέσωσε» την Κυπριακή Δημοκρατία από το Πλαίσιο Γκουτέρες. Αλλά αυτή η αναζήτηση Λουτ δεν ενοχλεί ούτε τον Τατάρ-αφού έθεσε τα «δύο κράτη» στο τραπέζι, τώρα βλέπει με ικανοποίηση ότι η κλίση του Προκρούστη άρχισε να γέρνει προς την πλευρά του.

Μόνο με αλλαγή στον τρόπο αναζήτησης της επίλυσης έχουμε δυνατότητες ανατροπής του σημερινού status quo. Το υλικό για αυτή την αλλαγή υπάρχει, αν και με

λιγότερο πολιτικό βάρος σε σχέση με άλλες εποχές: σήμερα τίθεται το αίτημα για ανανέωση της Τελωνειακής Ένωσης ΕΕ-Τουρκίας, το αίτημα για απελευθέρωση της βίζας για τούρκους υπηκόους, το μεταναστευτικό, και η ανοικτή ενταξιακή προοπτική της Τουρκίας για επόμενο χρονικό στάδιο. Υπάρχει μια σημαίνουσα δυσκολία και και διαφορά: άλλο να λέει κάτι λ.χ. η Αυστρία, άλλο να ηγείται μιας προσπάθειας πάνω στη στρατηγική αυτή η Κύπρος. Μόνο έτσι (με στρατηγική τύπου Ελσίνκι) επιστρέφει η συζήτηση πάνω στην ουσία του κυπριακού και σε διασύνδεση με το Πλαίσιο Γκουτέρες. Μπορεί να αναπτύξουμε ένα «νέο Ελσίνκι» εφόσον αποκτήσουμε κύπριο ηγέτη που να θέλει και να μπορεί, έναν που να διαθέτει αξιόπιστη εικόνα. Έρευνα της ΕΕ με την ονομασία Global Corruption Barometer (GCB) – EU, δείχνει ότι «οι Κύπριοι απάντησαν πως η διαφθορά έχει αυξηθεί σε ποσοστό 65% και βρίσκονται στην πρώτη θέση της σχετικής μέτρησης», (εφ/δα Ο Φιλελεύθερος, 16/6).

Αυτή την ευκαιρία για αλλαγή προσφέρει η επόμενη εκλογική αναμέτρηση για τις προεδρικές στις αρχές του 2023. Η Κύπρος σπατάλησε τεράστιο πολιτικό κεφάλαιο στα τεχνάσματα και στη διγλωσσία. Δεν χρειαζόμαστε άλλον έναν πρόεδρο για τα ίδια ή και τα παρόμοια. Η

Κύπρος χρειάζεται ηγέτη που να ξέρει να παίξει με τους κανόνες του ευρωπαϊκού παιχνιδιού, έτοιμο να διαπραγματευτεί με εντιμότητα και ειλικρίνεια έναν βιώσιμο συμβιβασμό μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

20. Πρώτα τα σταυρόλεξα, ύστερα οι λύσεις...

20/06/2021

Οι Βρυξέλλες στις δόξες τους! Η μια συνάντηση διαδεχόταν την άλλη και έτσι έγιναν το επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος. ΗΠΑ και ΕΕ βρίσκουν τρόπους συνεννόησης. Από τον κύκλο των συναντήσεων επιλέγω τα εξής σημεία ως τα αξιολογικά σημαντικότερα:

Ο Τ. Μπάιντεν στις Βρυξέλλες- «η Αμερική επέστρεψε», άλλαξε το κλίμα σε πολλές πρωτεύουσες ίσως με εξαίρεση το Λονδίνο, και βέβαια αφήνει πίσω του τη χαοτική πολιτική Τραμπ. Μήνυμα Μπάιντεν- «απομονωτισμός τέλος»- και έτσι προέκυψε και η συνάντηση (η πρώτη μετά το 2017) με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Σαρλ Μισέλ και την πρόεδρο της Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν.

Καθίσταται ολοένα και πιο σαφές πως η νέα προσέγγιση Μπάιντεν αφορά, πρώτο την επίλυση των εμπορικών διενέξεων ανάμεσα σε ΗΠΑ-ΕΕ και, δεύτερο, την σύμπλευση των δύο πάνω στη γραμμή του περιορισμού του εμπορικού επεκτατισμού της Κίνας. Στο πρώτο σημειώθηκε πρόοδος, στο δεύτερο τα πράγματα είναι ιδιαίτερα πολύπλοκα και απαιτείται χρόνος.

Συνάντηση Μπάιντεν-Πούτιν:

Ο Μπάιντεν εξήγησε το σημαντικότερο: «ότι δεν είναι προς το συμφέρον κανενός ένας νέος Ψυχρός Πόλεμος». Ο Β. Πούτιν χαρακτήρισε τις συνομιλίες «εντατικές και εποικοδομητικές», ενώ όπως είπε «δεν υπήρξε ένταση στη διάρκειά τους». Μια δύσκολη και πολύπλοκη σχέση που θα διατηρήσει, κατά περιόδους, τις υψηλές της εντάσεις-Ουκρανία, Συρία, κυβερνοασφάλεια, Αλεξέι Ναβάλνι, ανθρώπινα δικαιώματα, παγκόσμιος ανταγωνισμός, εξοπλισμοί.

Συνάντηση Μητσοτάκη-Ερτογάν:

Άμεση, απ' ευθείας επικοινωνία ανάμεσα στους δύο. Τέθηκε μια καλύτερη βάση συνεννόησης, καθώς υποβαθμίζεται μερικώς ο διαλυτικός ρόλος Δένδια.

Ενίσχυση των διαύλων διαλόγου όπως είναι οι Διερευνητικές Επαφές για το Αιγαίο, οι επαφές μεταξύ Υπουργών, παραγόντων της οικονομίας κλπ.

Τα ζητήματα «χαμηλής πολιτικής» (τουρισμός, εμπόριο, πανδημία) έρχονται σε πρώτο πλάνο, καθώς τα κυρίαρχα θέματα δεν έχουν βρει κάποια κατεύθυνση-οι δύο προτίμησαν να δώσουν έμφαση στα «μικρά» στα οποία συγκλίνουν και τα άλλα τα άφησαν για επόμενο χρονικό στάδιο.

Οι δηλώσεις Κ. Μητσοτάκη δείχνουν ότι δυσκολεύεται ιδιαίτερα να αξιοποιήσει τη φράση «από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για τις διαφορές στο Αιγαίο», όπως συστηματικά έλεγε ο πατέρας του ή ο ιδρυτής του κόμματός του.

Ο Τ. Ερτογάν επιχειρεί μια (σχεδόν) εφ' όλης της ύλης προσπάθεια να διορθώσει παλαιότερα λάθη και να βελτιώσει τις σχέσεις του με την Γαλλία, την Ελλάδα, την Αίγυπτος και την Σ. Αραβία. Έτσι αυξάνει το διπλωματικό κεφάλαιο της χώρας του.

Η συνάντηση Μακρόν-Ερτογάν έχει την ειδική της βαρύτητα. Οι διπλωματικές υπηρεσίες των δύο χωρών διόρθωσαν πράγματα και έφεραν τους δύο προέδρους για πρώτη φορά σε συνάντηση με πραγματική ατζέντα-

Λιβύη, Συρία, πώληση στρατιωτικού υλικού στην Τουρκία, εμπορικές συναλλαγές.

Συνάντηση Μπάιντεν-Ερτογάν:

Ο Τ. Μπάιντεν δήλωσε ότι «ήταν θετική και παραγωγική» και οι δύο επαναβεβαίωσαν τη στρατηγικού τύπου συνεργασία ανάμεσα στους δύο χώρες-πυλώνες στο ΝΑΤΟ. Επίσης Συρία, Αφχανιστάν (ευθύνη στην Τουρκία για την διοίκηση του αεροδρομίου στην Καμπούλ), Καύκασος, τρομοκρατία κλπ.

Προβλήθηκε η θετική ατζέντα στη σχέση τους (εταίροι, συνέργειες, εμπόριον) και έδωσαν έμφαση στη συνεργασία και στις ευκαιρίες. Είδαν την μεγάλη εικόνα και μέσα από αυτήν είδαν και τις προβληματικές περιοχές των σχέσεών τους.

Τις τελευταίες τις έστειλαν για επεξεργασία και επίλυση στο κατώτερο επίπεδο. Ο Τ. Ερτογάν δήλωσε ότι «δεν υπάρχει θέμα που δεν μπορεί να επιλυθεί στις αμερικανοτουρκικές σχέσεις», προσθέτοντας ότι «οι περιοχές συνεργασίας είναι πλατύτερες και πλουσιότερες από τις προβληματικές». Ο δε Τ. Μπάιντεν ανέφερε «ότι οι ομάδες μας, θα εργαστούν τώρα για να καταγράψουν τις λεπτομέρειες όσων συμφωνήθηκαν

κατά τη συνάντηση. Είμαι βέβαιος ότι θα σημειώσουμε πραγματική πρόοδο».

Για τις προβληματικές περιοχές αναζήτησαν «ρυθμίσεις» για τους S400 και τα F35. Αναγνωρίζουν προφανώς ως μη επιλύσιμη τη διαφορά σε σχέση με τη στήριξη των ΗΠΑ σε ΥΡG στη Συρία, οργάνωση που η Τουρκία θεωρεί παρακλαδι του ΕΚΚ. Παραμένει δε, η απόρριψη του τουρκικού αιτήματος για έκδοση του Φ. Γκιουλέν, (προφανώς ο φάκελος είναι αδύναμος για το δικαστικό σύστημα των ΗΠΑ, θέμα που δεν αφορά τη διοίκηση).

Η απόσυρση του Κυπριακού: Για όσους διερωτούνται αν υπάρχει πουθενά «κυπριακό», η απάντηση βρισκεται στις επιλογές Αναστασιάδη-όλες οι εξελίξεις γίνονται ερήμην της ουσίας του. Όταν η διπλωματία παράγει πρόοδο, αναδεικνύει ευκαιρίες και αναζητεί νέες περιοχές συνεργασίας ανάμεσα σε μεγάλα και μικρά κράτη. Ίσως για τον ανάποδο λόγο, ο Ν. Αναστασιάδης διάλεξε την ημέρα για να εμφανίσει «το νέο εθνικό σχέδιο «Κύπρος – Το Αύριο», ζητώντας δημόσια «να χτίσουμε γέφυρες ευθύνης, ώστε όλοι μαζί να αντιμετωπίσουμε τις νέες μεγάλες προκλήσεις». Βέβαια όλες οι εξαγγελίες γίνονται ερήμην του κυπριακού-η ουσία του δεν ήταν μέρος της συνάντησης Μητσοτάκη-Ερτογάν, ούτε εκείνης μεταξύ Μπάιντεν-Ερτογάν. Το

κυπριακό απεσύρθη από τη διεθνή ατζέντα και τώρα εκείνος που άλλαξε τη φορά των πραγμάτων, ζητά «γέφυρες» για την «καλύτερη» διαχείριση του ενός τμήματος της Κύπρου! Όταν παραμένει ουραγός των εξελίξεων, όταν αδιαφορείς για την κατεχόμενη Κύπρο, ουδείς θα έρθει να μας «διασώσει» επειδή φτιάχνουμε επικοινωνιακού τύπου «γέφυρες». Το κατά Α. Νεοφύτου «τσουνάμι» έφτασε κανονικά, αλλά ο Ν. Αναστασιάδης, αντικαθιστώντας την πολιτική με την καταγγελία, επιχειρεί να πείσει μόνο το εσωτερικό ακροατήριο ότι δεν συμβαίνει οτιδήποτε...

21. Νακόρνο, Γάζα, Κύπρος...23/05/2021

Τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα βρίσκονται μπροστά μας. Γάζα σήμερα, Νακόρνο-Καραμπάχ χθες: Στις 10 Νοεμβρίου 2020 «υπεγράφη από τον πρόεδρο του Αζερμπαϊτζάν Ι. Αλίοφ, τον πρωθυπουργό της Αρμενίας Ν. Πασινιάν και τον πρόεδρο της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαντίμιρ Πούτιν. Με «ρυθμιστή» τον Πούτιν, η Αρμενία έχασε το 70% του θύλακα του Νακόρνο-Καραμπάχ που έλεγχε από το 1993. Αρμένιοι πυρπολούν το κτίριο του Κοινοβουλίου στο Ερεβάν.

Σήμερα σιωπή. Όλα πέρασαν στο ρυθμό της συμφωνίας της 10ης Νοεμβρίου.

Κατάπαυση του πυρός στις μάχες μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων της «Χαμάς». Οι ΗΠΑ μπλοκάρουν τη διαδικασία στο ΣΑ για να μην πει κάτι, η ΕΕ κάνει τηλεδιάσκεψη-ζητά το αυτονόητο- και διαφωνεί η Ουγγαρία! Η Μόσχα όταν έχει μέσα Ισραήλ αλλάζει θέμα.

Ο Ν. Αναστασιάδης απαντώντας σε ερώτηση (17/5) αν η Κυπριακή Δημοκρατία θα λάβει κάποια πρωτοβουλία σε σχέση με την εκτόνωση της κρίσης στη Μ. Ανατολή είπε: «προβαίνουμε ήδη σε διαβήματα, χωρίς δημοσιότητα, για να δούμε πώς μπορεί να επιτευχθεί μια κατάπαυση του πυρός». Δηλαδή εδώ που απέτυχαν το ΣΑ, οι ΗΠΑ, η ΕΕ, ο Αραβικός Σύνδεσμος, μπορεί η Κύπρος με «διαβήματα»! Αντί η κατάσταση στη Γάζα να φέρει τη Λευκωσία πιο κοντά στην πραγματικότητα, ο Ν. Αναστασιάδης δηλώνει πως «η εξωτερική πολιτική της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει αναδείξει τριμερείς, πολυμερείς συνεργασίες, έχει αναδείξει την Κύπρο ως πυλώνα σταθερότητας και ειρήνης, ένα στοιχείο που διασφαλίζει την αξιοπιστία και την ανεξαρτησία της». Ασφαλώς τίποτε από τα πιο πάνω δεν συμβαίνει. Με 37% του εδάφους της υπό κατοχή, η Κύπρος είναι

πυλώνας αστάθειας και εκτός Συνθήκης Σένγκεν. Οι «τριμερείς, πολυμερείς συνεργασίες» μαζί με την εγκατάλειψη των διακοινοτικών συνομιλιών, έφεραν την «αοζ μας» κάτω από τον πλήρη έλεγχο της Τουρκίας. Η εικονική πραγματικότητα, ότι «κερδίζωμεν έδαφος» αφορά την εσωτερική κατανάλωση. Ο Ν. Αναστασιάδης συμπληρώνει λέγοντας «πως η μικρή μας πατρίδα να διαδραματίζει ρόλο σταθερότητας για την ειρήνη, ρόλο συνεργασίας για τους γείτονες χωρίς διακρίσεις, και όχι μόνο». Πίσω από τις «αθώες» αυτές γραμμές, θα δει κανείς να αναπτύσσεται η πραγματική πρόθεση Αναστασιάδη: παντελής αδιαφορία για την ουσία του κυπριακού, με αναφορές που περιγράφουν το σημερινό status quo ως «πυλώνα σταθερότητας». Πίσω από αυτές τις ηχηρές αναφορές, θα δει κανείς έναν πολιτικόν που μάχεται κάθε μέρα να περιορίσει τις πραγματικές δυνατότητές του τόπου, τοποθετώντας τις κάτω από την προσωπική του ατζέντα.

Μεσα στην ίδια κατεύθυνση εντάσσεται και η είδηση (Philenews 10/5) ότι «ο κατάπλους του αεροπλανοφόρου «Charles de Gaulle» στη Λεμεσό αναδεικνύει τους ιδιαίτερους δεσμούς και το εξαιρετο επίπεδο συνεργασίας μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Γαλλίας. Το πρωί το πλοίο

«Ιωαννίδης» της Εθνικής Φρουράς...συνενώθηκε με τη Ναυτική Δύναμη Κρούσης» (CTF 473). Στη συνέχεια, συνόδευσε το Γαλλικό Αεροπλανοφόρο μέχρι τον κατάπλου του στον λιμένα Λεμεσού». Λεκτικές «φωτογραφίες» που δείχνουν πως η ΕΦ έχει προγραμματίσει αεροναυτικές ασκήσεις ανάμεσα σε δύο θαλάσσιες «υπερδυνάμεις» της ευρύτερης Μεσογειακής λεκάνης. Αναπληρώνουμε τα ουσιώδη με παραπλανητικές, ωραιομένες εκφράσεις για να καλύψουμε αυτό που δεν είμαστε. Αλλάζουμε τη σημασία των λέξεων με την ευχή το «Ιωαννίδης» να εξελιχθεί σε «Charles de Gaulle». Με παραμορφωτικές ειδήσεις, αρνούμαστε να κατανοήσουμε την έκταση των ορίων μας και να σχεδιάσουμε εφικτές αλλαγές. Παραπαίουμε ανάμεσα στην σκληρή πραγματικότητα και τη λύπη καθώς το αεροπλανοφόρο «Charles de Gaulle» θα αποπλέει για άλλους προορισμούς.

Η μέθοδος της «στρουθοκαμήλου» δεν είναι η πιο κατάλληλη για να βγούμε από τα αδιέξοδα. Όλα έχουν ιδιαίτερη σημασία μετά το πλήρες αδιέξοδο στη Γενεύη. Η ανάλυση λ.χ. ότι η Κύπρος ή η Ελλάδα σε συνεργασία με το Ισραήλ θα αναπληρώσουν το κενό από μια ρήξη στις σχέσεις ΗΠΑ-Τουρκίας, είναι ακόμα μια προφητεία όπως τόσες άλλες που ταλαιπωρούν τη νήσο μας συχνά

πυκνά. Η Κύπρος μόνο με αξιοποίηση του πλεονεκτήματος της συμμετοχής της στην ΕΕ μπορεί να πολλαπλασιάσει την γεωπολιτική της βαρύτητα. Με προηγούμενη επίλυση του κυπριακού, που θα την καταστήσει παράγοντα ειρήνης, συνεργασίας και σταθερότητας στην περιοχή.

Όσο μιλούμε μεταξύ μας με δύο γλώσσες, όσο λέμε άλλα στον αρχιεπίσκοπο και άλλα στη δημόσια σφαίρα, άλλα στη ΓΣ του ΟΗΕ και άλλα σε κομματικά συνέδρια, δεν θα μπορέσουμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Αν μιλούμε με δύο γλώσσες, τότε δεν πάμε πουθενά. Ούτε οι προφητείες, ούτε ο έλεγχος των ειδήσεων είναι σε θέση να μάς διασώσουν. Η στασιμότητα είναι «διασφαλισμένη».

Νακόρνο, Γάζα, Κύπρος: τι μαθαίνουμε από τα πιο πάνω στο νησί μας; Συνήθως αναμένουμε από τη «διεθνή κοινότητα» να κάνει αυτό ή εκείνο-αλλά «διεθνής κοινότητα» που προσφέρει τις λύσεις υπάρχει μόνο στη φαντασία μας. Αναβαθμίζουμε τη σημασία ενός ψηφίσματος, κατασκευάζουμε εικονικούς φίλους για να μην δούμε την αυτονόητη αλήθεια: ότι μόνος σου έχεις την ευθύνη να δεις όλα όσα γίνονται γύρω σου, μόνος σου να ζυγίσεις τα δεδομένα και να επιδιώκεις λύσεις που να καλύπτουν, το μέγιστο δυνατό, υπό τις

περιστάσεις, όφελος για σένα. Κανένας δεν θα υποκαταστήσει τις δικές σου ευθύνες να σχεδιάσεις πώς θα βγεις από τον φαύλο κύκλο της κατοχής και της αστάθειας. Η ΕΕ μπορεί, μόνο αν εσύ αποδείξεις ότι θέλεις (και μπορείς) να παίξεις με τους κανόνες του ευρωπαϊκού παιχνιδιού.

22. Άτυπη, άνω κάτω! 09/05/2021

Τι ακριβώς έγινε στην άτυπη συνάντηση για το κυπριακό στη Γενεύη; Ο ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες έχει τη δική του βαρύνουσα ερμηνεία: « Δεν ήταν μια εύκολη συνάντηση. Η αλήθεια είναι ότι στο τέλος των προσπαθειών μας δεν έχουμε ακόμη βρει αρκετό κοινό έδαφος. Αλλά δεν τα παρατώ, η ατζέντα μου είναι πολύ απλή, αφορά αυστηρώς το να αγωνιστώ για την ασφάλεια και την ευημερία των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων που αξίζουν να ζουν σε ειρήνη και ευημερία μαζί» (29/4).

Ο Ν. Αναστασιάδης στις δικές του δηλώσεις ζήτησε «να δοθεί η ευκαιρία επανάληψης ενός ουσιαστικού διαλόγου, με στόχο πάντα την εξεύρεση λύσης στα

πλαίσια, όπως καθορίζονται από τις αποφάσεις των ΗΕ, τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας».

Ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας Μ. Τσαβούσογλου δήλωσε ότι «μια νέα διαδικασία δεν θα πρέπει να είναι μεταξύ δύο κοινοτήτων αλλά δύο κρατών ώστε το καθεστώς των τουρκοκυπρίων να μην είναι αβέβαιο».

Ο τ/κ ηγέτης Ε. Τατάρ είπε πως «θα παρακαθίσουμε σε συνομιλίες εάν η κυριαρχία μας γίνει αποδεκτή. Έχουμε το ίδιο καθεστώς με τους Ε/κ διεθνώς και αυτό το θέλουμε εγγράφως για να προχωρήσει σε μια επίσημη διαπραγμάτευση».

Την επομένη του ναυαγίου ο Τ. Ερτογάν έθεσε τα πράγματα αλλιώς: «εγώ δεν εμπιστεύομαι τη νότια Κύπρο, δεν τους πιστεύω, ποτέ δεν συμπεριφέρθηκαν ειλικρινά, δεν μίλησαν σωστά. Και στη σύνοδο στο Μπούργκενστοκ είχαν πει ψέματα, είχαν εξαπατήσει και δεν σεβάστηκαν ούτε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Όταν συμπεριφερθούν ειλικρινώς θα δουν και από εμάς ειλικρίνεια. Αλλά ενόσω δεν συμπεριφέρονται ειλικρινά δεν είναι δυνατόν να υπάρξει συμφωνία με αυτούς». Σε μια αβέβαιη κατάσταση, η δική μου ερμηνεία των πραγμάτων:

Από τον Κραν Μοντάνα και εξής το δίδυμο Αναστασιάδης -Χριστοδουλίδης πέταξε το Πλαίσιο Γκουτέρες στα αζήτητα, έδωσε πλήρη υποστήριξη στις «τριμερείς» συναντήσεις, ενώ στο ευρωπαϊκό γήπεδο έπαιξε «μονότερμα» κυρώσεις. Στόχος και των δύο επιλογών ήταν να στριμωχθεί η Τουρκία και να εμφανίζεται στην κοινή γνώμη η εικόνα πως «θωρακιζόμαστε» εν γένει. Χαρακτηριστική η δήλωση Χριστοδουλίδη πως «έχουμε θωρακίσει νομικά και πολιτικά τα θαλάσσια όριά μας μέσα από τις συμφωνίες και τις συμμαχίες με τις χώρες της περιοχής»- 19/1/2020. Στόχος του «διδύμου» ήταν να βάζει εμπόδια στις ογκώδεις σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας και με αυτό τον τρόπο να προκαλείται ζημιά στη μελλοντική εξέλιξή τους.

Ουσιαστικά ο Μ. Τσαβούσογλου μπλόκαρε τις συνομιλίες για το κυπριακό, μίλησε για «δύο κράτη» λέγοντας στον Ευρωπαίο υπεξ Ζ. Μπορέλ πως «εφόσον θέλετε να παίζετε με την Κύπρο και να βάζετε συνεχώς εμπόδια στις σχέσεις μας με την ΕΕ, ακινητοποιώ τις διαδικασίες του ΟΗΕ στο κυπριακό. Έτσι έχουμε δύο αδιέξοδα σε συσκευασία μιας. Τώρα ας μετρήσουμε ο καθένας τα κέρδη και τις ζημιές του»!

Με αυτό τον τρόπο ο Τσαβούσογλου επιχειρεί να βάλει την τριγωνική σχέση Κύπρος-Τουρκία-ΕΕ πάνω σε άλλη βάση. Είπε δημόσια στις 6/5 πως «θεωρούμε ότι υπάρχει τεράστιο δυναμικό στις σχέσεις Τουρκίας-ΕΕ, σε τομείς όπως η ασφάλεια, η άμυνα και οι προσπάθειες για περιφερειακή σταθερότητα έως την εκπαίδευση, την επιστήμη και τον πολιτισμό. Είναι λυπηρό, ωστόσο, ότι οι σχέσεις τίθενται σε ομηρία από τις παράλογες και μαξιμαλιστικές απαιτήσεις των Ελλήνων και των Ελληνοκυπρίων. Αυτό θέτει σε κίνδυνο το τεράστιο δυναμικό μας για συνεργασία».

Η «θετική ατζέντα» ανάμεσα σε ΕΕ και Τουρκία παραμένει στις αρχικές διακηρύξεις της. Η Άγκυρα θεωρεί ότι στο κυπριακό η ίδια έκανε κινήσεις προς τη συνολική επίλυση με τη θετική στάση της στο σχέδιο λύσης του ΟΗΕ το 2004 και στη Σύνοδο στο Κραν Μοντάνα το 2017. Έτσι, η Άγκυρα επιχειρεί μέσω κυπριακού να τερματίσει αυτό που η ίδια θεωρεί «μονομερή» στάση της ΕΕ στα ζητήματα της Α. Μεσογείου χρησιμοποιώντας τη διαδικασία του ΟΗΕ για να επιτύχει την «ανασυγκρότηση» της ευρωτουρκικής σχέσης.

Είναι ηλίου φαεινότερον ότι η τουρκική διπλωματία σε αυτό το σχεδιασμό της λαμβάνει υπόψη και την πλήρη

ανυποληψία στην οποία έχει περιέλθει στις Βρυξέλλες ο Ν. Αναστασιάδης με την υπόθεση ευρωπαϊκά «χρυσά διαβατήρια»- διαδικασία επί παραβάσει της Επιτροπής κατά της Κύπρου- 19/10/2020.

Η τουρκική διπλωματία συνεχίζει να κάνει ανοίγματα στο ανατολικό πεδίο με στόχο να κλείσει τρύπες από προηγούμενες συνθήκες ή και να διορθώσει δικά της λάθη. Αντιπροσωπεία υπό τον Υφυπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας Sedat Onal διεξήγαγε διερευνητικές συνομιλίες στις 5 και 6 Μαΐου στο Κάιρο με τον Αιγύπτιο συνάδελφο του Hamdi Sanad Loza. Στις 11 Μαΐου ο Μ. Τσαβούσογλου επισκέπτεται το Ριάντ, ενώ ο Τ. Ερτογάν μίλησε ήδη με το βασιλιά της Σ. Αραβίας Σαλμάν. Κάθε ανατολικό άνοιγμα της Άγκυρας, της υπενθυμίζει πως η «άγκυρα» της διεθνούς της εμβέλειας εδρεύει στις Βρυξέλλες και χωρίς αυτήν οι διπλωματικές της πρωτοβουλίες δεν έχουν «επιπρόσθετη αξία». Η «επιστροφή» στις Βρυξέλλες παραμένει προβληματική και παρά τις αναφορές σε «θετική ατζέντα», το τρένο δεν επανεκκινεί γιατί πάνω στις ράγιες του κινείται εξ αντιθέτου κατευθύνσεως το κυπριακό. Η «ζαριά» της τουρκικής διπλωματίας στη Γενεύη είναι «ευανάγνωστη»: κυπριακό, ευρωτουρκικά και ελληνοτουρκικά μέσα από τη διαφορετικότητά τους,

επηρεάζουν το ένα το άλλο, δείχνουν όμως πως μόνο με ταυτόχρονες, παράλληλες και διαφορετικές κινήσεις μπορεί να αλλάξει η φορά των πραγμάτων.

23. Λωζάνη, Χάγη, Γενεύη...25/04/2021

Η πρόσφατη κόντρα Τσαβούσογλου-Δένδια έφερε στην επικαιρότητα όλο το πλέγμα των διαφορετικών προσεγγίσεων ανάμεσα στην Αθήνα και την Άγκυρα. Σύμφωνα με την ελληνική κυβέρνηση «διεθνώς προβάλλουμε τις θέσεις μας, που βασίζονται στις Ευρωπαϊκές αξίες και στο διεθνές δίκαιο». Ποιος όμως αποφάσισε ότι οι ελληνικές θέσεις είναι εξ' ορισμού ταυτόσημες με το διεθνές δίκαιο; Επιχειρώ μια πυκνή σύνοψη, η οποία δείχνει πως τα πράγματα είναι πολύ πιο σύνθετα: σε μη οριοθετημένες θαλάσσιες ζώνες αποφεύγεται η υποθαλάσσια έρευνα. Συνεπώς η Άγκυρα έπραξε λάθος στέλλοντας το «Ουρούτς Ρέις» για έρευνες. Ήταν σε ελληνική υφαλοκρηπίδα; Προφανώς όχι! Θαλάσσια δικαιοδοσία προκύπτει μόνο με οριοθέτηση μετά από διμερή συμφωνία ή με μεσολάβηση του Διεθνούς Δικαστηρίου στη Χάγη.

Χωρικά ύδατα. Ρεπορτάζ Β. Νέδος: «Η Ελλάδα τασσόταν υπέρ μιας κλιμακωτής επέκτασης (6, 8, 9 και 12), ώστε να μην εμποδίζεται η διεθνής ναυσιπλοΐα, ενώ η τουρκική πλευρά είχε μια διαφορετική ερμηνεία, καθώς εξέφραζε ενστάσεις για την κλιμακωτή επέκταση, τασσόμενη αλλού υπέρ των 6 και αλλού υπέρ των 12 ν.μ. Σε περίπτωση συμφωνίας, αναλόγως θα προσαρμοζόταν και ο εναέριος χώρος (ως γνωστόν η Ελλάδα έχει παντού εναέριο χώρο 10 ν.μ.). Παρά τις διαφορές που υπήρχαν, το 2003 είχε διαμορφωθεί μια εικόνα πιθανής συμφωνίας, ώστε να κλείσει για τα χωρικά ύδατα, αλλά και να γίνει από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης», Πηγή: «Το χρονικό της αθόρυβης διπλωματίας για το Αιγαίο. Οι συζητήσεις με την Άγκυρα από το 2002». «Καθημερινή», 16 Ιουνίου 2019.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης, άρθρο 13 «καμμία ναυτική βάση και κανένα οχυρό δεν θα εγκαθιδρυθεί στα νησιά Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο και Ικαρία. Ελληνικά πολεμικά δεν θα πετούν πάνω από τις ακτές της Ανατολίας. Αντίστοιχα η τουρκική κυβέρνηση θα απαγορεύσει σε στρατιωτικά της αεροσκάφη να πετούν πάνω από τα προαναφερθέντα νησιά». (Πηγή «Ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους. Κυριώτερες συμφωνίες και

συμβάσεις» σελ. 130-έκδοση ελληνικού υπεξ, τμήμα ιστορικών αρχείων» εκδόσεις, Καστανιώτης, 1999).

Η Ελλάδα, μετά την εισβολή στην Κύπρο, ορθά πράττοντας, στρατικοποίησε τα νησιά, επικαλούμενη το υπέρτερο δικαίωμα στην άμυνα. Σήμερα, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ως ένα απομονωμένο ζήτημα, αλλά μόνο μετά από προηγούμενη επίλυση στα μείζονος σημασίας κεφάλαια.

Η Συνθήκη της Λωζάνης αναφέρεται σε «μουσουλμανική μειονότητα» στη Δ. Θράκη. Η μειονότητα αυτή συντίθεται από τούρκους, πομάκους και ρομά. Όλοι έχουν το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό. Το ΕΔΑΔ έχει καταδικάσει την Ελλάδα για τον τρόπο που χειρίζεται πτυχές του ζητήματος. Η Λωζάνη δεν αλλάζει, αλλά τις σύγχρονες λύσεις τις οριοθετούν οι «γραμμές» που διαμορφώνει το ΕΔΑΔ, συν η δυνατότητα εκλογής μουφτή από τους ίδιους και όχι με επιλογή απο το ελληνικό υπεξ. Η Ελλάδα είναι μέλος της ΕΕ από το 1981 και αυτό το δεδομένο μπορούσε να ενισχύσει την γενικότερη αντίληψή της για τα μειονοτικά δικαιώματα και το κράτος δικαίου.

Μια είναι η διαφορά στο Αιγαίο, όπως λέει ο Δένδιας ή μήπως δεν διάβασε καλά τις δηλώσεις που ο ίδιος έκανε

μπροστά στον Τσαβούσογλου; Διάβασε σημεία από μια κανονική λίστα! Για να οριοθετήσεις την υφαλοκρηπίδα, πρώτα οριοθετείς τα χωρικά ύδατα για να γνωρίζεις από πού ξεκινά η έκτασή της. Λύσεις υπάρχουν, αν, βέβαια, το επιδιώκεις και αν δεν λες «θέλω Χάγη» αλλά πράττεις οτιδήποτε είναι δυνατό να την σαμποτάρει. Η κατεύθυνση του 2003 παραμένει σημαντική – «παρά τις διαφορές που υπήρχαν, το 2003 είχε διαμορφωθεί μια εικόνα πιθανής συμφωνίας...για να γίνει από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης».

Οι σχέσεις Ελλάδα-Τουρκίας συχνά διέρχονται μέσα από τις εξελίξεις στο κυπριακό ή τις μη εξελίξεις του.

Τελευταίο παράδειγμα η ουσιαστικά μη συμμετοχή της ΕΕ στην άτυπη διάσκεψη για την Κύπρο στις 27 Απριλίου. Την ΕΕ θα εκπροσωπήσει η Angelina Eichhorst, διευθύντρια στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) αλλά δεν θα είναι μέρος της άτυπης, ούτε θα λάβει μέρος στην εναρκτήρια δεξίωση, ούτε στο δείπνο! Σημειώνω ότι στη Σύνοδο για την Κύπρο στη Γενεύη (1/2017) ήταν παρών ο ίδιος ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ (ανακοίνωσε 3δισ στήριξη της λύσης), ενώ στο Κραν Μοντάνα ο αντιπρόεδρος Τίμμερμανς και η υπεξ Μογκερίνι (6/17). Προφανώς σήμερα η Τουρκία αρνείται τη συμμετοχή της ΕΕ στην

άτυπη, θεωρώντας τη γενικότερη στάση της ως «μονομερή». Συμμετοχή δεν σημαίνει να είναι η ΕΕ «θεατής» ή «τιμωρός», αλλά πρωταγωνιστής σε ένα πολυδιάστατο project ειρήνης. Συμμετοχή της ΕΕ σημαίνει πρόοδο στο κυπριακό με ταυτόχρονη πρόοδο στις ευρωτουρκικές και ελληνοτουρκικές σχέσεις. Χωρίς αυτή τη «τριπλή» διασύνδεση τα πράγματα δεν πάνε πουθενά. Ευρωπαϊκές πολιτικές που έχουν αποτέλεσμα συνιστούν οι πολιτικές που προωθούν αμοιβαία συμφέροντα, παρέχουν κίνητρα και οφέλη, μέσα από την άσκηση της διπλωματίας των διασυνδέσεων. Ευρωπαϊκές πολιτικές που δεν έχουν αποτέλεσμα συνιστούν οι πολιτικές που θέλουν «κυρώσεις» και κυνηγούν το blame game για να γράψουν πρωτοσέλιδα στον εγχώριο τύπο. Με τη μη συμμετοχή της ΕΕ στην άτυπη, έχουμε ένα ακόμα αρνητικό αποτέλεσμα της άσκησης της στρεβλής διπλωματίας. Σε όλα αυτά, αντιπαρατίθεται η σκέψη του Γιάννου Κρανιδιώτη. Σε ομιλία του στην Ειδική Σύνοδο της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ για την εξωτερική πολιτική στις 20 Σεπτεμβρίου 1997 ανέλυσε τις πολιτικές που αλλάζουν τα δεδομένα: «Οι στρατηγικοί στόχοι δεν προωθούνται με ρητορική, βερμπαλισμούς και αφορισμούς. Η εσωστρέφεια, η αυτάρεσκη περιχαράκωση οδηγούν σε απομονωτισμό.

Απαιτείται συνεχής παρακολούθηση, αντιμετώπιση των θεμάτων, πρωτοβουλίες και πρόγραμμα».

24. Με αριθμούς στην ηχώ του εαυτού μας!

04/04/2021

Ιστορία, ανακατατάξεις, ανατροπές. Μπορείς να λάβεις σοβαρές αποφάσεις αν έχεις κατανόησει/ερμηνεύσει ορθολογικά τον περιβάλλοντα κόσμο. Να είσαι σε θέση να διαβάζεις διεκδικήσεις, δυσκολίες, συμμαχίες αντιθέσεις, συμφέροντα, όρια. Αποτυγχάνουμε γιατί, κατά κανόνα, ακούμε μόνο την ηχώ του εαυτού μας. Έτσι, δεν μπορούμε να διαβάσουμε με ρεαλισμό τα δεδομένα και τις ισορροπίες γύρω μας. Μερικά παραδείγματα από την πολιτική επικαιρότητα της τρέχουσας εβδομάδας:

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος θεώρησε ως «ισοζυγισμένο» το κοινό κείμενο των «27» της ΕΕ στις 25/3 και δήλωσε πως «αντανακλά σε όσα θέλαμε». Τι ακριβώς «θέλαμε»; Ποιος ήταν ο πήχυς για να δούμε αν πράγματι «αντανακλά σε όσα θέλαμε»; Θυμίζω ότι ο Ν. Αναστασιάδης έθεσε πολύ ψηλότερα τον πήχυ λέγοντας

ότι «αυτό που θα επιδιώξουμε είναι να διασωθεί η αξιοπιστία και η αξιοπρέπεια τόσο της Ευρώπης όσο και των Ευρωπαίων πολιτών της Κύπρου» (29/9/20). Ο «Υπεξ των κυρώσεων» Ν. Χριστοδουλίδης συμπλήρωσε στις 3/1/2021 ότι «είναι ξεκάθαρο, ότι (οι κυρώσεις) διασφαλίζουν τα συμφέροντα της ΚΔ και ενισχύουν την διαπραγματευτική της ισχύ στο τραπέζι των συνομιλιών για επίλυση του Κυπριακού» («ο Φιλελεύθερος», 3/1/2021).

Ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Κύπρου στον ΟΗΕ Πρέσβης Α. Χατζηχρυσάνθου κατήγγειλε με επιστολή του προς τον ΓΓ των ΗΕ «τις παραβιάσεις του εναέριου και θαλάσσιου χώρου της ΚΔ που σημειώθηκαν από την Τουρκία τον περασμένο Ιανουάριο. Η επιστολή με ημ. 17 Μαρτίου, κυκλοφόρησε ως επίσημο έγγραφο της ΓΣ του ΣΑ στις 30/3». Έγινε η σχετική καταγγελία για πολλοστή φορά. Ποιο αποτέλεσμα είχε; Μαθαίνουμε μόνο τι είπαμε εμείς στον εαυτό μας, όχι εάν και τι είπαν οι άλλοι!

Ο πρόεδρος του ΔΗΚΟ Ν. Παπαδόπουλος συναντήθηκε με τον Βρετανό ύπατο αρμοστή Σ. Λίλι στον οποίο επισήμανε ότι «ο ΓΓ του ΟΗΕ δεν πρέπει να επιτρέψει σε καμία πλευρά να θέσει στο τραπέζι προτάσεις που αλλάζουν τη βάση των συνομιλιών». Έγινε η

επισήμανση. Μπορούμε να μετρήσουμε τι αποτέλεσμα είχε;

Ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ Α. Νεοφύτου συναντήθηκε με τον ύπατο αρμοστή της Αυστραλίας Σ. Μπίβερ. Σύμφωνα με τον γραφείο τύπου του ΔΗΣΥ «και η Αυστραλία, στηρίζει τις προσπάθειες με στόχο την απελευθέρωση και επανένωση της χώρας μας». Μάλλον δεν τα λει καλά η ανακοίνωση. Έτσι τα είπε ο Αυστραλός; Με στόχο την «απελευθέρωση»; Αν ήθελε να το πει έτσι, γιατί δεν το είπε ο ίδιος;

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος έκρινε σκόπιμο να δηλώσει πως «αν η ΕΕ είναι παρούσα (στην άτυπη), μπορεί να διασφαλιστεί ότι η λύση μπορεί να είναι εναρμονισμένη με το ευρωπαϊκό κεκτημένο». Ο ΚΕ αποκρύβει το γεγονός ότι η ΕΕ ήταν παρούσα και στις διαδικασίες επίλυσης του 2004 (Φερχόιγκεν), στις διαβουλεύσεις του 2017 (Γιούνκερ) και στην τελική φάση στο Κραν Μοντάνα (2017) με Τίμμερμανς και Μογκερίνι. Διασφάλισαμε μόνο την συνέχεια της πολιτικής της εποχής των αδεσμεύτων με άλλα μέσα!

Ο τ/κ ηγέτης Ερσίν Τατάρ σε συνάντησή του στις 26/3 με το ΔΣ του «συλλόγου αλληλεγγύης ηρώων Μόρφου» κάλεσε «τον λαό της Μόρφου να μην ανησυχεί καθόλου.

Δεν τίθεται θέμα να έρθει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων θέμα Μόρφου». (ΚΥΠΕ, 27/3).

Η Μόρφου επέστρεψε υπό ε/κ διοίκηση στο «Χάρτη Ακιντζί» (2016) και σε όλους τους προηγούμενους Χάρτες. Το πακέτο της επίλυσης του 2017 ήταν ισορροπημένο και βιώσιμο: αποχώρηση τουρκικού στρατού/τερματισμός επεμβατικών δικαιωμάτων/έδαφος για τους ε/κ, έναντι πολιτικής ισότητας σε προσδιορισμένα σημεία για τους τ/κ, εκ περιτροπής προεδρία με στάθμιση της ψήφου στο 20% για όλους τους Κυπρίους. Στις 27/02/2020 (οκτώ μήνες πριν την εκλογή του) ο Ε. Τατάρ εξήγησε τους στόχους του: «Η βάση της λύσης θα είναι η πολιτική ισότητα με δύο κυρίαρχα κράτη που θα υπάρχουν δίπλα-δίπλα. Δεν θα συνεχίσουμε από το σημείο που έμειναν στο Βερολίνο. Πιστεύω ειλικρινά ότι το κείμενο Γκουτέρες μάς αναγκάζει να χάσουμε πολλά. Η άρση του μονομερούς δικαιώματος επέμβασης στις εγγυήσεις της Τουρκίας είναι ένα πλήγμα στο πνεύμα των εγγυήσεων και δεν μπορεί ποτέ να γίνει αποδεκτό εκ μέρους μας», ΚΥΠΕ, 27/02/20. Κανένας ε/κ πολιτικός δεν μπορεί να πει «δεν ήξερα» τι ήταν ο Τατάρ- ενημέρωνε δημόσια όλους αλλά, όπως φαίνεται, σε ώτα μη ακουόντων.

Γιατί, παρά την συνεχή κατολίσθηση, η ε/κ ηγεσία συνεχίζει να αποτυγχάνει;

Πρώτο, γιατί αγνοεί το δάσος (λύσεις) και παίζει για το δέντρο (καταγγελίες)

Δεύτερο, γιατί αγνεί τα συμφέροντα και τις ικανότητες των άλλων

Τρίτο, γιατί χαρακτηρίζει αρνητικά κάθε έναν που δεν προσέχει τη ρητορεία μας.

Τέταρτο, γιατί ζητά ρυθμίσεις που αφήνουν αδιάφορους τους υπόλοιπους

Πέμπτο, γιατί η κοινή γνώμη συχνά διαμορφώνει απόψεις που προκύπτουν από μονοδιάστατη ή στρεβλή ενημέρωση.

Έτσι εμφανίζει αδυναμία να προβλέψει τα στοιχειώδη, συνεπώς και στην αδυναμία να επηρεάσει τις εξελίξεις. Η στασιμότητα κυριαρχεί και ο τόπος βαδίζει σκαλί σκαλί στην περιθωριοποίηση. Η εκλεγμένη ηγεσία, οι υπεύθυνοι να λάβουν αποφάσεις εφευρίσκουν διάφορες προφάσεις για να δικαιολογήσουν την αδυναμία τους να καθοδηγήσουν τις εξελίξεις. Κάθε αποτυχία δικαιολογείται: ευθύνονται οι ξένοι που δεν καταλαβαίνουν το δίκαιό μας! Στη δημοσκόπηση του ΡΙΚ

(25/3) μόνο το 40% αποτιμά ως θετικό το ρόλο της ΕΕ στις διαπραγματεύσεις για το κυπριακό, ενώ για τον ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες το 44% έχει «θετική γνώμη» και το 42% «αρνητική γνώμη»! Έτσι μάθαμε ποιοι έχουν τις ευθύνες για τα αδιέξοδα. Πάντα εφευρίσκονται κάποιοι για να τους φορτώνουμε τις ευθύνες της δικής μας μικροπολιτικής!

25. Είναι ο χρόνος φίλος μας;

28/03/2021

Οι έννοιες αλλάζουν σημασία. Το ιστορικό περιβάλλον διαμορφώνει τα περιεχόμενα και καθορίζει τα ειδικά χαρακτηριστικά τους. Ζούμε σε μια διαφορετική εποχή με άλλες αξίες και προτεραιότητες. Για παράδειγμα, η προσπάθεια για την επίλυση του κυπριακού και η επανένωση της νήσου πάνω στην εφικτή, ομοσπονδιακή βάση της δδο, συνιστά μian κορυφαία πράξη ευθύνης απέναντι στο παρόν και το μέλλον των κυπρίων.

Για παράδειγμα, τα ευρωπαϊκά έθνη παραχωρούν εξουσίες οργανώνοντας μια υπερεθνική κοινότητα

βασισμένη στην ελεύθερη συμμετοχή- ΕΕ. Αυτή η εποχή δείχνει τις νέες ευθύνες για τους λαούς, τις ηγεσίες, τους πολίτες στην εποχή των ανοικτών συνόρων. Να δώσουμε περιεχόμενα στις έννοιες της ειρήνης, της συνεργασίας, της προόδου της Κύπρου μέσα σε συνθήκες σταθερότητας. Ενταχθήκαμε στην ΕΕ για να δυναμώσουμε τα περιθώρια της νήσου για να αλλάξει τις σημερινές σκληρές πραγματικότητες. Αντί αυτού, η Λευκωσία έχει μετατρέψει τα Συμβούλια σε κάτι από προσφυγή στο ΣΑ, ή σε απειλή προσφυγής στη ΓΣ του ΟΗΕ, μια πρακτική στην οποία είναι εκπαιδευμένη η διπλωματική τάξη των Κυπρίων.

Ποια είναι η ουσία της συνεχούς αντιπαλότητας της Λευκωσίας με τους θεσμούς της ΕΕ; Εκείνοι θέλουν «εποπτεία» και «θετική ατζέντα» με την Τουρκία για να συμβάλουν στην επίλυση των προβλημάτων, ενώ η Λευκωσία χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς της ΕΕ για να μην επιλυθούν! Οι άλλοι εταίροι το έχουν κατανοήσει εδώ και καιρό, γι' αυτό και στο Συμβούλιο η γραμμή Αναστασιάδη έχει στήριξη μόνο από τον Κ. Μητσοτάκη και περιστασιακά από την Αυστρία-για άλλους λόγους!

Ο τέως πρόεδρος της Επιτροπής Γιούνκερ δήλωσε στο Euronews στις 30/1/2021 πως «πήγα στην Κύπρο, μίλησα με τον Ερντογάν. Ο Ερντογάν ήταν λίγο πολύ έτοιμος να κάνει ένα βήμα». Στο ερώτημα ποιος ευθύνεται γι' αυτήν την αποτυχία, απάντησε: «Και οι δύο. Η έλλειψη θάρρους. Και των δύο» -εννοεί τους δύο κύπριους ηγέτες.

Ο Ύπατος Εκπρόσωπος της ΕΕ για την εξωτερική πολιτική Ζοζέπ Μπορέλ γράφει στο βιβλίο του με τον τίτλο «Η εξωτερική πολιτική της ΕΕ τις μέρες του COVID19», πως «οι διερευνητικές συνομιλίες Ελλάδας – Τουρκίας και οι διαπραγματεύσεις για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος «πρέπει να καταλήξουν σε ένα ικανοποιητικό συμπέρασμα και δεν μπορούν να συνεχίσουν ατέλειωτα», καθώς «ο χρόνος δεν είναι φίλος μας σε αυτήν την περίπτωση» (20/3).

Πράγματι. Δεν είναι φίλος μας. Όλα τα στοιχεία του παζλ ενώθηκαν στο Κραν Μοντάνα-«φτάσαμε στα παρά πέντε της λύσης» είπε ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης και στο «στο παρά τρίχα της λύσης» ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης. Τώρα, μετά από τέσσερα χρόνια, αναζητούμε έδαφος, εάν και εφόσον βρεθεί, στην «άτυπη»!

Γιατί δεν προχώρησαν τα πράγματα; Πίσω από τη στασιμότητα ήταν η ενασχόληση με το «μαύρο χρυσό» της νήσου. Σύμφωνα με ανακοίνωση της Ερευνητικής Επιτροπής για τις πολιτογραφήσεις «ο συνολικός αριθμός των κατ' εξαίρεση πολιτογραφηθέντων αλλοδαπών επενδυτών και επιχειρηματιών, συμπεριλαμβανομένων και των συγγενών τους για την περίοδο 2007 μέχρι 17/8/20 ανέρχεται στους 6.744» («ο Φιλελεύθερος» 25/11/20). Στην περίοδο της προεδρίας Αναστασιάδης δόθηκαν συνολικά «6.324 διαβατήρια» (διαδικτυακός «Διάλογος, 25/11/20). Εκκρεμεί η αρίθμηση της πολύ δραστήριας σε αιτήσεις περιόδου από 17/8 μέχρι 31/10/20.

«Ο χρόνος δεν είναι φίλος μας», επειδή η ε/κ ηγεσία άλλαξε προτεραιότητες. Η ΕΕ στο Συμβούλιο της 25ης Μαρτίου σημείωσε πως «προσβλέπουμε στην επανάληψη των διαπραγματεύσεων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συμμετάσχει ως παρατηρητής και θα διαδραματίσει ενεργό ρόλο στη στήριξη των διαπραγματεύσεων, μεταξύ άλλων διορίζοντας έναν εκπρόσωπο στην αποστολή καλής υπηρεσίας των Ηνωμένων Εθνών»»

Τι κάνει η Λευκωσία για να υλοποιήσει τα πιο πάνω ενόψει της «άτυπης» για το κυπριακό ένα μήνα μετά; Κάνει μόνο δηλώσεις ότι θέλει ξανά συνομιλίες και ότι θέλει συμμετοχή της ΕΕ σε αυτές! Καμμιά επεξεργασία κινήσεων, καμιά επαφή με αυτούς που επηρεάζουν αποφασιστικά τους σημαντικότερους ηγέτες, κανένα πλάνο που θα βάραινε τη συμμετοχή της ΕΕ στη διαδικασία (λ.χ. ασφάλεια, οικονομία, τεχνογνωσία). Η Λευκωσία θέλει συμμετοχή της ΕΕ χωρίς να ετοιμάζει το έδαφος με πρωτοβουλίες συμβατές με την ευρωπαϊκή πρακτική. Εσχάτως η Λευκωσία έχει αναβαθμίσει το αίτημά της και σχεδόν κάθε μέρα «θέλει την ΕΕ στο κυπριακό», προφανώς επειδή γνωρίζει πως δεν την θέλει ο Ε. Τατάρ! Επιπρόσθετα, οι δύο πιο στενοί συνεργάτες Αναστασιάδη (Ν. Χριστοδουλίδης, Α. Μαυρογιαννης) έχοντας μηδενική αντίληψη για τη ζημιά που έχουν κάνει στη διαπραγματευτική διαδικασία, (εκ)τρέφουν και προεδρικές φιλοδοξίες για το 2023 και τις διακινούν εδώ και εκεί!

Γράφονται διάφορα για την άτυπη πενταμερή. «Άτυπη» σημαίνει ένα σύνολο από πολιτικές που εφαρμόζεις αν επιδιώκεις λύση (λ.χ. επεξήγηση των πλεονεκτημάτων, κλίμα στην κοινή γνώμη, επαφές με σημαντικές

πρωτεύουσες), ή που εφαρμόζεις αν επιδιώκεις συντήρηση της στασιμότητας ή «δύο κράτη» δίπλα δίπλα (καθοδηγούμενη ενημέρωση, μηδέν πρωτοβουλίες, μόνο «θέλω συνομιλίες» και ανηλεές blame game)!

Η στρατηγική της περιχαράκωσης και της στασιμότητας ήδη έχει οδηγήσει την Κύπρο στην περιθωριοποίηση. Ο παράξενος εταίρος που εντάχθηκε στην ΕΕ με τεχνάσματα, συνεχίζει να θεωρεί ότι όλο το ευρωσύστημα οφείλει να υπακούσει στη «διπλή» γλώσσα Αναστασιάδη. Ο Μάριο Ντράγκι «αφιέρωσε» μια φράση του σε όλους τους Κυπρίους: «Εάν δεν κινηθούμε, θα είμαστε μόνοι στη ψευδαίσθηση εκείνου που είμαστε, στη λήθη αυτού που είμαστε και στην άρνηση του τι θα μπορούσαμε να είμαστε».

26. Με συρματοπλεγμα στην «κυριαρχική ισότητα»!

14/03/2021

Πώς αντιμετωπίζεται το μεταναστευτικό ζήτημα; Ο ΥΠΕΣ Ν. Νουρής λέει πως για «αποτροπή των

μεταναστευτικών ροών» (10/3), τοποθετήθηκε συρματοπλέγμα στη «νεκρή ζώνη». Ο φράκτης μπήκε στην περιοχή Αστρομερίτη με στόχο να φτάσει τα 11 χιλιόμετρα- από τον Αστρομερίτη μέχρι το αεροδρόμιο Λευκωσίας, μεταλλικοί πάσσαλοι ανά 10 μέτρα. Την επομένη ημέρα, πηγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μιλώντας στην εφ/δα «Πολίτης», χαρακτήρισε την ενέργεια «βεβιασμένη και πολιτικώς ακατανόητη» και πως «οι Βρυξέλλες δεν έτυχαν επίσημης ενημέρωσης για την πρόθεση της Λευκωσίας». Το ΥΠΕΣ απάντησε πως «δεν προκύπτει υποχρέωση της Κυπριακή Κυβέρνησης να ενημερώσει γραπτώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή». Την ίδια ημέρα ο Αλέμ Σιντίκ, εκπρόσωπος της Ειρηνευτικής Δύναμης του ΟΗΕ στη νήσο, δήλωσε στο δημοσιογράφο Κ. Πιερίδη πως «είμαστε σε επαφή με τις αρχές για να εξηγήσουμε και να παραθέσουμε τις ανησυχίες της αποστολής».

Η εξήγηση που δίνω για την τοποθέτηση του φράκτη στα εξής σημεία:

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από την ημέρα που έκλεισαν τα σημεία διέλευσης από και προς την κατεχόμενη Κύπρο. Με πρωτοβουλία Ν. Αναστασιάδη έκλεισαν τέσσερα. Μετά πήρε τη σκυτάλη ο Ε. Τατάρ ο οποίος επεξέτεινε τα εμπόδια στη διακίνηση τ/κ και ε/κ.

Το κλείσιμο δεν αφορούσε την πανδημία γιατί, αν την αφορούσε, οι δύο ηγέτες (Αναστασιάδης και Ακιντζί) θα διαβουλεύονταν και θα ακολουθούσαν τις συμβουλές των ειδικών. Άλλωστε αυτό συμβούλευε επίμονα ο ΓΓ του ΟΗΕ: αξιοποιήστε την πανδημία, αλλάξτε την ατμόσφαιρα, λύστε ζητήματα συνεργαζόμενοι. Το κλείσιμο ήταν μια πολιτική επιλογή με στόχο την περαιτέρω παρεμπόδιση της επικοινωνίας.

Η Κυβέρνηση την τελευταία 7ετία έλαβε 100 εκ. ευρώ από την ΕΕ για να αντιμετωπίσει το ζήτημα της μετανάστευσης-υποδομές, ακτοφυλακή, εκπαίδευση προσωπικού, εξέταση των αιτήσεων, έγκριση, απόρριψη, επαναπροώθηση όταν υπάρχει συμφωνία με τη χώρα προέλευσης. Στο τελευταίο σημείο σημειώνω ότι ποσοστό λιγότερο του 2% από τους αιτητές που δεν πληρούσαν τα σχετικά κριτήρια για παραμονή, στάλθηκαν πίσω στη χώρα προέλευσής τους. Η πολιτική και οργανωτική ανικανότητα, η πανηγυρική αποτυχία της κυβέρνησης να εφαρμόσει ένα πλήρες ευρωπαϊκό πρόγραμμα, έφερε αυτό που βλέπουμε σήμερα: την εφαρμογή της «μεθόδου Τραμπ» για το μεταναστευτικό ζήτημα!

Λέει ο Υπες Ν. Νουρής πως πίσω από όλα αυτά είναι «σχέδιο της Τουρκίας» για να στέλλει μετανάστες στις

περιοχές που ελέγχει η Κυπριακή κυβέρνηση. Τον ισχυρισμό αυτό, ουδείς διεθνής οργανισμός, ή κάποια οργάνωση με ειδίκευση στο ζήτημα, τον επιβεβαιώνει. Άλλωστε η Τουρκία φιλοξενεί 4εκ μετανάστες και γι' αυτό το λόγο η ΕΕ -μαζί και η κυβέρνηση της Κύπρου- έχουν ψηφίσει όλα τα προγράμματα στήριξής τους.

Μπορεί να χαιρέται ο Ν. Νουρής για την τετελεσμένη τοποθέτηση συρματοπλεγμάτων, αλλά χαιρέται τριπλά ο Ε. Τατάρ. Παραμονές της σύγκλισης της άτυπης πενταμερούς, είναι το καλύτερο δώρο για την «κυριαρχική ισότητα» που προωθεί ο τ/κ ηγέτης. Με τέτοιες ενέργειες εξατμίζεται ακόμα περισσότερο το περιεχόμενο της «άτυπης- καθίσταται ακόμα πιο «τυπική». Ήδη υπάρχει ένα τεράστιο έλλειμμα εμπιστοσύνης στο προοδευτικό τμήμα της τ/κ κοινότητας απέναντι στον Ν. Αναστασιάδη, εξαιτίας της στάσης του στο κυπριακό από το 2017 μέχρι σήμερα. Ο μετριοπαθής τ/κ διαπραγματευτής (επί ηγεσίας Ακιντζί) Οζντιλ Ναμί σημείωσε πως «η απόφαση (Αναστασιάδη) να αφήσει το τραπέζι στο Κραν Μοντανά έχει καταστρέψει την αξιοπιστία του ακόμη και στα μάτια τ/κ σαν εμένα. Επομένως, δεν θα μπορούσα πλέον να πάρω όρκο όταν λέει ότι θέλει να λύσει το Κυπριακό» (εφ/δα «Πολίτης», 14/2/2021)

Η διαχείριση των προβλημάτων που ανακύπτουν από την επιτήρηση της «νεκρής ζώνης», είναι ένα ιδιαίτερα πολύπλοκο ζήτημα. Ο Ν. Αναστασιάδης ενισχύει το «σκληρό σύνορο» μικραίνοντας τη «νεκρή ζώνη»-από το συρματοπλεγμα μέχρι τα σημεία που ελέγχει UNFICYP, έδαφος που αντιστοιχεί στο 3% του συνολικού κυπριακού εδάφους- 180 χλμ. Η ιστορία του κυπριακού δείχνει πως κάθε λάθος κίνηση έχει παρενέργειες και ενδεχομένως η συγκεκριμένη ενέργεια να ανοίξει τον ασκό του Αιόλου (μετά την «άτυπη») για άλλες σκέψεις από τον Τατάρ σε άλλα επίπεδα-κυρίως στα Στροβίλια ή το Βαρώσι.

Ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ Α. Νεοφύτου έκανε μια σημαντική προσπάθεια για να πείσει ότι ο ΔΗΣΥ παραμένει στη γραμμή της ομοσπονδιακής λύσης. Με την κίνησή του αυτή ο Ν. Νουρής έρχεται να αποδείξει ότι ο εθνικολαϊκισμός παραμένει η κυρίαρχη γραμμή στον ΔΗΣΥ, κάτω από τον πραγματικό του ηγέτη, Ν. Αναστασιάδη. Οι αναφορές στην «Ευρώπη» είναι το φύλλο συκής για να κρύψει τον κανονικό αντιευρωπαϊσμό ως δομικό χαρακτηριστικό του.

Η τοποθέτηση των συρματοπλεγμάτων συνιστά εκλογική τράμπα με τους ψηφοφόρους του ΔΗΣΥ που «βλέπουν» με συμπάθεια μια ψήφο διαμαρτυρίας στο ΕΛΑΜ.

Δημοσκοπικά ένας άριθμός της τάξης το 1.5%. σκέφτεται να αποδοκιμάσει πτυχές της πολιτικής Αναστασιάδη με αυτόν τον τρόπο. Με το συρματοπλεγμα πάει το μήνυμα σε αυτούς να γυρίσουν πίσω στον ΔΗΣΥ- ο Ν. Νουρής «μεριμνά» επί του θέματος.

Καθώς η υπόθεση βγήκε από το πουθενά, εύλογα τίθεται το ερώτημα: από ποιον προϋπολογισμό βγήκαν τα χρήματα για τα συρματοπλέγματα; Έγινε κάποια προκήρυξη; Ζητήθηκαν προφορές; Πότε εγκαταστάθηκαν; Ποιοι έκαναν την εγκατάσταση σε μια νύχτα; Την όλη υπόθεση και τα πιο πάνω ερωτήματα, διακωμώδησε με θαυμαστό τρόπο ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος Κ. Κούσιος λέγοντας στο ράδιο «Πολίτης» πως «έχουμε μια κουλτούρα και μια ασφάλεια που πρέπει να προστατέψουμε»!

27. Το ενεργειακό ταγκό σε νέους ρυθμούς

07/03/2021

Η γεωπολιτική στην Ανατολική Μεσόγειο αλλάζει. Με αργούς ρυθμούς, αλλά κινείται. Όλοι οι παίκτες παίρνουν αποφάσεις και επιχειρούν να εντάξουν τα

συμφέροντά τους μέσα από σε μια νέα οπτική. Η παρούσα κατάσταση πραγμάτων ζημιώνει όλους τους παίκτες, είτε παίζουν με τις εντάσεις, είτε προσπαθούν να παραμείνουν στη διπλανή γωνία, επωφελούμενοι της διπλωματίας τους αδράνειας. Σημαντικά ζητήματα δεν αφορούν μονομερώς εθνικές υποθέσεις. Η υπόθεση λ.χ. με την ανεύρεση και αξιοποίηση φυσικού αερίου στις θαλάσσιες ζώνες της Α. Μεσογείου αποτελεί ένα τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ένα άλλο αφορά τις οριοθετήσεις θαλάσσιων ζωνών, μια υπόθεση που απαιτεί συνεννοήσεις σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο ή και τα δύο μαζί με στόχο τις λύσεις που προτείνει το ΔΔ της Χάγης.

Το Ισραήλ και η Αίγυπτος (πηγή, Ρόιτερς, 21/2) με τις υπογραφές των Υπουργών Ενέργειας Στέινιτς και Μόλλα, συμφώνησαν να κατασκευάσουν αγωγό «που να παίρνει το φυσικό αέριο από την (ισραηλινή) θαλάσσια ζώνη του Λεβιάθαν σε τερματικό στην Βόρεια Αίγυπτο για υγροποίηση».

Στις 2/3 οι πρόεδροι Μακρόν και Ερτογάν είχαν βιντεοσυνομιλία με στόχο την επανασυγκόλληση της γαλλοτουρκικής σχέσης-ο δεύτερος δήλωσε πως «η συνεργασία μεταξύ Τουρκίας και Γαλλίας μπορεί να

συνεισφέρει ιδιαίτερα στην ασφάλεια, τη σταθερότητα και στις προσπάθειες ειρήνευσης στον κόσμο».

Ιδιαίτερη σημασία έχει το άνοιγμα της Άγκυρας στο Κάιρο, αφού προηγήθηκε κίνηση καλής θέλησης από τον πρόεδρο Σίσι. Ο Μ. Τσαβούσογλου (πηγή «Χουρριέτ», 3/3) «αφού καλωσόρισε τις ερευνητικές προσπάθειες της Καΐρου «που έχουν δείξει σεβασμό στην τουρκική υφαλοκρηπίδα», σημείωσε ότι «Τουρκία και Αίγυπτος θα μπορούσαν να διαπραγματευτούν την οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών στην Α. Μεσόγειο εφόσον η ροή των πραγμάτων οδηγήσει σε αυτή την εξέλιξη».

Μέσα σε αυτό το πνεύμα των ανακατατάξεων δεν αποτελεί έκπληξη το εμφανώς «ανήσυχο» δημοσίευμα (πηγή, «ο Φιλελεύθερος», 4/3) ότι «η Λευκωσία δεν έτυχε οποιασδήποτε ενημέρωσης από την Αθήνα για συζητήσεις μεταξύ Κυριάκου Μητσοτάκη και Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι για αλλαγή όδευσης του αγωγού της Ανατολικής Μεσογείου». Σύμφωνα με την ίδια πηγή, που συχνά απηχεί τις σκέψεις του προεδρικού, «το θέμα προέκυψε με δημοσίευμα της αθηναϊκής εφημερίδα «Το Βήμα» όπου γινόταν λόγος για σενάριο προκειμένου ο αγωγός EastMed να αλλάξει όδευση και να περάσει από την Αίγυπτο αντί από την Κύπρο, όπως είναι ο προγραμματισμός».

Αυτό τις πιο πάνω ειδήσεις, «παγωμένα» ζητήματα τίθενται πάνω σε άλλη βάση: με τις υπογραφές των Υπουργών Ενέργειας Στέινιτς και Μόλλα Ισραήλ και Αίγυπτος κάνουν θρύψαλα τους ευσεβείς πόθους στη Λευκωσία για τον East Med ή για ενεργειακό ταγκό Λευκωσίας/Τελ-Αβίβ και άλλα θορυβώδη. Κατά σύμπτωση, μια εβδομάδα πριν τη δημοσίευση της είδησης, ο Ν. Αναστασιάδης ήταν στο Ισραήλ, αλλά δεν έγινε γνωστό αν ενημερώθηκε από τον ισραηλινό πρωθυπουργό επί του θέματος. Προφανώς ο Β. Νετανιάχου ζύγισε τα πράγματα (East Med, Αίγυπτος) και αποφάσισε ότι η γρήγορη και πρακτική λύση βρίσκεται στις έτοιμες εγκαταστάσεις που διαθέτει η Αίγυπτος.

Η σχέση Αιγύπτου- Τουρκίας παραμένει εξαιρετικά πολύπλοκη-χωρίς διπλωματικές σχέσεις, εντάσεις εφ' όλης της ύλης-Μόρσι, εκλογή Σίσι, Λιβύη, ελληνολιβυκό σύμφωνο. Το βέβαιον είναι πως το Κάϊρο δεν επιθυμεί να προσθέσει νέα εύφλεκτη ύλη στο διμερές πακέτο- απόδειξη η ιδιαίτερως προσεκτική διαχείριση της συμφωνίας για οριοθέτηση ΑΟΖ με την Ελλάδα σε σχέση με το Καστελλόριζο και τη γύρο ζώνη.

Ιδιαίτερης βαρύτητας παραμένει το ζήτημα στο οποίο κάνει αναφορά η εφ/δα «ο Φιλελεύθερος» για μια νέα συμφωνία ανάμεσα στον Κ. Μητσοτάκη και τον Α. Σίσι. Εφόσον ευσταθεί το δημοσίευμα, δείχνει πως η Αθήνα επιχειρεί μια εντυπωσιακή αποκόλληση από τις αδιέξοδες επιλογές Αναστασιάδη, γεγονός με βαρύτητα. Έως τώρα ο Κ. Μητσοτάκης ακολουθούσε τη «γραμμή East-Med» και συμμετείχε στις άνευ νοήματος καλούμενες τριμερείς, τετραμερείς κλπ. Η διαρροή της είδησης και η εξ αυτής μη αποκρυβόμενη δυσαρέσκεια Αναστασιάδη, δείχνει πως η εικονική πραγματικότητα πάνω στην οποία εξελίσσονταν οι ελλαδοκυπριακές σχέσεις φαίνεται να φτάνει στο τέλος της.

Πίσω από όλες τις τωρινές εξελίξεις κρύβεται ο άγνωστος χ της γεωπολιτικής υπόθεσης «αστάθεια και σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο»: το άλυτο κυπριακό. Παλαιές συμμαχίες καταρρέουν, ή και αδυνατίζουν, νέες διεργασίες οικοδομούνται οι οποίες έχουν τον ίδιο κοινό παρονομαστή- αφήνουν τη Λευκωσία στο περιθώριο. Μια εξέλιξη απολύτως προβλέψιμη καθώς οι περιφερειακοί παίκτες γνωρίζουν ποιος έχει την ευθύνη για το αδιέξοδο στο κυπριακό ή και ποιος οδηγεί τα πράγματα σε αλλεπάλληλα αδιέξοδα με στόχο να τους φέρει σε αντιπαράθεση με

την Τουρκία και εξ' αυτού να συντηρεί την παρούσα κατάσταση πραγμάτων στο νησί. Καμμία χώρα δεν κερδίζει κάτι από αυτό το κλίμα, γι' αυτό και σταδιακά οι άλλες χώρες προσαρμόζουν την εξωτερική τους πολιτική πάνω στις win-win πολιτικές. Καθόλου τυχαίο το γεγονός πως το Ισραήλ έχει υποβαθμίσει την συμμετοχή του στις «τριμερείς», ή πως η Αίγυπτος φροντίζει να αφήνει ανοικτή την πόρτα για το «ένα βήμα» εμπρός στις σχέσεις της με την Τουρκία. Ιδιαίτερα πιο δύσκολο το ζήτημα των σχέσεων Ισραήλ-Τουρκίας. Παρά τις προσπάθειες των διπλωματών, η σχέση αυτή χρειάζεται χρόνο για να αποκτήσει momentum καθώς συναντά επιπρόσθετα «ερωτηματικά» στην κορυφή. Β. Νετανιάχου και Τ. Ερτογάν συμπαθούν τα βήματα σημειωτόν. Η αξιολόγηση της κατάστασης στην Α. Μεσόγειο βεβαιώνει ότι «τα πάντα ρει». Όσοι στη Λευκωσία θεωρούν ότι με zoom meetings θα κρατήσουν τα πράγματα ακίνητα, έχουν σαφείς αποδείξεις ότι ήδη έχασαν. Αν θέλουμε να κράτησουμε τα πράγματα στη σημερινή τους στασιμότητα, δεν θέλουν οι άλλοι, γι' αυτό και κινούνται. Αν υπερεκτιμούμε τις δυνατότητές μας, αν αγνοούμε τα συμφέροντα και τις ικανότητες των άλλων, μένουμε θεατές των εξελίξεων και κερδίζουν μόνο, όλοι οι άλλοι.

28. Άτυπα και «παρά τρίχα»...

28/02/2021

Η άτυπη συνάντησης 5+1 για την Κύπρο ορίστηκε για τις 27-29 Απριλίου στη Γενεύη σύμφωνα με σχετική δήλωση του εκπροσώπου του ΓΓ του ΟΗΕ Σ. Ντουζαρίκ (24/2). Η δήλωση επεξηγεί ότι «ο σκοπός της συνάντησης θα είναι να προσδιοριστεί αν υπάρχει κοινό έδαφος για να διαπραγματευτούν τα μέρη μια διαρκή λύση του κυπριακού προβλήματος, εντός ενός προβλεπτού ορίζοντα».

Ο ΓΓ ήταν παρών σε δύο διασκέψεις για την Κύπρο. Αναπροσαρμόζει την τακτική του. Είναι προφανές ότι ο αναδεικνύει τις ευθύνες που ανήκουν στα μέρη ώστε εκείνα να καθοδηγήσουν τα πράγματα και εντέλει «να προσδιοριστεί αν υπάρχει κοινό έδαφος». Ο ε/κ διαπραγματευτή Α. Μαυρογιάννης, (ΡΙΚ 18/2) δήλωσε πως «βρεθήκαμε μια τρίχα πριν τη λύση του Κυπριακού στο Κραν Μοντανά». Ο ίδιος διαπραγματευτής εξηγεί ότι «η ε/κ πλευρά θέλει να διαφυλάξει την προσέγγιση που είχε υιοθετήσει ο Αντόνιο Γκουτέρες στο Κραν Μοντανά και τα έξι σημεία που πρότεινε ο γ.γ του ΟΗΕ στο

πλαίσιό του». Θέλοντας να διαφυλάξει το πλαίσιο (!) δεν εξηγεί γιατί ο Αναστασιάδης του οποίου είναι διαπραγματευτής απέρριψε την εισήγηση Ακιντζί (2018) να γίνουν «τα έξι σημεία που πρότεινε ο γ.γ του ΟΗΕ στο πλαίσιο του» στρατηγική συμφωνία για τη λύση. Αυτές οι αντιφάσεις, ή και οι ακατανόητες επιλογές, είναι ένας κύριος λόγος που όλοι κρατούν μικρό καλάθι για τα επόμενα βήματα.

Ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ Α. Νεοφύτου (23/2) δήλωσε ότι στηρίζει «την προσπάθεια του προέδρου της δημοκρατίας με την αποκεντρωμένη ομοσπονδία. Πολλές εξουσίες στην κεντρική κυβέρνηση κάνουν το κράτος μη λειτουργικό. Γι' αυτό και ακούστηκε η σωστή και σοφή θέση για αποκεντρωμένη ομοσπονδία». Δεν είναι σαφές τι ακριβώς επιδιώκει ο Αναστασιάδης και είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν γνωρίζει και ο ίδιος ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ. Οι αρμοδιότητες της κεντρικής κυβέρνησης κλείδωσαν στις 18 με βάση τις συγκλίσεις που κατέγραψαν οι Χριστόφιας-Ταλάτ. Ο Αναστασιάδης προσέθεσε άλλες 10 και έτσι εμφάνισε ένα σύνολο αρμοδιοτήτων από 28. Το 2019 μίλησε για «αποκεντρωμένη» χωρίς ποτέ να την προσδιορίσει. Αν πράγματι ήθελε περιορισμό των αρμοδιοτήτων, πρώτο δεν θα πήγαινε στις 28 και δεύτερο, αν, μετά από

δεύτερες σκέψεις, πράγματι ήθελε περιορισμό τους, θα τον πρότεινε στον Μ. Ακιντζί και εκείνος θα συμφωνούσε μέσα σε μια ημέρα. Τι λόγο είχε να διαφωνήσει; Βέβαια το θέμα δεν είναι αν η κεντρική κυβέρνηση θα έχει, 14 ή 15, αρμοδιότητες. Το ζήτημα είναι αν αυτές αφορούν εξουσίες για ένα κράτος, με μια κυριαρχία, με μια διεθνή προσωπικότητα, με μια ιθαγένεια, και έτσι με μια φωνή στην ΕΕ.

Ο Α. Νεοφύτου ανέφερε επίσης ότι «είμαστε θετικοί, θετικότεροι, να εξευρεθεί λύση του Κυπριακού το συντομότερο δυνατό». Μια ημέρα πριν τις δηλώσεις αυτές δημοσκόπηση της εφ/δας «Καθημερινή» έδειξε κατάρρευση του συστήματος που ανέπτυξε στα περίξ του ο Ν. Αναστασιάδης. Σύμφωνα με την ανάλυση της διευθύντριας της εφημερίδας «Καθημερινή» Μ. Οικονομίδου «αν οι εκλογές διενεργούνταν την ερχόμενη Κυριακή, ο ΔΗΣΥ θα λάμβανε 17,1% με συσπείρωση στο 50,3%. Κανείς δεν είναι σε θέση να κεφαλαιοποιήσει και ιδιαίτερα το ΑΚΕΛ- συγκεντρώνει μόλις το 14% ενώ η συσπείρωση του κόμματος φτάνει το 62%». («Καθημερινή», 22/2). Συνεπώς η διαφοροποίηση Νεοφύτου δεν αποκλείεται να αφορά την προσπάθειά του να απευθυνθεί στους δυσαρεστημένους

ψηφοφόρους του κόμματός του, κάνοντας ανοίγματα στην καλούμενη «κληριδική τάση».

Ο Α. Νεοφύτου δήλωσε επίσης ότι θέλει «να απαλλαγεί από την τουρκική κατοχή, τα κατοχικά στρατεύματα, τις καταραμένες συνθήκες εγγυήσεων του '60», αλλά για να επιτευχθεί αυτό «χρειάζεται να δώσω στους τ/κ την πολιτική ισότητα» (22/2). Βέβαια τα πιο πάνω «θέλω», τα περιείχε το Πλαίσιο Γκουτέρες στα «Έξι Σημεία» του, (30/6/2017) και το όλο πακέτο ήταν συνδεδεμένο με την ηγεσία Ακιντζί. Ο ΓΓ το παρουσίασε αφού πρώτα πήρε την σύμφωνη γνώμη από όλους τους παίκτες. Οι συγκυρίες δεν είναι photo-copie και όποτε θέλεις είναι εκεί παρκαρισμένες και πας και τις παίρνεις-το timing στην πολιτική είναι το άλλο μισό του περιεχομένου. Ο Μ. Τσαβούσογλου με δημόσιες δηλώσεις του οριοθέτησε την (νέα) τουρκική γραμμή ενόψει της άτυπης «5συν1 συνάντησης: «εάν δεν υπάρξει πολιτική ισότητα, πρέπει να υπάρξει κυριαρχική ισότητα», αφήνοντας έτσι τις πόρτες ανοικτές για αυτή ή την άλλη φόρμουλα και υπό το φως των επαφών στη Γενεύη. Είναι ενθαρρυντικό πώς ο ΓΓ κινείται ξανά παρά το γεγονός ότι άργησε πολύ να αναπτύξει το επόμενο βήμα του μετά τις ευχές του στους κυπρίους στο Κραν Μοντάνα. Ο Ν. Αναστασιάδης άλλαξε πολλές φορές

πολιτική μέχρι να «απαλλαγεί» από τον Ακιντζί. Κέρδισε μηδενική αξιοπιστία. Ούτε η Άγκυρα είναι η ίδια όπως ήταν το 2017. Το γενικότερο πλαίσιο έχει αλλάξει. Ο Ν. Αναστασιάδης πάει στην πενταμερή με την πίστη ότι ο Τατάρ θα παραμείνει σταθερός στις θέσεις του για «δύο κράτη» και ο ίδιος θα εμφανιστεί ως οπαδός της ομοσπονδίας με το «σωστό περιεχόμενο», ώστε να διαχειριστεί την ε/κ κοινή γνώμη με το μανδύα του τύπου «εγώ ήθελα ΔΔΟ, αλλά ο Τατάρ δεν ήθελε». Στις 4 Μαρτίου στα γραφεία του ΑΚΕΛ θα πραγματοποιηθεί συνάντηση μεταξύ του προέδρου του ΔΗΣΥ Α. Νεοφύτου και του ΓΓ του ΑΚΕΛ Α. Κυπριανού με επίκεντρο το κυπριακό-με πρωτοβουλία του πρώτου. Μια ιδιότυπη συνάντηση που την παρακινεί ένας αριθμός- η δημοσκόπηση της Symmetron Market Research έγραψε πως το 90% των ερωτηθέντων απορρίπτει τον τρόπο αντιμετώπισης του φακέλου «διαφθορά» από τον Ν. Αναστασιάδη...

29. Στο ίδιο έργο θεατές!

14/02/2021

Ο Ν. Αναστασιάδης στις 8/2 εξέφρασε την «απόλυτη ετοιμότητα για συμμετοχή στην άτυπη πενταμερή

διάσκεψη που προτίθεται να συγκαλέσει ο ΓΓ», λέγοντας ότι «η λύση θα πρέπει να βασίζεται στο μέχρι σήμερα επιτελεσθέν έργο, συγκλίσεις και λοιπά». Θυμίζω ότι όλα τα πιο πάνω ενσωματώθηκαν στο Πλαίσιο Γκουτέρες (2017), και ότι ο ίδιος το απεδέχθη (φραστικά) ως πλαίσιο επίλυσης. Υποστήριξε πως «μια λύση πρέπει οπωσδήποτε να διαλαμβάνει τον τερματισμό των αναχρονιστικών συνθηκών εγγυήσεων, παρουσίας κατοχικών στρατευμάτων». Τα πιο πάνω απαντήθηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στο Πλαίσιο Γκουτέρες. Στο σημείο 1, ο ΓΓ γράφει «ότι χρειαζόμαστε ένα καινούριο σύστημα εγγυήσεων, όχι την συνέχιση του παλιού. Πιστεύω ότι χρειαζόμαστε τον τερματισμό του μονομερούς επεμβατικού δικαιώματος και της Συνθήκης Εγγυήσεως». Στο σημείο 2 γράφει ότι «σχετικά με τα στρατεύματα, θα πρέπει να υπάρξει μια δραστική μείωση από την πρώτη ημέρα. Και μετά σε ένα χαμηλό αριθμό, αντίστοιχο με αυτό που προβλέπει η παλαιά Συνθήκη Συμμαχίας (χρονοδιάγραμμα για να φτάσουμε τα επίπεδα των στρατευμάτων του 1960)». Η δήλωση Αναστασιάδη «να διακρίνει (τη λύση) η λειτουργικότητα του νέου μορφώματος – της μετεξέλιξης – και ιδιαίτερα η διάρκεια, αλλά και οι αποκλεισμοί των όποιων ενδεχομένων δυσλειτουργικότητας, που θα οδηγήσουν

ενδεχόμενα σε μια κατάρρευση», προκαλεί επιπρόσθετες απορίες! Μπροστά στον Κ. Μητσοτάκη (8/2) απέφυγε κάθε αναφορά σε λύση ΔΔΟ, ή στο Πλαίσιο Γκουτέρες, και κυρίως δεν ανέφερε τη φράση «συνέχιση των συνομιλιών από εκεί που έμειναν στο Κραν Μοντάνα». Ο Κ. Μητσοτάκης κράτησε εμφανείς αποστάσεις από τους χειρισμούς Αναστασιάδη λέγοντας στη Λευκωσία (8/2) πως «μένουμε προσηλωμένοι στο καθολικά δεσμευτικό πλαίσιο λύσης, μόνη βιώσιμη λύση η διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία». Θυμίζω πως ο Αναστασιάδης δήλωνε πως τα ΗΕ «έχασαν» τα πρακτικά των διαπραγματεύσεων του 2017, κάτι βέβαια, παντελώς αβάσιμο. Μιλούσε για «δύο» πλαίσια Γκουτέρες, ενώ γνώριζε πως μόνο ένα υπήρχε. Συζήτησε πίσω από την πλάτη του ΓΓ του ΟΗΕ για λύση από «δύο κράτη» με τον Μ. Τσαβούσογλου. Απέριψε την εισήγηση Ακιντζί να γίνει το «Πλαίσιο Γκουτέρες» στρατηγική συμφωνία για τη λύση. Άλλαξε μόνος του την πρόταση για τη συνταγματική δομή από προεδρικού σε «γαλλικού» τύπου. Έκανε λόγο για αποκεντρωμένη ομοσπονδία χωρίς ποτέ να την προσδιορίσει. Έφυγε από το Μον Πελεράν και διέλυσε τη διαπραγμάτευση στο Κραν Μοντάνα. Το Πλαίσιο Γκουτέρες στο σύνολό του συγκροτεί μian ομοσπονδία, με μια κυριαρχία, μια

διεθνή προσωπικότητα, μιαν υπηκοότητα, ένα κράτος με μια φωνή στην ΕΕ. Ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης και ο άγγλος υπεξ Ν. Ράαμπ, που επεσκέφθη τη νήσο πρόσφατα, 4/2, συζήτησαν σκέψεις του Ν. Ράαντ που επιχειρούν έναν ιδιότυπο συνομοσπονδιακό συγκερασμό ώστε τα «δύο κράτη» να συνεργάζονται πάνω στη βάση της «κυριαρχικής ισότητας». Έτσι ο Ν. Αναστασιάδης θα ξεπεράσει τον σκόπελο περί την «πολιτική ισότητα» και ο Ε. Τατάρ θα περάσει την γραμμή του περί «κυριαρχικής ισότητας».

Η φόρμουλα αυτή είναι παντελώς απαράδεκτη καθώς, υπονομεύει ευθέως το κεκτημένο των συνομιλιών όπως διαμορφώθηκε επί σειρά ετών με τη συμβολή ΟΗΕ και την ΕΕ. Ο ΟΗΕ δεν έχει αποδεχθεί την «φόρμουλα Ράαμπ» και μετέφερε το μήνυμα αυτό στους άμεσα ενδιαφερόμενους υπό μορφή διαμαρτυρίας. Μέσα στον κυκεώνα των δηλώσεων, τούρκοι και τ/κ πολιτικοί αποσύρουν την υποστήριξή τους στο παραχθέν από τον ΟΗΕ διαπραγματευτικό υλικό και μιλούν για «δύο κράτη». Ο Μ. Τσαβούσογλου κρατά δύο σενάρια ανοικτά: «Εάν δεν υπάρξει πολιτική ισότητα, πρέπει να υπάρξει κυριαρχική ισότητα». Ο αντιπρόεδρος της τουρκικής κυβέρνησης Φουάτ Οκτάι δήλωσε στις 10/2 πως «το ομοσπονδιακό μοντέλο δεν έφερε αποτέλεσμα.

Η ε/κ πλευρά σαφώς ποτέ, μα ποτέ, δεν ήθελε να μοιραστεί την εξουσία και την ευημερία με την τ/κ πλευρά. Δεν ήθελε, δεν θέλει σήμερα, δεν θα θέλει ούτε αύριο, βλέπουμε τα σημάδια αυτού».

Το σκηνικό μερικές εβδομάδες πριν από την άτυπη «5συν 1» συνάντηση ολοένα και περιπλέκεται. Δύσκολα μπορεί να προβλέψει κάποιος πότε και εάν θα πραγματοποιηθεί. Μέσα σε αυτές τις συγκυρίες θεωρώ ότι η συζήτηση για τη σύνθεση της ε/κ διαπραγματευτικής ομάδας που αναπτύσσεται αυτές τις μέρες στη Λευκωσία έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ο Αναστασιάδης έκτισε εξ αρχής μιαν αντιπαραγωγική, αδιέξοδη από τη φύση της διαπραγματευτική ομάδα, βάζοντας πρόσωπα με τις πιο αντίθετες απόψεις μέσα σε αυτήν όπως Α. Μαρκίδης- Π. Πολυβίου, ή όπως Τ. Τσιελεπής-Κ. Χρυσοστομίδης. Έτσι έπαιζε με την φιλοτιμίαν μελών της και στα πλαίσια της πολιτικής του για μη λύση, αξιοποιούσε τις αντιφάσεις ανάμεσα στα μέλη της για να κάνει εκείνος ότι και όποτε ήθελε. Αυτός άλλωστε ήταν ο κύριος λόγος που ο Αλ. Μαρκίδης επέλεξε να αποχωρήσει από την ομάδα και αργότερα αποφάσισε να κάνει γνωστή την αποχώρησή του στην κοινή γνώμη. Η αλλοπρόσαλη σύνθεση της ομάδας δείχνει τους πραγματικούς στόχους Αναστασιάδη. Πλην

ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν έτυχε κάποιο μέλος της να προσέξει τι γινόταν στη τριετία 2017-20 και ως εκ τούτου δεν είπε δημόσια κάτι. Αλλά ένας ηγέτης που ενδιαφέρεται για την πρόοδο επιλέγει συνεργάτες για να πετύχει το στόχο του. Οι επιλογές «μηδενικού αθροίσματος» έχουν αποτύχει και έφεραν το κυπριακό σε αυτό το στρατηγικό αδιέξοδο. Από το παρά πέντε της λύσης το 2017, σήμερα φτάσαμε σημείο στο θεωρείται «είδηση»(!) το εάν η ΕΕ ή οι ΗΠΑ υποστηρίζουν την ομοσπονδία ή αν απορρίπτουν τη λύση από «δύο κράτη». Θέματα δηλαδή τα οποία επιλύθηκαν το 1977 ή το 1979, ή και το 1989!

30. Κυπριακό παράθυρο στην Ευρωτουρκική σχέση 24/01/2021

Σε τίτλους η δραστηριότητα της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής από την αρχή της νέας χρονιάς:

- Τηλεσυνάντηση ανάμεσα στον Τ. Ερντογάν και την πρόεδρο της Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν και τον Ζοζέπ Μπορέλ και τον 7/1).

- Συνομιλίες Μ. Τσαβούσογλου στη Λισαβόνα, καθώς η χώρα Πορτογαλία αναλάμβανε την 1/1 την εκ περιτροπής προεδρία της ΕΕ (8/1). Δήλωση: «Η Τουρκία είναι έτοιμη να γυρίσει σελίδα στις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση».
- Συνομιλίες Τσαβούσογλου στη Μαδρίτη (9/1).
- Πριν συνάντηση Τσαβούσογλου με τους πρέσβεις της χωρών-μελών του ΑΣΕΑΝ στην Άγκυρα.

Η εφ/δα «Χουριέτ» γράφει για επισκέψεις του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Σαρλ Μισέλ και της προέδρου της Επιτροπής στην Άγκυρα εντός Ιανουαρίου (8/1).

- Συνάντηση Τ. Ερτογάν με τον πρωθυπουργό του Λιβάνου Saad Hariri στην Κ/πολή, (9/1).
- Τηλεφωνική συνομιλία Μ. Τσαβούσογλου με τον γάλλο συνάδελφό μου Jean-Yves Le Drian. Ο πρώτος δήλωσε ότι «συμφωνήσαμε να εργαστούμε πάνω σε έναν roadmap για να ομαλοποιήσουμε τις σχέσεις μας» (8/1).
- Ο Μ. Τσαβούσογλου στις Βρυξέλλες (21-22/1) για συνομιλίες με τον πρόεδρο του Συμβουλίου Σ. Μισέλ και τους Επιτρόπους για την Εξωτερική Πολιτική, τη Μετανάστευση και τη Διεύρυνση. Στην

ατζέντα η κατάργηση της βίζας, η ανανέωση της Τελωνειακής Ένωσης, η αναπροσαρμογή της Συμφωνίας για το Μεταναστευτικό και η διάσκεψη για την ενέργεια στην Α. Μεσόγειο.

- Συμφωνία με την Ελλάδα για επανέναρξη των «Διερευνητικών Συνομιλιών» στις 25/1. Επανέναρξη που συνοδεύεται με τη δήλωση Τσαβούσογλου ότι «αυτή τη στιγμή, υπάρχει ένα παράθυρο ευκαιρίας για καλύτερο διάλογο με την Ελλάδα».
- Συμφωνία με την απεσταλμένη του ΓΓ του ΟΗΕ στο Κυπριακό Τ. Χ. Λουτ για συμμετοχή στην «5συν 1 Άτυπη Διάσκεψη» για το κυπριακό, ίσως αρχές Μαρτίου στη Νέα Υόρκη. Ο Τσαβούσογλου αποδεχόμενος την πρόσκληση, κάρφωσε Αναστασιάδη: «Η λύση των δύο κρατών δεν είναι μόνο η δική μας ιδέα. Στην πραγματικότητα αυτή είχε προταθεί από τον Αναστασιάδη. Ο ε/κ ηγέτης συμμερίστηκε αυτές τις απόψεις του τόσο με μένα όσο και με άλλους».

Βέβαια, τα διπλωματικά μεγέθη Κύπρου-Τουρκίας είναι πολύ διαφορετικά, αλλά και τα μεγέθη υπακούουν σε σχέδια, κατευθύνσεις, επιδιώξεις. Είναι πέρα από εμφανές ότι η Τουρκία επιδιώκει να ανανεώσει τους δεσμούς της με την ΕΕ. Αποφεύγει να μιλήσει για τα

κείμενα του 2005 και τα ενταξιακά κεφάλαια γιατί γνωρίζει ότι δεν έχει κάποιο νόημα. Δεν τα εγκατέλειψε αλλά τα αφήνει στον «πάγκο». Μιλά για ρεαλιστικές επιδιώξεις: κατάργηση βίζας, ΤΕ, μεταναστευτικό. Η εξωτερική πολιτική δεν ασκείται με βλέμμα στο εσωτερικό ακροατήριο όπως κάνει καθημερινά ο Ν. Αναστασιάδης ή όπως κάνει κάθε πρωί με δηλώσεις στο ΡΙΚ ο υπεξ Ν. Χριστοδουλίδης. Εξωτερική πολιτική έχεις, αν θέτεις στόχους, αν παίζεις με τους κανόνες του παιχνιδιού –«είναι προς το συμφέρον σας να μας βοηθήσετε»-Θουκυδίδης. Ο Μ. Τσαβούσογλου ταξιδεύει σε σημαντικές πρωτεύουσες και προβάλλει τις απόψεις της χώρας του σε διάφορα φόρα. Ο υπεξ στη Λευκωσία κάνει το ακριβώς αντίθετο. Μιλά ασταμάτητα στα εσωτερικά ΜΜΕ χωρίς να λέει τίποτε. Αντί να οργώνει τις Βρυξέλλες και τις κύριες πρωτεύουσες (Βερολίνο, Παρίσι) για να προωθήσει ένα πειστικό project ειρήνης, αφιερώνει αρκετό χρόνο για να επιμελείται της εικόνας του, αν παίζει δηλαδή στο χρηματιστήριο της δημοσιότητας για τις προεδρικές του 2023! Έτσι η διαχείριση του κυπριακού με βλέμμα στη μικροπολιτική και στα γκάλοπ έχει οδηγήσει τα πράγματα σε στρατηγικό αδιέξοδο. Η μιζέρια, η συνεχής καταγγελία του αντιπάλου, οι καταιγιστικές αναφορές σε

«προκλητικές δηλώσεις» της άλλης πλευράς, οι αντιφάσεις Αναστασιάδη έχουν οδηγήσει τη διεθνή κοινότητα στη θέση του απόμακρου παρατηρητή. Η θετική ατζέντα αγνοείται, οι δημιουργικές προτάσεις ανήκουν στο μακρινό παρελθόν. Μετά την φαρσοκωμωδία με τις κυρώσεις κατά της Τουρκίας, οι εμπνευστές της αποτυχίας, σιωπούν. Μόνοι, αδύναμοι αναζητούν πράγματα που δεν υπάρχουν στη διεθνή ζωή και επειδή αποτυγχάνουν, καταγγέλουν κάθε άλλο για να κρύψουν τη γύμνια των δικών τους επιχειρημάτων. Η συγκυρία προσφέρει μια ακόμα ευκαιρία προς αξιοποίηση. Η δυτική «επιστροφή» της Τουρκίας μπορεί να αξιοποιηθεί από τη Λευκωσία πάνω σε δύο πυλώνες: Πρώτος, επιδίωξη επίλυσης βασισμένη στο Πλαίσιο του ΓΓ του ΟΗΕ, συν ισχυρό υλικό από την ΕΕ. Δεύτερος, ταυτόχρονα και σε παράλληλα φάρα, στήριξη στη βελτίωση των σχέσεων ΕΕ-Τουρκίας, όπως εξελίσσεται αυτή την περίοδο και πριν από τη σύγκληση της «5συν1» άτυπης διάσκεψης για την Κύπρο. Η ευρωτουρκική σχέση «περνά» από την Κύπρο, αλλά μόνο αν η ίδια η Κύπρος μπορεί να δει με ευρηματικότητα την συγκυρία. Στην κορωνίδα μιας επιδίωξης βρίσκεται η στρατηγική της ειρήνης και της συνεργασίας κάτι που σημαίνει γέφυρες συνεννόησης

με τις ηγεσίες του ΟΗΕ, τις ΕΕ και της Τουρκίας γιατί κρατούν κλειδιά για την επίλυση του κυπριακού. Η άτυπη διάσκεψη στη Νέα Υόρκη δεν αφορά τη διάσκεψη από μόνη της. Αφορά όλα όσα προηγούνται, όσα προετοιμάζεις για να έχει το ένα ή το άλλο αποτέλεσμα. Η τριγωνική σχέση Βρυξελλών-Άγκυρας-Λευκωσίας επιτρέπει πραγματική κινητικότητα. Χρειάζεται διαβούλευση ανάμεσα στη Λευκωσία και την Τουρκία, είτε με άμεσες, είτε με έμμεσες συνεννοήσεις-Λουτ, Μπορέλ. Η διαβούλευση έχει νόημα πάνω σε δύο κύριους πυλώνες: πρώτο, στήριξη της Λευκωσίας στην αναζωογόνηση της ευρωτουρκικής σχέσης, και, δεύτερο, προσυμφωνία ανάμεσα στη Λευκωσία και την Άγκυρα πάνω στα δύο εκκρεμούντα από 2017 διαπραγματευτικά «τραπέζια»-κατάργηση εγγυήσεων/αποχώρηση τουρκικού στρατού έναντι πολιτικής ισότητας με καθαρή δέσμευση στην υποστήριξη σε όλο το από Έξι Σημεία «Πλαίσιο Γκουτέρες», όπως συμφωνήθηκε στις 30 Ιουνίου 2017.

31. Ταϊβάν έναντι διαβατηρίων!

17/01/2021

Καθώς η κ. Λουτ συνομιλεί με τους ηγέτες των δύο κοινοτήτων στο νησί, το ερώτημα προκύπτει σχεδόν αυτόματα. Τι νόημα έχει η σύνοδος «5 συν 1» για την Κύπρο; Προφανώς η απόφαση του ΓΓ του ΟΗΕ να την συγκαλέσει στο τέλος Φεβρουαρίου στη Νέα Υόρκη δείχνει ότι κάτι έχει κατά νουν. Στην πραγματικότητα βρίσκεται σε μεγάλο αδιέξοδο. Οι επιτελείς του διαβάζουν τις δημόσιες δηλώσεις:

Ο υπέξ της Τουρκίας Μ. Τσαβούσογλου δηλώνει πως «χρειάζεται να είμαστε ρεαλιστές. Αν συνεχίσουμε για ακόμα 52 χρόνια τις διαπραγματεύσεις για την ομοσπονδία, είμαι σίγουρος ότι δεν θα μπορέσουμε να βρούμε λύση καθόλου».

Ο Ε. Τατάρ δηλώνει στις 11/1 ότι «η τ/κ πλευρά, βρίσκεται πλέον στην αναζήτηση μιας συμφωνίας στη βάση δύο κρατών που θα συνεργαστούν και θα ζουν δίπλα δίπλα με κυριαρχική ισότητα».

Την ίδια ημέρα ο ΚΕ ανέφερε πως «ο ΠτΔ εξέφρασε την ετοιμότητα του για να συμμετάσχει στην άτυπη πενταμερή μέσα στα πλαίσια της επιστολής του ΓΓ των ΗΕ, ημερομηνίας 26 Οκτωβρίου 2020. Περαιτέρω, ο εξέφρασε τη σημασία προώθησης ουσιαστικών ΜΟΕ ως και η σχετική παράκληση του ΓΓ τα οποία θα

δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα». Οι τραγικοί χειρισμοί Αναστασιάδη, οι δημόσιες και ιδιωτικές εκμυστηρεύσεις του περί λύσης «δύο κρατών» επιστρέφουν διαρκώς στη δημόσια συζήτηση. Πλέον δεν είναι σε θέση να ελέγξει ούτε τα στοιχειώδη και με τη σειρά τους αυτά δημιουργούν ένα άκρως αρνητικό περιβάλλον για τον ίδιο. Έτσι ο Ε. Τατάρ ανέφερε πως «είναι γνωστό, ότι ο Αναστασιάδης πιστεύει ότι η λύση δύο κρατών είναι μια ρεαλιστική λύση. Αυτό το γνωρίζουν οι παράγοντες που σχετίζονται με το Κυπριακό. Το ανέφερε και στον Μεβλούτ Τσαβούσογλου όταν συναντήθηκαν. Ευχή και επιθυμία μου, το 2021 να φτάσουμε σε μια λύση δύο κυρίαρχων κρατών».

Μπροστά σε αυτά τα δεδομένα ο Ν. Αναστασιάδης αποφάσισε να παίξει το τελευταίο του χαρτί. Να «προτάξει» ΜΟΕ αντί της συνολικής επίλυσης με την ελπίδα να βρει φόρμουλες για νέα κωλυσιεργία ή και για να εμφανιστεί ότι έχει λιγότερες ευθύνες για το ναυάγιο.

Στο πλαίσιο αυτό ο Ν. Αναστασιάδης απέστειλε επιστολή στον ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες προτείνοντας τρία Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης-ρεπορταζ Μ. Οικονομίδου, «Καθημερινή», 10/1:

«Να ανοίξει η Αμμόχωστος για τους νόμιμους κατοίκους υπό τα Ηνωμένα Έθνη με αντάλλαγμα τη συζήτηση για τη λειτουργία του αεροδρομίου της Τύμπου.

Λειτουργία του λιμανιού της Αμμοχώστου με αντάλλαγμα την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου της Άγκυρας από πλευράς της Τουρκίας. Με άνοιγμα των τουρκικών λιμανιών και τουρκικού εναέριου χώρου και με βήματα εξομάλυνσης σχέσεων και σταδιακής αναγνώρισης της Κυπριακής Δημοκρατίας ως κράτος μέλος από την Τουρκία».

«Πρόταση για δημιουργία escrow account για τους υδρογονάνθρακες. Η δημιουργία λογαριασμού στον οποίο θα κατατίθενται τα έσοδα από την πώληση φυσικού αερίου, που θα αναλογούν στους τ/κ». Γιατί ΜΟΕ και γιατί τώρα; Προφανώς ο Αναστασιάδης γνωρίζει πως με Ακιντζί ήταν ο κύριος αποδέκτης της κριτικής Γκουτέρες. Με Τατάρ δεν τον ενοχλεί να μοιραστεί τις ευθύνες για το αδιέξοδο της «5συν 1» διάσκεψης, ή και να διοχετεύσει τις συζητήσεις σε ΜΟΕ απροσδιορίστου χρόνου. Το εσωτερικό ακροατήριο είναι η μόνη του απορία και πώς να το καθιστά «συνένοχο» στη μάχη για να μην έχουμε συνομιλίες όσο είναι πρόεδρος-2023. Όλα αυτά τρέχουν γιατί ο Αναστασιάδης δεν αποδέχεται την «πολιτική ισότητα»

όπως συμφωνήθηκε στο Κραν Μοντάνα. Οι λόγοι είναι πολύ πρακτικοί: για να αποφασίζει μόνος του σε όλα, για να ασκεί την απόλυτη εξουσία που του παρέχει το σύνταγμα με τις έκτακτες εξουσίες (1964) και με τον απόλυτο συγκεντρωτισμό που χαρακτηρίζει την άσκηση της εξουσίας του, να επιβάλλει την προσωπική του ατζέντα εφ' όλης της ύλης. Είναι τα ΜΟΕ στα ενδιαφέροντα του ΟΗΕ αφού διαπιστωθεί το αδιέξοδο; Οι πιθανότητες γέρνουν προς 3 σενάρια: 1. Κήρυξη αδιεξόδου από τον ΓΓ του ΟΗΕ, κατάθεση της εντολής του στο ΣΑ και αναμονής νέου mandate, αν αυτό υφίσταται. 2. Αποχώρηση του ΟΗΕ από τη διαδικασία με ελάχιστη, ή συμβολική παρουσία των δυνάμεων που διαθέτει στο νησί με έκκληση στις πλευρές να αναλάβουν την «ιδιοκτησία» της διαδικασίας. 3. Παραπομπή στις δύο πλευρές να συζητήσουν ορισμένα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ), αν βεβαίως συμφωνήσουν σε κάποιο, ή κάποια, όταν ακόμα και στην εποχή της πανδημίας δεν κατάφεραν ούτε ένα αξιόλογο. Ο Ε. Τατάρ ανέφερε πως «το κύριο είναι, εάν μετά την άτυπη συνάντηση αρχίσουν επίσημες συνομιλίες στη βάση της κυριαρχικής ισότητας. Τα ΜΟΕ είναι εκτός συζήτησης στην συνάντηση 5 + 1. Αυτό το ζήτημα πρέπει να συζητηθεί αλλού».

Τα τρία ΜΟΕ που εισηγείται ο Ν. Αναστασιάδης συνιστούν έναν ακόμα τέχνασμα για να φαίνεται ότι «έχει κάτι να προτείνει». Για λόγους που σχετίζονται με την κατάσταση πραγμάτων στο νησί, κανένα σημαντικό ΜΟΕ δεν μπορεί να προχωρήσει ουσιωδώς αν ταυτόχρονα δεν προχωρούν και οι συνομιλίες στα κεντρικά ζητήματα όπως τα καλύπτει ο ΓΓ στο από 6 Σημεία Πλαίσιο του της 30ης Ιουνίου 2017. Μέτρα σκέτα, ερήμην της πορείας του συνολικού διαπραγματευτικού πλαισίου, οδηγούν σε αποκλίνουσες πορείες και χωριστικές εξελίξεις. Όταν ένας ε/κ ηγέτης ζητά «σταδιακή αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας ως κράτος -μέλος από την Τουρκία» με διαλυμένο το διαπραγματευτικό πεδίο, στην ουσία προκύπτει de jure αναγνώριση της υπάρχουσας κατάστασης πραγμάτων από την Τουρκία. Πρακτικά, από τη μια η «αναγνωρισμένη» Κυπριακή Δημοκρατία υπό τον προσωπικό έλεγχο Αναστασιάδη («χρυσά διαβατήρια», έλεγχος κάθε μορφής εξουσίας, εποπτεία του συστήματος εξυπηρετήσεων), από την άλλη, ακριβώς δίπλα μια «Ταϊβάν» εις διπλούν-σε έδαφος και ΑΟΖ...